

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ-ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ: «Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας- Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού- συνταξιοδοτικού συστήματος- Ρυθμίσεις φορολογίας εισοδήματος και τυχερών παιγνίων»

ΜΕΡΟΣ Α' ΕΝΙΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ- ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ- ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΑΡΘΡΟ 6

Παρ.6

Παρ. 5 του άρθρου 55 του π.δ. 169/2007

"5. Το κατώτατο όριο σύνταξης ή βοηθήματος των συνταξιούχων και βοηθηματούχων του Δημοσίου γενικά, καθορίζεται, χωρίς το συνυπολογισμό του επιδόματος εξομάλυνσης, καθώς και του τυχόν καταβαλλόμενου επιδόματος ανικανότητας, σε ποσοστό τριάντα επτά επί τοις εκατό (37%) του μηνιαίου βασικού μισθού του εισαγωγικού μισθολογικού κλιμακίου της ΠΕ κατηγορίας, «όπως αυτός ίσχυε την 31.10.2011.»

«Το κατώτατο όριο σύνταξης, όπως αυτό ισχύει με βάση τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, δεν έχει εφαρμογή για όσους έχουν αποχωρήσει ή αποχωρούν από την Υπηρεσία από 1.7.2015 και μετά και δεν έχουν συμπληρώσει το 67ο έτος της ηλικίας τους, λαμβανομένων υπόψη και των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 7 του ν. 3865/2010. Τα ανωτέρω πρόσωπα μέχρι τη συμπλήρωση του προαναφερομένου ορίου ηλικίας λαμβάνουν το ποσό της σύνταξης που αναλογεί στα έτη ασφάλισής τους κατά περίπτωση.

Οι διατάξεις των δύο προηγούμενων εδαφίων δεν έχουν εφαρμογή για όσους είναι ανάπηροι με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω και λαμβάνουν επίδομα ανικανότητας με βάση τις διατάξεις του άρθρου 54 του π.δ. 169/2007, καθώς και όσους λαμβάνουν σύνταξη ως παθόντες στην υπηρεσία και ένεκα ταύτης ή βάσει των διατάξεων των νόμων 1897/1990 (Α' 120) και 1977/1991 (Α' 185). Επίσης οι διατάξεις αυτές δεν έχουν εφαρμογή και για όσους λαμβάνουν κατά μεταβίβαση σύνταξη λόγω θανάτου του/της συζύγου τους ή του γονέα τους.

Το ισχύον κατά τις 19.8.2015 ποσό του κατωτάτου ορίου σύνταξης παραμένει αμετάβλητο μέχρι τις 31.12.2021.»

Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται τόσο για τις ατομικές όσο και για τις οικογενειακές συντάξεις ή βοηθήματα.

Ως ποσό οικογενειακής σύνταξης ή βοηθήματος για την εφαρμογή αυτής της παραγράφου νοείται και το μερίδιο που εναπομένει μετά την αναστολή μεριδίου συνδικαιούχου προσώπου, καθώς και το ποσό που αναγνωρίζεται από τις διατάξεις που ισχύουν στην Πατρική οικογένεια κατά συμμετοχή, όχι όμως και το ποσό σύνταξης ή βοηθήματος που καταβάλλεται ύστερα από χωρισμό. (Άρθρο 1 Ν.Δ. 1371/73 σε συνδ. με τα άρθρα 1 παρ. 3 Ν. 787/78 και 11 Ν. 1694/87, όπως αντικ. με τα άρθρα 6 παρ. 2 Ν. 2227/94 και 6 παρ. 1 Ν. 2592/98, όπως αντικ από τα άρθρα 1, παρ.13 Ν.3234/04, και 1, παρ. 2 Ν. 3408/05)

Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων έχουν εφαρμογή και για τις χορηγίες των δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων. (Άρθρο 2 παρ. 9 Ν.3075/02)

Παρ. 7

Περ. α της παρ. 2 του άρθρου 56 του π.δ. 169/20072.

α. Η καταβολή της σύνταξης των πολιτικών υπαλλήλων της προηγούμενης παραγράφου, οι οποίοι αποχωρούν από την υπηρεσία λόγω παραίτησης ή για άλλους λόγους πριν από τη συμπλήρωση της ηλικίας συνταξιοδότησης, αναστέλλεται μέχρι τη συμπλήρωση της ηλικίας αυτής.

Μετά τη λήξη της αναστολής αρχίζει η καταβολή της σύνταξης, αναπροσαρμοσμένης με όλες τις αυξήσεις που έχουν χορηγηθεί, μέχρι την έναρξη καταβολής της.

ΑΡΘΡΟ 9

Παρ. 1 του άρθρου 57Α του π.δ. 169/2007

Προκαταβολή σύνταξης

"1.α. Ο μόνιμος υπάλληλος ή ο δημόσιος λειτουργός, ισόβιος ή μη καθώς και ο στρατιωτικός που αποχωρεί από την Υπηρεσία λόγω συνταξιοδότησης, λαμβάνει κατά

μήνα και μέχρι την ημερομηνία έναρξης πληρωμής της σύνταξης του, προκαταβολή σύνταξης το ποσό της οποίας ανέρχεται σε ποσοστό 50% του βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού που έφερε κατά το χρόνο της αποχώρησης του προσανυζημένου με το 50% του τυχόν επιδόματος χρόνου υπηρεσίας.

Ειδικά για τα πρόσωπα του άρθρου 4 του ν. 4024/2011 (Α' 226) που υπάγονται στο συνταξιοδοτικό καθεστώς του Δημοσίου το ανωτέρω ποσοστό υπολογίζεται επί του βασικού

μισθού του μισθολογικού κλιμακίου που έφερε ο υπάλληλος κατά την 31.10.2011. Σε περιπτώσεις που ο μόνιμος υπάλληλος ή ο δημόσιος λειτουργός, ισόβιος ή μη, είναι ανάπηρος με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω ή γονέας τριών τέκνων και άνω ή γονέας τέκνου με αναπηρία, ή προστάτης μέλους της οικογένειας με αναπηρία το ποσοστό της προκαταβολής σύνταξης ανέρχεται σε ποσοστό εξήντα τοις εκατό (60%) επί των ποσών των δύο προηγούμενων εδαφίων κατά περίπτωση.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται η ημερομηνία έναρξης εφαρμογής των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου.

β. Η προκαταβολή σύνταξης διενεργείται με βάση τα στοιχεία του Δελτίου Ατομικής και Υπηρεσιακής Κατάστασης Υπαλλήλου - Λειτουργού (ΔΑΥΚ) τα οποία περιέχονται ηλεκτρονικά στην Υπηρεσία Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, εντός είκοσι (20) εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία λύσης της υπαλληλικής σχέσης του υπαλλήλου. Σε περιπτώσεις διαδοχικής ασφάλισης η αρμόδια Διεύθυνση Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους υποχρεούται εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από την περιέλευση σε αυτή των στοιχείων του ΔΑΥΚ, να αποστείλει σχετική αλληλογραφία με τα στοιχεία του υπαλλήλου και στους συναρμόδιους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς.

Το ανωτέρω ποσό, κατά την καταβολή του, υπόκειται σε κρατήσεις για υγειονομική περίθαλψη και φόρο εισοδήματος ενώ απαλλάσσεται από κάθε άλλη κράτηση ή εισφορά.

γ. Η πρώτη καταβολή του ανωτέρω ποσού, αναδρομικά από την επομένη της ημερομηνίας ύσης της υπαλληλικής σχέσης του υπαλλήλου, διενεργείται το αργότερο σε σαράντα (40) ημέρες από

την ημερομηνία της ηλεκτρονικής περιέλευσης στην Υπηρεσία Συντάξεων του ΔΑΥΚ.

δ. Η κατά τα ανωτέρω καταβολή της προκαταβολής σύνταξης γίνεται με εντολή του Προϊσταμένου της αρμόδιας Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Συντάξεων. Ο ίδιος

Προϊστάμενος μπορεί με την έκδοση πράξης να διακόψει την καταβολή της προκαταβολής σύνταξης, εφόσον διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την καταβολή της.

ε. Οι ανωτέρω αποδοχές δεν καταβάλλονται:

- σε περίπτωση απόλυσης για πειθαρχικό παράπτωμα ή υπηρεσιακή ανεπάρκεια των μόνιμων υπαλλήλων ή των δημόσιων λειτουργών, ισόβιων ή μη

- σε περίπτωση παραίτησης του υπαλλήλου που δεν έχει συμπληρώσει τα έτη ασφάλισης για τη

θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Κώδικα αυτού,

- σε περίπτωση που η σύνταξη δεν είναι άμεσα καταβλητέα λόγω μη συμπλήρωσης του προβλεπόμενου ορίου ηλικίας για την καταβολή της και

- σε περίπτωση απόλυσης λόγω ανικανότητας ή θανάτου στην Υπηρεσία ή θανάτου του υπαλλήλου που έχει αποχωρήσει από την Υπηρεσία και βρίσκεται σε αναστολή καταβολής της

σύνταξης του, λόγω μη συμπλήρωσης του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης. Ειδικά στις περιπτώσεις αυτές η σύνταξη καταβάλλεται στους δικαιούχους κατ' απόλυτη προτεραιότητα.

ΑΡΘΡΟ 17

Άρθρο 39 του 2084/1992

Ασφάλιση σε ένα φορέα

1. Υποχρεωτική ασφάλιση επιτρέπεται σε ένα φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, ένα φορέα επικουρικής ασφάλισης, ένα φορέα ασφάλισης ασθένειας και ένα φορέα ασφάλισης πρόνοιας.

"2. Τα πρόσωπα, για τα οποία προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις υποχρεωτική ασφάλιση σε περισσότερους του ενός ασφαλιστικούς φορείς, ασφαλίζονται υποχρεωτικά σε ένα φορέα, τον οποίο επιλέγουν με δήλωσή τους, που υποβάλλεται κάθε φορά σε όλους τους αρμόδιους φορείς και τους οικείους εργοδότες, εντός έξι (6) μηνών από την ανάληψη της δεύτερης απασχόλησης μισθωτής ή αυτοαπασχόλησης - ή την απόκτηση της ιδιότητας,

Σε περίπτωση μη υποβολής δήλωσης εντός της παραπάνω προθεσμίας η υποχρεωτική ασφάλιση χωρεί στο φορέα που υπάγεται η κατά το πρωτοαναληφθείσα μισθωτή απασχόληση ή αυτοαπασχόληση ή η ιδιότητα, με εξαίρεση την ασφάλιση στο Ταμείο Συντάξεων και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών και στο Ταμείο Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών δημοσίων έργων, η οποία είναι υποχρεωτική.

Προκειμένου για πρόσωπα τα οποία μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος δεν έχουν προβεί σε επιλογή ή έχουν απωλέσει το σχετικό δικαίωμα, καθώς και για τα πρόσωπα της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 2335/1995 η εξάμηνη προθεσμία αρχίζει από την ισχύ του νόμου αυτού, τυχόν δε καταβληθείσες μέχρι την υποβολή της δήλωσης επιλογής ασφαλιστικές εισφορές στο φορέα που δεν επιλέγεται, δεν επιστρέφονται.

Όλα τα παραπάνω πρόσωπα ασφαλίζονται υποχρεωτικά στους φορείς ασθένειας, επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας που αντιστοιχούν στο συνταξιοδοτικό φορέα κύριας ασφάλισης επιλογής τους.

Εάν το ασφαλιστικό καθεστώς επιλογής δεν περιλαμβάνει όλους τους κλάδους ασφάλισης, οι οποίοι υφίστανται στο ασφαλιστικό καθεστώς, στο οποίο τα παραπάνω πρόσωπα μπορούσαν να υπαχθούν λόγω ιδιότητας ή μισθωτής απασχόλησης ή αυτοαπασχόλησης, τότε τα πρόσωπα αυτά, ως προς τους ελλείποντες κλάδους, ασφαλίζονται υποχρεωτικά στους αντίστοιχους κλάδους του ασφαλιστικού καθεστώτος

στο οποίο μπορούσαν να υπαχθούν λόγω ιδιότητας ή μισθωτής απασχόλησης ή αυτοαπασχόλησης."

"Εφόσον επιθυμούν, τα πρόσωπα αυτά δύνανται να ασφαλιστούν προαιρετικά και σε περισσότερους του ενός φορείς, αν αυτό προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία, ύστερα από σχετική αίτηση που υποβάλλεται στον αριθμό φορέα εντός της παραπάνω εξαμήνης προθεσμίας.

Στην περίπτωση αυτή υποχρεούνται στην καταβολή του συνόλου των ασφαλιστικών εισφορών ασφαλισμένου, εργοδότη και Κράτους των προβλεπόμενων από τις ισχύουσες διατάξεις για τον οικείο φορέα".

«Σε περίπτωση που προκύπτει υποχρεωτική ασφάλιση στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και στον Ο.Α.Ε.Ε., ο ασφαλισμένος υπάγεται υποχρεωτικά στον Ο.Α.Ε.Ε., για το σύνολο του χρόνου της παράλληλης απασχόλησης, χωρίς δικαίωμα επιλογής ασφαλιστικού οργανισμού, εφόσον ο χρόνος ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. υπολείπεται των εικοσιπέντε (25) ημερών ασφάλισης ανά μήνα.

Πρόσωπα που εξαιρέθηκαν από την υποχρεωτική ασφάλιση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. ή του Ο.Α.Ε.Ε. με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ν. 2084/1992, όπως αυτές ίσχυαν μέχρι τη συμπλήρωση τους από τις διατάξεις του παρόντος, επανεξετάζονται με τις διατάξεις του νόμου αυτού μετά τη λήξη της χορηγηθείσας εξαίρεσης τους.

Εκκρεμείς αιτήσεις - ενστάσεις ενώπιον των αρμόδιων διοικητικών οργάνων που κρίνονται μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου αντιμετωπίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής.

Με Απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, ύστερα από γνώμη των ΔΣ των ΟΑΕΕ και ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που εκδίδεται εντός τριμήνου από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καθορίζονται θέματα αναγκαία για την υλοποίηση του παρόντος.»

3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, επιλύεται κάθε αμφισβήτηση που θα προκύψει από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού και ρυθμίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

ΑΡΘΡΟ 22

Παρ. 1

Περ. α' της παρ. 5 του άρθρου 5 του π.δ. 169/2007

5.α. Το συνολικό ποσό σύνταξης ή συντάξεων που λαμβάνουν οι άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες, από το Δημόσιο, των οποίων το συνταξιοδοτικό δικαίωμα γεννήθηκε πριν την ημερομηνία δημοσίευσης του ν. 3865/2010, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 720€. Στις περιπτώσεις καταβολής δύο συντάξεων που το άθροισμα τους υπερβαίνει το ανωτέρω ποσό, η περικοπή του υπερβάλλοντος ποσού, διενεργείται επί της μεγαλύτερης σύνταξης και εάν αυτή δεν επαρκεί περικόπτεται ανάλογα και η δεύτερη σύνταξη.

Παρ. 6 του άρθρου 31 του π.δ. 169/2007

6α. Το συνολικό ποσό σύνταξης ή συντάξεων που λαμβάνουν οι άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες, από το Δημόσιο, των οποίων το συνταξιοδοτικό δικαίωμα γεννήθηκε πριν την ημερομηνία δημοσίευσης του ν. 3865/2010, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 720€. Στις περιπτώσεις καταβολής δύο συντάξεων που το άθροισμα τους υπερβαίνει το ανωτέρω ποσό, η περικοπή του υπερβάλλοντος ποσού, διενεργείται επί της μεγαλύτερης σύνταξης και εάν αυτή δεν επαρκεί περικόπτεται ανάλογα και η δεύτερη σύνταξη.

β. Από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού καταργείται η καταβολή του επιδόματος εξομάλυνσης του άρθρου 1 του ν. 3670/2008 (Α' 117) στις συντάξεις των προσώπων της προηγούμενης περίπτωσης.

γ. Στις περιπτώσεις που στη σύνταξη συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, το ποσό της περίπτωσης α' επιμερίζεται σε αυτούς σε ίσες μερίδες. Ειδικά στην περίπτωση που συνδικαιούχος στη σύνταξη είναι επιζών σύζυγος, το μερίδιο του δεν παραβλάπτεται από τον κατά τα ανωτέρω περιορισμό του ποσού που αναλογεί στο μερίδιο των προσώπων της περίπτωσης α'.

δ. Η καταβολή της σύνταξης των άγαμων ή διαζευγμένων θυγατέρων αναστέλλεται, εάν όπως προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου οικονομικού έτους,

έχουν και άλλα εισοδήματα, εκτός από την κύρια και επικουρική σύνταξη τους, τα οποία υπερβαίνουν το αναγόμενο σε ετήσια βάση ποσό της περίπτωσης α'. Εάν τα ανωτέρω εισοδήματα δεν υπερβαίνουν το αναγόμενο σε ετήσια βάση ποσό της περίπτωσης α' και το συνολικό ετήσιο πραγματικό ακαθάριστο εισόδημα των προσώπων αυτών, όπως αυτό προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου οικονομικού έτους, με συνυπολογισμό και του ποσού της κύριας σύνταξης, υπερβαίνει το αναγόμενο σε ετήσια βάση ποσό της περίπτωσης α', η κύρια σύνταξη μειώνεται κατά το υπερβάλλον ποσό.

ε. Στην περίπτωση περικοπής της σύνταξης η άγαμη θυγατέρα μπορεί, μετά από αίτηση της, να ζητήσει την αναστολή καταβολής του μεριδίου της σύνταξης της, προκειμένου, να ανακαθορισθεί, σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά κατηγορία συνταξιούχων διατάξεις, το μερίδιο των συνδικαιούχων προσώπων, σαν να μην υπάρχει στη σύνταξη η θυγατέρα που ζητά την αναστολή καταβολής του μεριδίου της. Στην περίπτωση αναστολής καταβολής της σύνταξης ο κατά τα ανωτέρω ανακαθορισμός του μεριδίου σύνταξης των συνδικαιούχων προσώπων γίνεται οίκοθεν από την αρμόδια Διεύθυνση Συντάξεων.

στ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν έχουν εφαρμογή για όσα από τα πρόσωπα που αναφέρονται σε αυτές είναι ανήλικα ή ανάπηρα κατά ποσοστό 67% και άνω ή σπουδάζουν και υπό τις προϋποθέσεις της περίπτωσης δ' της παρ. 1 του άρθρου 5 του Κώδικα αυτού.»

Παρ. 2

Περ. ι' της παρ. 2 του άρθρου 9 του π.δ. 169/2007

2. Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου ως μισθός νοείται ο βασικός μισθός ενεργείας του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού που έφερε κατά την έξοδο του από την υπηρεσία μαζί με την προσαύξηση του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας, καθώς και: α) ..., β) ..., ι) για τους πολιτικούς δημοσίους υπαλλήλους προϊσταμένους οργανικών μονάδων, οποιουδήποτε επιπέδου, το επίδομα θέσης ευθύνης της παρ. 1 του άρθρου 13 του ν. 3205/2003 ή το επίδομα θέσης ευθύνης των περιπτώσεων Γ και Δ' της παρ. 1 του άρθρου 1 της υπ' αριθμ. 2/70481/0022/154.2004 κοινής υπουργικής απόφασης (ΦΕΚ 1874/Β'), κατά περίπτωση, ανεξάρτητα εάν αποχωρούν από τις θέσεις αυτές. Επί συρροής αξιώσεων για υπολογισμό των εν λόγω επιδομάτων από δύο βαθμίδες, λαμβάνεται υπόψη μόνο το ποσό που αντιστοιχεί στην ανώτερη βαθμίδα.

Παρ.1 του άρθρου 5 του Ν. 4275/2014 (Α' 149)

1. Με την έναρξη ισχύος των προεδρικών διαταγμάτων που εκδίδονται για πρώτη φορά κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 54 του ν. 4178/2013 και της παρ. 4 του άρθρου 35 του ν. 4024/2011:

α) Παύει αυτοδικαίως η άσκηση καθηκόντων ευθύνης των προϊσταμένων οργανικών μονάδων των δημοσίων υπηρεσιών και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου είτε αυτοί έχουν επιλεγεί με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. είτε με βάση ειδικές διατάξεις, καθώς επίσης παύει και η άσκηση καθηκόντων με αναπλήρωση.

β) αα) Με απόφαση του οικείου Υπουργού ή του αρμόδιου για τοποθέτηση προϊσταμένων οργάνου τοποθετούνται προϊστάμενοι στις νέες οργανικές μονάδες που προβλέπονται στις οικείες οργανικές διατάξεις των δημοσίων υπηρεσιών και Ν.Π.Δ.Δ., υπάλληλοι, οι οποίοι

Η παρ. 3 του άρθρου 3 του Ν. 4151/2013 καταργείται.

3. Οι διατάξεις της περίπτωσης ι' της παρ. 2 του άρθρου 9 του π.δ. 169/2007, έχουν εφαρμογή μόνο για όσα από τα αναφερόμενα σε αυτές πρόσωπα έχουν ασκήσει τα καθήκοντα του Προϊσταμένου Οργανικής Μονάδας τουλάχιστον για μία διετία, μετά από επιλογή τους για τη θέση αυτή από το αρμόδιο κατά περίπτωση όργανο, σύμφωνα με τις οικείες διοικητικές διατάξεις και όχι κατά ανάθεση ή αναπλήρωση.

Παρ. 3

Το πέμπτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 11 του π.δ. 169/2007 αντικαθίσταται.

6. ... Ο ανωτέρω χρόνος σπουδών αναγνωρίζεται ως συντάξιμος εφόσον ο ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει υπηρεσία 12 ετών.

Παρ. 4

Παρ. 1 του άρθρου 12 του π.δ. 169/2007

1. Συντάξιμη λογίζεται και προσμετράται στις υπηρεσίες του προηγούμενου άρθρου: α) ..., β) ..., ... ν) ..., να)....

Παρ. 5

Παρ. γ της παρ. 1 του άρθρου 26 του π.δ. 169/2007 τροποποιείται

1. Ο μόνιμος στρατιωτικός δικαιούται σύνταξη: α)..., β)..., γ) Αν απομακρυνθεί από τις τάξεις χωρίς τη θέληση του και έχει δεκαπενταετή συντάξιμη υπηρεσία, από την οποία

τέτοια δεκαετή πραγματική στρατιωτική. Αν η ακούσια απομάκρυνση οφείλεται σε μη αποδοχή της αίτησης για ανακατάταξη εκείνου που διανύει εθελοντική υποχρέωση, απαιτείται εικοσαετής συντάξιμη υπηρεσία, από την οποία τέτοια πλήρης δωδεκαετής πραγματική στρατιωτική. Αυτός που απομακρύνθηκε λόγω γάμου, που τελέστηκε μετά την έναρξη της ισχύος του Α.Ν. 1854/51 χωρίς την άδεια της προϊσταμένης του αρχής, θεωρείται ότι απομακρύνθηκε με τη θέληση του.

Παρ. 6

Η παρ. 2 του άρθρου 41 του π.δ. 169/2007 (Α' 210) αντικαθίσταται.

2. Η συμπλήρωση εξαμήνων πτητικής ενέργειας και ενέργειας αλξυπτωτιστή και υποβρύχιου καταστροφέα, καθώς και καταδυτικών εξαμήνων βεβαιώνεται με διαταγές του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας ή του Αρχηγού του Λιμενικού Σώματος εφόσον πρόκειται για το ιπτάμενο στρατιωτικό προσωπικό του Λιμενικού Σώματος.

Παρ. 7

Η παρ. 14 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007 αντικαθίσταται.

14 (15). Η σύνταξη όσων θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με βάση τις διατάξεις της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Κώδικα αυτού αρχίζει να καταβάλλεται μετά τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας τους.

Παρ. 8

Περ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 57^Α του π.δ. 169/2007

δ. Η κατά τα ανωτέρω καταβολή της προκαταβολής σύνταξης γίνεται με εντολή του Προϊσταμένου της αρμόδιας Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Συντάξεων. Ο ίδιος Προϊστάμενος μπορεί με την έκδοση πράξης να διακόψει την καταβολή της προκαταβολής σύνταξης, εφόσον διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την καταβολή της.

Παρ. 9

Πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 60 του π.δ. 169/2007

1. Δεν επιτρέπεται σε καμιά ανεξάριετα περίπτωση ν' αναγνωρισθούν αναδρομικά σε βάρος του Δημόσιου Ταμείου οικονομικά δικαιώματα από συντάξεις για χρονικό διάστημα πέρα

των τριών ετών από την πρώτη του μήνα κατά τον οποίο εκδίδεται η σχετική πράξη ή απόφαση.

Παρ. 10

Πρώτο εδάφιο της παρ. 12 του άρθρου 66 του π.δ. 169/2007

12. Δεν επιτρέπεται σε καμιά περίπτωση η ανάκληση πράξης με την οποία έχει αναγνωρισθεί συντάξιμος χρόνος με καταβολή συμπληρωματικής εισφοράς εξαγοράς ή εισφοράς εξαγοράς ούτε η έκδοση νέας πράξης με την οποία περιορίζεται χρόνος που έχει ήδη αναγνωρισθεί ως συντάξιμος με καταβολή συμπληρωματικής εισφοράς εξαγοράς ή εισφοράς εξαγοράς, μετά την παρέλευση της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 2β.

ΑΡΘΡΟ 23

Παρ. 1

Περ. α' της παρ. 11 του άρθρου 5 του ν. 2703/1999 (Α' 72)

11.α. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του ν. 2530/1997 κατά το χρόνο που τελούν σε αναστολή άσκησης των καθηκόντων τους μπορούν να επιλέξουν με δήλωση του ν. 1599/1986 την παραμονή τους στο ασφαλιστικό καθεστώς των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης, υγειονομικής περίθαλψης και εφάπαξ βοηθήματος που υπάγονταν μέχρι το διορισμό ή την εκλογή τους στις νέες θέσεις και όλη η εφεξής υπηρεσία τους στις θέσεις αυτές θεωρείται ως πραγματική και συντάξιμη Υπηρεσία που διανύθηκε στις οργανικές τους θέσεις από τις οποίες προέρχονται. Στην περίπτωση αυτήν, οι εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη θα υπολογίζονται στο συντάξιμο ή στον ασφαλιστέο μισθό της θέσης που κατείχαν πριν από το διορισμό ή την εκλογή τους, κατά περίπτωση, όπως αυτός θα διαμορφωνόταν κάθε φορά αν παρέμεναν στην οργανική τους θέση και θα παρακρατούνται από τις αποδοχές τους. Οι εισφορές του εργοδότη, όπου προβλέπονται, θα βαρύνουν από του διορισμού ή της εκλογής τους, κατά περίπτωση, την Υπηρεσία η οποία τους μισθοδοτεί. Η δήλωση επιλογής πρέπει να υποβληθεί μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ισχύ του νόμου αυτού για όσους έχουν διοριστεί ή εκλεγεί, για όσους δε διορίζονται ή εκλέγονται εφεξής, μέσα σε τρεις (3) μήνες από το διορισμό τους ή την εκλογή τους.

Παρ. 2

Άρθρο 6 του ν. 2703/1999

1. Οι Πρόεδροι και τα μέλη Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών κατά τη διάρκεια της θητείας τους εξακολουθούν να διέπονται από το ασφαλιστικό καθεστώς κύριας, επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας, καθώς και υγειονομικής περίθαλψης που υπάγονταν πριν το διορισμό τους στην Αρχή

αυτή και η θητεία τους θεωρείται ως πραγματική και συντάξιμη υπηρεσία στις θέσεις και με την ιδιότητα που κατείχαν ή ως χρόνος άσκησης του επαγγέλματος που ασκούσαν, πριν το διορισμό τους στην Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή, τόσο για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος όσο και για τη Συμπλήρωση τυχόν απαιτούμενου χρόνου θητείας για συνταξιοδότηση από τις θέσεις αυτές.

2.α. Οι ασφαλιστικές εισφορές που προβλέπονται από τη νομοθεσία των φορέων κύριας, επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγειονομικής περίθαλψης για την ασφάλιση των παραπάνω προσώπων βαρύνουν, του μεν εργοδότη το Δημόσιο, του δε ασφαλισμένου τους ίδιους και παρακρατούνται από το μισθό τους.

β. Ως βάση υπολογισμού των εισφορών αυτών προκειμένου για πρόσωπα που πριν το διορισμό τους στην Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή κατείχαν έμμισθη θέση, λαμβάνεται υπόψη ο συντάξιμος ή ασφαλιστέος μισθός της οργανικής τους θέσης, όπως αυτός θα διαμορφωνόταν αν συνέχιζαν να υπηρετούν στη θέση αυτήν, προκειμένου δε για πρόσωπα που δεν κατείχαν έμμισθη θέση, λαμβάνονται υπόψη οι ασφαλιστικές αποδοχές επί των οποίων θα κατέβαλαν εισφορές ή οι προβλεπόμενες από τη νομοθεσία του οικείου φορέα ασφαλιστικές εισφορές, που θα κατέβαλαν, αν δεν είχαν διορισθεί στην ανωτέρω υπηρεσία.

3.α. Η ασφαλιστική-συνταξιοδοτική τακτοποίηση των προσώπων της παραγράφου 1, που διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, για το χρονικό διάστημα από το διορισμό τους μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα από τις οικείες διατάξεις του κάθε φορέα ή Ταμείου, για την αναγνώριση προϋπηρεσιών ή χρόνου ασφάλισης, κατά περίπτωση.

β. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων και της παρούσας έχουν εφαρμογή και για τα μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. και Ε.Π. των Τ.Ε.Ι. μερικής απασχόλησης, τα οποία θεωρούνται ως πλήρους απασχόλησης στην οργανική τους θέση, για όλες τις συνέπειες εκτός από τη λήψη πλήρων αποδοχών. Στην περίπτωση αυτήν οι αποδοχές από τη θέση μερικής απασχόλησης δεν υπόκεινται σε ασφαλιστικές εισφορές.

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν ανάλογη εφαρμογή και για συνταξιούχους που διορίζονται ως Πρόεδροι ή μέλη Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών,

εφόσον αναστείλουν την καταβολή της σύνταξής τους και δεν έχουν συνταξιοδοτηθεί λόγω κατάληψης από το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του οικείου φορέα, όριο ηλικίας. Ο χρόνος θητείας σε Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή των προσώπων του προηγούμενου εδαφίου και μέχρι την κατάληψή τους από το αμέσως ανωτέρω όριο ηλικίας προσαυξάνει τη σύνταξή τους, η οποία ανακαθορίζεται από την ημερομηνία υποβολής αίτησης του ενδιαφερομένου για την επαναχορήγησή της.

Παρ. 4 και παρ. 5 του άρθρου 59 του π.δ. 169/2007

4. Η αναγνώριση των παραπάνω υπηρεσιών ως συντάξιμων καθώς και κάθε άλλης υπηρεσίας, για την οποία δεν έχει καταβληθεί η κράτηση της παραγράφου 1 και η οποία υπηρεσία υπολογίζεται στη σύνταξη, γίνεται έπειτα από αίτηση του υπαλλήλου με πράξη της αρμόδιας Διεύθυνσης Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, που εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 66 του παρόντος, μετά τη συμπλήρωση πλήρους πενταετούς πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας που έχει τις προϋποθέσεις των άρθρων 11 και 36, αφού ληφθούν υπόψη και οι εξαιρέσεις των άρθρων 13 και 38. Η κράτηση ενεργείται στις αποδοχές του χρόνου υποβολής της αίτησης για αναγνώριση. Η αναγνώριση πάντως μπορεί να γίνει και κατά τον κανονισμό της σύνταξης ύστερα πάντοτε από αίτηση του υπαλλήλου.

5. Σε περίπτωση αναγνώρισης των υπηρεσιών των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου αυτού, για τις οποίες έχει γίνει η κράτηση της παραγράφου 1 ή έχουν καταβληθεί εισφορές κύριας σύνταξης (εργοδότη και ασφαλισμένου) σε οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης, αυτή αποδίδεται στο Δημόσιο και ο υπάλληλος απαλλάσσεται από την καταβολή της κράτησης αυτής.

Παρ. 3

Άρθρο 10 του ν. 3865/2010

1.α. Οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 63 του ν. 2676/ 1999 (Α' 1), όπως ισχύουν, έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους εξ ιδίου δικαιώματος συνταξιούχους του Δημοσίου, γενικά, συμπεριλαμβανομένων και όσων λαμβάνουν βουλευτική σύνταξη ή χορηγία, που εργάζονται ως μισθωτοί εκτός του δημόσιου τομέα, όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (Α' 65), μη εφαρμοζομένων στις περιπτώσεις αυτές των διατάξεων της περίπτωσης β' της παρ. 15 του άρθρου 2 του ν. 3234/2004 (Α' 52). Για τους εξ ιδίου δικαιώματος συνταξιούχους του Δημοσίου, συμπεριλαμβανομένων και όσων λαμβάνουν βουλευτική σύνταξη ή χορηγία, που

αυτοαπασχολούνται και έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους και προκειμένου για στρατιωτικούς το 47ο, περικόπτεται το ποσό της κύριας ή των κύριων συντάξεων που υπερβαίνει τα 60 ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη, προσαυξανόμενου σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 (Α' 1), όπως ισχύει.

Για όσα από τα πρόσωπα των προηγούμενων εδαφίων δεν έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους και προκειμένου για τους στρατιωτικούς το 47ο, η σύνταξη αναστέλλεται, με εξαίρεση όσα από αυτά έχουν απολυθεί ή αποστρατευθεί αυτεπάγγελτα, χωρίς υπαιτιότητα τους.

β. Ως αυτοαπασχολούμενος θεωρείται αυτός που ασκεί δραστηριότητα υπακτέα στην ασφάλιση του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (Ο.Α.Ε.Ε.) ή του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.), καθώς και αυτός που με βάση τις οικείες διατάξεις του Κ.Φ.Α.Σ. υποχρεούται στην έκδοση στοιχείων απεικόνισης συναλλαγών.

γ. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή για όσα από τα αναφερόμενα σε αυτές

πρόσωπα συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (Α' 120) και 1977/1991

(Α' 185), καθώς και για όσα από αυτά λαμβάνουν πολεμική σύνταξη ή σύνταξη παθόντος στην

υπηρεσία και εξ αιτίας αυτής.

Επίσης οι ανωτέρω διατάξεις δεν έχουν εφαρμογή για όσους έχουν τέκνο ανίκανο για την άσκηση κάθε βιοποριστικού επαγγέλματος κατά ποσοστό 67% και άνω, καθώς και για τους πολύτεκνους, των οποίων το ένα τουλάχιστον τέκνο είναι ανήλικο ή σπουδάζει και υπό τις προϋποθέσεις της περίπτωσης δ' της παρ. 1 του άρθρου 5 του π.δ. 169/2007.

δ. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού ισχύουν από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού για όσους συνταξιούχους αναλαμβάνουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται από την ημερομηνία αυτή και μετά. Εάν έχουν αναλάβει εργασία ή αυτοαπασχολούνται πριν την ανωτέρω ημερομηνία, οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν εφαρμογή από 1.1.2013.»

2. Οι συνταξιούχοι του πρώτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούνται, πριν αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχοληθούν, να δηλώσουν τούτο στην Υπηρεσία Συντάξεων του Γ.Λ.Κ.. Παράλειψη της δηλώσεως συνεπάγεται καταλογισμό σε βάρος του συνταξιούχου του ποσού των συντάξεων που έλαβε κατά το χρονικό διάστημα της εργασίας του ή κατά το διάστημα που αυτοαπασχολείτο, και πρόστιμο επί του καταλογισθέντος ποσού ίσο με το νόμιμο τόκο υπερημερίας.

Παρ. 4 περ. α'

Η περ. γ' της παρ. 16 του άρθρου 6 του ν. 4002/2011 αντικαθίσταται.

16.α. ..., β. ..., γ. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών προσδιορίζεται ετησίως το μέγεθος και τα κριτήρια του δείγματος των ελέγχων που διενεργεί το Τμήμα Δ' της Διεύθυνσης Διενέργειας Μεταβολών και Δειγματοληπτικών Ελέγχων επί των Πολιτικών, Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων.

Παρ. 4 περ. β'

ΝΔ 99/1974

Άρθρον 1.

Δικαιούνται εις ισόβιον σύνταξιν εκ του Δημοσίου Ταμείου:

- α) Οι Πρόεδροι και Αντιπρόεδροι Κυβερνήσεων περιβληθεισών ψήφον εμπιστοσύνης της Βουλής, εφ' όσον εις το αξίωμα τούτο συνεπλήρωσαν εξ (6) τουλάχιστον μήνας. Η κατά τ' ανωτέρω διάταξις έχει εφαρμογήν και δια τους διατελέσαντας εις τας ανωτέρω θέσεις.
- β) Οι εις την ανωτέρω περίπτωσιν αναφερόμενοι έχοντες ανεγνωρισμένον δικαίωμα αποζημιώσεως, λόγω εξόδων παραστάσεως, ανεξαρτήτως χρόνου καθ' ον διετέλεσαν εις τας εν αυταίς θέσεις.
- γ) Οι Πρόεδροι και Αντιπρόεδροι Κυβερνήσεων περιβληθεισών ψήφον εμπιστοσύνης της Βουλής, εάν αποχωρήσουν της θέσεώς των λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητος, παρελθούσης εκ τραύματος ή νοσήματος, ως και αι οικογένειαι των εν υπηρεσία αποβιούντων, ανεξαρτήτως χρόνου καθ' ον διετέλεσαν εις τας θέσεις ταύτας.

Το πάθημα τούτων, εξ επισήμων στοιχείων αποδεικνύμενον, θεωρείται εν πάση περιπτώσει ως οφειλόμενον προδήλως και αναμφισβητήτως εις την υπηρεσίαν των.

Η διάταξις αύτη έχει εφαρμογήν και δια τους αποχωρήσαντας και τας οικογενείας των προ της ισχύος του παρόντος αποβιωσάντων εν υπηρεσία.

Άρθρον 2.

1. Δικαιούνται ισοβίου συντάξεως εκ του Δημοσίου Ταμείου οι διατελέσαντες και εφ' εξής διατελούντες Βουλευταί επί τέσσαρα (4) τουλάχιστον πλήρη έτη, συνεχώς ή διακεκομμένως.

"Για τους Βουλευτές οι οποίοι είναι παντελώς τυφλοί, παραπληγικοί ή τετραπληγικοί, καθώς και όσοι πάσχουν από υπερφωσφατασαιμία ή από Βήτα ομόζυγο μεσογειακή ή δρεπανοκυτταρική ή μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία και υποβάλλονται σε μετάγγιση ή από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια τελικού σταδίου και υποβάλλονται σε αιμοκάθαρση ή περιτονοϊκή κάθαρση ή έχουν υποστεί μεταμόσχευση μυελού των οστών ή συμπαγών οργάνων (καρδιά, πνεύμονες, ήπαρ, πάγκρεας και νεφροί), εφόσον για τις περιπτώσεις αυτές συντρέχει ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 67%, αρκεί η συμπλήρωση δύο (2) πλήρων ετών συνεχούς ή διακεκομμένης βουλευτικής θητείας και η σύνταξή τους καταβάλλεται από της συμπλήρώσεως του πεντηκοστού πέμπτου (55ου) έτους της ηλικίας τους, ανεξαρτήτως του χρόνου που απέκτησαν τη βουλευτική τους ιδιότητα."

2. Ως χρόνος βουλευτείας νοείται και ο χρόνος εις θέσιν Πληρεξουσίου ή Γερουσιαστού, ως και ο χρόνος εις θέσιν Βουλευτού ή Πληρεξουσίου εν τη Κρητική και Σαμιακή Πολιτεία.

"Επίσης λογίζεται ως χρόνος βουλευτείας ολόκληρη η διάρκεια της βουλευτικής περιόδου για αγωνιστές της εθνικής αντίστασης, των οποίων ακυρώθηκε η εκλογή από το ειδικό συνταγματικό δικαστήριο, για έλλειψη νομίμων προσόντων του εκλογίμου, επειδή ήταν πολιτικοί κρατούμενοι ή είχαν καταδικασθεί με κατηγορίες στηριζόμενες στα κοινωνικά τους φρονήματα, ενώ είχαν εκλεγεί και ανακηρυχθεί βουλευτές".

"Στο χρόνο της βουλευτικής θητείας συνυπολογίζεται για την προσαύξηση της σύνταξης και ο χρόνος σε θέση εξωκοινοβουλευτικού Υπουργού, Αναπληρωτή Υπουργού, Υφυπουργού, καθώς και Γενικού Γραμματέα Βουλής, Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων, επί κοινοβουλευτικών κυβερνήσεων, προγενέστερος ή μεταγενέστερος της βουλευτικής θητείας, εφόσον ο χρόνος αυτός δεν χρησίμευσε ούτε θα χρησιμεύσει για θεμελίωση σύνταξης από οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης. Ο κατά προσαύξηση χρόνος του προηγούμενου εδαφίου σε θέση εξωκοινοβουλευτικού Υπουργού, αναπληρωτή Υπουργού και Υφυπουργού συνυπολογίζεται και για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης,

εφόσον ο χρόνος της βουλευτικής θητείας είναι τουλάχιστον ίσος με τα τρία πέμπτα της πλήρους βουλευτικής περιόδου."

3. Όπου στο νόμο αυτόν απαιτείται χρόνος βουλευτείας, νοείται ο πράγματι διανυθείς χρόνος σε θέση βουλευτή, ανεξάρτητα από τυχόν μεταγενέστερη έκπτωση από το βουλευτικό αξίωμα.

4. Διατελέσαντες Βουλευταί και, εν περιπτώσει θανάτου, αι οικογένειαι αυτών, έχοντες ανεγνωρισμένον δικαίωμα συντάξεως εκ του καταργηθέντος Ταμείου Ασφαλίσεως Βουλευτών, έστω και αν αύτη δεν κατεβάλλετο, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 4 του Α.Ν. 232/1967 ως αντικατεστάθη δια του άρθρου 2 του Ν.Δ. 198/1969, κατά τον χρόνον καταργήσεως του εν λόγω Ταμείου, μη δικαιούμενοι δε συντάξεως κατά τας διατάξεις του παρόντος, διατηρούν την, ης εδικαιούνται κατά την κατάργησιν του εν λόγω Ταμείου, σύνταξιν, προσηυξημένην κατά τριάκοντα πέντε τοις εκατόν (35%), προσαυξανομένην δε από της δημοσιεύσεως του παρόντος κατά το εκάστοτε ποσοστόν αυξήσεως των συντάξεων του Δημοσίου των μη καθοριζομένων βάσει μισθού ενεργείας.

Άρθρον 3.

1. Δικαίωμα εις σύνταξιν εκ του Δημοσίου Ταμείου αποκτούν μετά τον θάνατον των, κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου, δικαιουμένων συντάξεως ή των διατηρησάντων την, ης εδικαιούνται εκ του καταργηθέντος Ταμείου Ασφαλίσεως Βουλευτών, τοιαύτην, και τα οριζόμενα υπό των εκάστοτε ισχυουσών περί πολιτικών συνταξιούχων διατάξεων μέλη της

οικογενείας αυτών και υπό τας εν αυταίς προϋποθέσεις, εφαρμοζομένας αναλόγως.

"Δικαίωμα σύνταξης αποκτούν και οι οικογένειες των βουλευτών που δεν έχουν θεμελιώσει δικαίωμα βουλευτικής σύνταξης και πεθαίνουν κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας."

*** Το τελευταίο εδάφιο της παρ.1 προστέθηκε με την παρ.9 άρθρ.3

Ν.2768/1999 ΦΕΚ Α 273/8.12.1999, με την οποία ορίζεται ότι:

" β. Το δικαίωμα της προηγούμενης περίπτωσης αποκτούν και οι οικογένειες των μελών της Κυβέρνησης, τα οποία δεν έχουν τη βουλευτική ιδιότητα και πεθαίνουν κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας.

γ. Η σύνταξη που απονέμεται σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων περιπτώσεων είναι ίση κατά ποσό με τη σύνταξη που δικαιούται οικογένεια βουλευτή με τετραετή βουλευτική θητεία.

δ. Για τα θέματα που δεν ρυθμίζονται με τις διατάξεις των προηγούμενων περιπτώσεων έχουν εφαρμογή οι διατάξεις για τη συνταξιοδότηση των οικογενειών των βουλευτών, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

ε. Οι συντάξεις των προσώπων της παραγράφου αυτής δεν εμπίπτουν στους περιορισμούς των διατάξεων του άρθρου 58 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 1041/1979) και της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν.2592/1998(ΦΕΚ57Α').

στ. Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1^η Σεπτεμβρίου 1999".

2. Δικαίωμα εις σύνταξιν εκ του Δημοσίου Ταμείου αποκτούν, ωσαύτως και τα περί των προηγουμένη παράγραφος μέλη της οικογενείας των μετά την συμπλήρωσιν πλήρους τετραετούς, τουλάχιστον, Βουλευτείας αποβιούντων, ανεξαρτήτως, εάν ούτοι είχαν δικαιωθή συντάξεως κατά τον χρόνον του θανάτου αυτών.

3. Μέλη οικογενειών δικαιούμενα εκ του Δημοσίου πλειόνων της μιας συντάξεων, βάσει των διατάξεων του παρόντος και βάσει ειδικών νόμων, απορρεουσών εκ του αυτού προσώπου, δικαιούνται, κατ' επιλογήν των, της μιας εκ τούτων.

Άρθρον 4.

1. Το ποσόν της μηνιαίας συντάξεως των περί των το άρθρον 1 του παρόντος ορίζεται εις τα ογδοήκοντα εκατοστά (80%) του συνόλου των εκάστοτε συνταξίμων αποδοχών του Προέδρου του Αρείου Πάγου.

"2. Το ποσό της μηνιαίας σύνταξης των προσώπων της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν.δ. 99/1974 ορίζεται στο ένα τέταρτο του συνόλου της βουλευτικής αποζημίωσης που καταβάλλεται εκάστοτε. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά ποσοστό 25 τοις εκατό για κάθε πλήρες έτος βουλευτείας μέχρι το δέκατο έτος και κατά ποσοστό 10 τοις εκατό για

κάθε επι πλέον πλήρες έτος βουλευτείας πέραν του δεκάτου έτους. Σε καμιά περίπτωση το ποσό της μηνιαίας σύνταξης δεν μπορεί να είναι ανώτερο του 80 τοις εκατό του συνόλου της βουλευτικής αποζημίωσης".

(3).***Η αρχική παράγραφος 3 καταργήθηκε διά του άρθρου 29 του Ν. 1694/1987 (Α' 35).

"3"(4). Αι εκάστοτε ισχύουσai διατάξεις περί του ποσού της συντάξεως των οικογενειών των τακτικών δημοσίων υπαλλήλων εφαρμόζονται και επί των περί των άρθρων 1 περ. γ' και 3 του παρόντος οικογενειών.

***Η παρούσα παράγραφος υπ' αριθμ. "3" αποτελεί την αρχική παράγραφο "4", αναριθμήθηκε όμως ως άνω, διά του άρθρου 29 του Ν. 1694/1987 (Α 35), το οποίο και κατήργησε την παράγραφο 3.

Άρθρον 5.

1. Η κατά το προηγούμενον άρθρον σύνταξις καταβάλλεται εις μεν τους μετά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος νόμου διατελούντας υπό τινα των εν άρθροις 1 και 2 αυτού ιδιοτήτων από της επιούσης της αποχωρήσεως αυτών εκ της θέσεώς των, εξαιρέσει των μη συμπληρωσάντων το 55ον έτος της ηλικίας των Βουλευτών, εις ους η σύνταξις καταβάλλεται

από της συμπληρώσεως του έτους τούτου, εις δε τους προ της έναρξεως της ισχύος του νόμου τούτου διατελέσαντας υπό τινα των εν λόγω ιδιοτήτων, από της δημοσιεύσεως μεν αυτού, εφ' όσον δικαιούχοι ταύτης τυγχάνουν Πρόεδροι ή Αντιπρόεδροι Κυβερνήσεων, αφ' ης διακόπτεται και η τυχόν καταβαλλομένη αυτοίς αποζημίωσις λόγω εξόδων παραστάσεως, από 1ης δε Οκτωβρίου 1974, εφ' όσον δικαιούχοι τυγχάνουν Βουλευταί, έχοντες ήδη

ανεγνωρισμένον δικαίωμα συντάξεως εκ του καταργηθέντος Ταμείου Ασφαλίσεως Βουλευτών ή εκ του Δημοσίου, επιφυλασσομένων εν πάση περιπτώσει και των διατάξεων του άρθρου 60 του Α.Ν. 1854/1951.

Η συμπλήρωσις του κατά το προηγούμενον εδάφιον 55ου έτους της ηλικίας των Βουλευτών λογίζεται γενομένη την 31ην Δεκεμβρίου του έτους καθ'ο συμπληρούται τούτο.

"2. Η υπό των διατάξεων του παρόντος νομοθετικού διατάγματος προβλεπομένη σύνταξις καταβάλλεται, ανεξαρτήτως, εάν οι δικαιούχοι ταύτης δικαιούνται και ετέρας συντάξεως ή βοηθήματος εκ του Δημοσίου ή Ασφαλιστικού τινος Οργανισμού κυρίας ή επικουρικής ασφαλίσεως. Η διάταξις της παρ. 4 του άρθρου 58 του Α.Ν. 1854/1951, ως ηρμηνεύθη αυθεντικώς υπό του άρθρου 4 του Ν.Δ. 2704/1951 "περί συμπληρώσεως συνταξιοδοτικών διατάξεων", δεν έχει εφαρμογήν εν προκειμένω".

"3"(7). Η έναρξις πληρωμής της συντάξεως των οικογενειών των μετά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος αποβιούντων ορίζεται πληρωτέα από της επιούσης του θανάτου του εξ ου έλκουν το εις σύνταξιν δικαίωμα.

Άρθρο 57 του ν. 3691/2008 (Α 166)

1.α. Στην περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α'), μετά τη φράση "Αντιπρόεδρος του ΣτΕ, του Α.Π. και του Ε.Σ." και πριν από τη φράση "και Επίτροπος Επικρατείας των Τ.Δ.Δ." προστίθενται οι λέξεις "Επίτροπος της Επικρατείας του Ε.Σ.".

β. Ο βασικός μισθός του Πρωτοδίκη (άρθρο 29 παρ. 2 του ν. 3205/2003, όπως ισχύει) ορίζεται, από 1.1.2008, σε δύο χιλιάδες εξήντα επτά (2.067) ευρώ.

2.Οι περιπτώσεις α' έως και ζ της παρ. Α3 του άρθρου 30 του ν. 3205/2003 αντικαθίστανται από 1.1.2008 ως εξής:

"α. Ειρηνοδίκες Γ' και Δ' Τάξης, Δόκιμος Εισηγητής του ΣτΕ και αντίστοιχοι πεντακόσια πενήντα (550) ευρώ.

β. Εισηγητής του ΣτΕ και αντίστοιχοι επτακόσια ογδόντα (780) ευρώ.

γ. Πρόεδρος Πρωτοδικών και αντίστοιχοι εννιακόσια (900) ευρώ.

δ. Πάρεδρος του ΣτΕ και αντίστοιχοι εννιακόσια πενήντα (950) ευρώ.

ε. Πρόεδρος Εφετών, Σύμβουλος της Επικρατείας και αντίστοιχοι χίλια (1.000) ευρώ.

στ. Αντιπρόεδρος και αντίστοιχοι χίλια πενήντα (1.050) ευρώ.

ζ. Πρόεδρος και αντίστοιχοι χίλια εκατό (1.100) ευρώ."

3.α. Το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της παρ. Α5 του άρθρου 30 του ν. 3205/2003 αντικαθίστανται, από 1.1.2008, ως ακολούθως:

"Για δικαστικούς λειτουργούς από το βαθμό του Προέδρου Πρωτοδικών και αντίστοιχων μέχρι και το βαθμό του Προέδρου Ανωτάτου Δικαστηρίου εννιακόσια πενήντα (950) ευρώ.

Για δικαστικούς λειτουργούς από το βαθμό του Ειρηνοδίκη Δ' Τάξης μέχρι και το βαθμό του Εισηγητή του ΣτΕ και αντίστοιχων επτακόσια ενενήντα έξι (796) ευρώ."

β. Μετά την παράγραφο Α6 του άρθρου 30 του ν. 3205/ 2003 προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

"7. Τα ποσά των παραγράφων 3 και 5 αναπροσαρμόζονται κατ' έτος αυτόματα, με αφετηρία την 1.1.2009, σύμφωνα με το ποσοστό της εκάστοτε εισοδηματικής πολιτικής."

4. Η παρ. Α6 του άρθρου 30 του ν. 3205/2003 αντικαθίσταται, από 1.1.2008, ως εξής:

"Α6. Αποζημίωση εξόδων παράστασης στους δικαστές που φέρουν βαθμό Προέδρου, Αντιπροέδρου και Συμβούλου Επικρατείας ή αντίστοιχους, οριζόμενη κατά βαθμό ως εξής:

Πρόεδρος ΣτΕ και αντίστοιχοι τριακόσια (300) ευρώ.

Αντιπρόεδρος ΣτΕ και αντίστοιχοι διακόσια (200) ευρώ.

Σύμβουλος Επικρατείας και αντίστοιχοι εκατόν πενήντα (150) ευρώ.

Η αποζημίωση αυτή δεν παρέχεται σε δικαστικούς λειτουργούς που δεν φέρουν τους ανωτέρω βαθμούς, ανεξαρτήτως της τυχόν μισθολογικής εξομοίωσης προς αυτούς."

5. Ο βασικός μισθός του Δικαστικού Αντιπροσώπου (άρθρο 32 παρ. 2 του ν. 3205/2003, όπως ισχύει) ορίζεται, από 1.1.2008, σε δύο χιλιάδες εξήντα επτά (2.067) ευρώ.

6. Οι περιπτώσεις α' έως και στ' της παραγράφου Α3 του άρθρου 33 του ν. 3205/2003 αντικαθίστανται, από 1.1.2008, ως εξής:

"α. Δόκιμος Δικαστικός Αντιπρόσωπος πεντακόσια πενήντα (550) ευρώ.

β. Δικαστικός Αντιπρόσωπος επτακόσια ογδόντα (780) ευρώ.

γ. Δικαστικός Αντιπρόσωπος Α' Τάξης εννιακόσια (900) ευρώ.

δ. Πάρεδρος εννιακόσια πενήντα (950) ευρώ.

ε. Σύμβουλος χίλια (1.000) ευρώ.

στ. Αντιπρόεδρος χίλια πενήντα (1.050) ευρώ.

ζ. Πρόεδρος χίλια εκατό (1.100) ευρώ."

7.α. Το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της παραγράφου Α5 του άρθρου 33 του ν. 3205/2003 αντικαθίστανται, από 1.1.2008, ως ακολούθως:

"Δικαστικός Αντιπρόσωπος Α' Τάξης μέχρι Πρόεδρο εννιακόσια πενήντα (950) ευρώ. Δόκιμος και Δικαστικός Αντιπρόσωπος επτακόσια ενενήντα έξι (796) ευρώ." β. Μετά το τέλος της παραγράφου Α6 του άρθρου 33 του ν. 3205/2003 προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

"7. Τα ποσά των παραγράφων 3 και 5 αναπροσαρμόζονται κατ' έτος αυτόματα, με αφετηρία την 1.1.2009, σύμφωνα με το ποσοστό της εκάστοτε εισοδηματικής πολιτικής."

8. Η παράγραφος Α6 του άρθρου 33 του ν. 3205/2003 αντικαθίσταται, από 1.1.2008, ως εξής:

"Α6. Αποζημίωση εξόδων παράστασης οριζόμενη κατά βαθμό ως εξής: Πρόεδρος τριακόσια (300) ευρώ Αντιπρόεδρος διακόσια (200) ευρώ. Σύμβουλος εκατόν πενήντα (150) ευρώ."

9. Το άρθρο 4 του ν. 2521/1997 (ΦΕΚ 174 Α') αντικαθίσταται από 1.1.2008 ως εξής:

"Άρθρο 4

Διαρρυθμίσεις μισθολογικών προαγωγών

Ια. Στους δικαστικούς λειτουργούς με βαθμό Πρωτοδίκη, Εισηγητή του ΣτΕ και αντίστοιχους, οι οποίοι συμπληρώνουν επτά συνολικά έτη δικαστικής υπηρεσίας, συνυπολογιζομένης και της υπηρεσίας ως Παρέδρου Πρωτοδικείου, Δόκιμου Εισηγητή του ΣτΕ και αντίστοιχων, και δεν προάγονται ελλείψει κενών θέσεων, παρέχονται, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, οι αποδοχές του επόμενου βαθμού. Ως αποδοχές νοούνται ο βασικός μισθός, καθώς και τα κάθε είδους επιδόματα και λοιπές παροχές που θα ελάμβανε ο δικαστικός λειτουργός αν είχε προαχθεί στο βαθμό αυτόν.

β. Στους δικαστικούς λειτουργούς με βαθμό Προέδρου Πρωτοδικών και αντίστοιχους, οι οποίοι συμπληρώνουν τον απαιτούμενο κατά νόμο χρόνο για την προαγωγή στον επόμενο βαθμό του οικείου κλάδου και δεν προάγονται ελλείψει κενών θέσεων, παρέχεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, από τη συμπλήρωση του προς προαγωγή χρόνου, προσαύξηση ίση με τα πενήντα εκατοστά (50/100) της διαφοράς του βασικού μισθού μεταξύ του αμέσως επόμενου και του κατεχόμενου βαθμού. Στους ίδιους δικαστικούς λειτουργούς, οι οποίοι συμπληρώνουν στο βαθμό τους διπλάσιο χρόνο από τον κατά νόμο απαιτούμενο για προαγωγή στον επόμενο βαθμό και εξακολουθούν να παραμένουν στον ίδιο βαθμό μη προαγόμενοι ελλείψει κενών θέσεων, παρέχεται, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, προσαύξηση ίση με τα ενενήντα εκατοστά (90/100) της διαφοράς του βασικού μισθού μεταξύ του αμέσως επόμενου και του κατεχόμενου βαθμού από τη συμπλήρωση του διπλάσιου αυτού χρόνου. Για τη χορήγηση των προσαυξήσεων λαμβάνεται υπόψη μόνο ο προβλεπόμενος από τις οικείες διατάξεις χρόνος παραμονής στον κατεχόμενο βαθμό για προαγωγή στον επόμενο.

γ) Στους δικαστικούς λειτουργούς με βαθμό Εφέτη και αντίστοιχους, οι οποίοι συμπληρώνουν τον απαιτούμενο κατά νόμο χρόνο για προαγωγή στον επόμενο βαθμό του οικείου κλάδου και δεν προάγονται ελλείψει κενών θέσεων, παρέχεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, από τη συμπλήρωση του προς προαγωγή χρόνου, προσαύξηση ίση με τα πενήντα εκατοστά (50/100) της διαφοράς του βασικού μισθού μεταξύ του αμέσως επόμενου και του κατεχόμενου βαθμού. Στους ίδιους δικαστικούς λειτουργούς, οι οποίοι συμπληρώνουν στο βαθμό τους διπλάσιο χρόνο από τον κατά νόμο απαιτούμενο για

προαγωγή στον επόμενο βαθμό και εξακολουθούν να παραμένουν στον ίδιο βαθμό μη προαγόμενοι ελλείψει κενών

θέσεων, παρέχεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, από τη συμπλήρωση του διπλάσιου αυτού χρόνου, προσαύξηση ίση με τα ενενήντα πέντε εκατοστά (95/100) της διαφοράς του βασικού μισθού μεταξύ του αμέσως επόμενου και του κατεχόμενου βαθμού. Για τη χορήγηση των προσαυξήσεων στους ανωτέρω δικαστικούς λειτουργούς λαμβάνεται υπόψη μόνο ο προβλεπόμενος από τις οικείες διατάξεις χρόνος παραμονής στον κατεχόμενο βαθμό για προαγωγή στον επόμενο.

δ) Στους δικαστικούς λειτουργούς με βαθμό Συμβούλου Επικρατείας, Προέδρου Εφετών και αντίστοιχους, οι οποίοι παραμένουν επί τριετία στο βαθμό τους και δεν προάγονται ελλείψει κενών θέσεων ή λόγω εξάντλησης της ιεραρχίας τους αντίστοιχα, παρέχεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης προσαύξηση ίση με τα εβδομήντα εκατοστά (70/100) της διαφοράς του βασικού μισθού μεταξύ του αμέσως επόμενου και του κατεχόμενου βαθμού. Στο χρόνο υπηρεσίας των δικαστικών λειτουργών με βαθμό Συμβούλου Επικρατείας και αντίστοιχων συνυπολογίζεται και ο χρόνος υπηρεσίας τους ως Προέδρων Εφετών. Για τους βαθμούς του Αντεισαγγελέα του Α.Π., του Αντεπιτρόπου Επικρατείας του Ε.Σ.

και των Τ.Δ.Δ. και του Προέδρου και Εισαγγελέα Εφετών, ως αμέσως επόμενος βαθμός για την εφαρμογή της διάταξης αυτής θεωρείται ο βαθμός του Αντιπροέδρου Ανωτάτου Δικαστηρίου.

ε) Στους δικαστικούς λειτουργούς με βαθμό Αντιπροέδρου Ανωτάτου Δικαστηρίου και αντίστοιχους, παρέχεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, από της προαγωγής τους ως Αντιπροέδρων προσαύξηση ίση με τα εβδομήντα εκατοστά (70/100) της διαφοράς μεταξύ του βασικού μισθού Αντιπροέδρου Ανωτάτου Δικαστηρίου και Προέδρου Ανωτάτου Δικαστηρίου.

στ) Στους Ειρηνοδίκες Α' τάξης που συμπληρώνουν δικαστική υπηρεσία είκοσι τεσσάρων ετών παρέχεται, μετά από απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, ο βασικός μισθός του Εφέτη.

2. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, ως υπηρεσία νοείται μόνο η πραγματική υπηρεσία που έχει διανυθεί με την ιδιότητα του δικαστικού λειτουργού, και όχι οι υπηρεσίες ή προϋπηρεσίες σε άλλες θέσεις, ανεξάρτητα αν αυτές λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας.

3. Για τη χορήγηση μισθολογικής προαγωγής σε δικαστικό λειτουργό με βαθμό Προέδρου Εφετών και κάτω ή αντίστοιχο, στον οποίο έχει επιβληθεί πειθαρχική ποινή σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις ή υπάρχει ποινική καταδίκη σε σχέση με την εκτέλεση των καθηκόντων του ή στις εκθέσεις επιθεώρησης και τα λοιπά στοιχεία του προσωπικού του μητρώου υπάρχουν δυσμενείς χαρακτηρισμοί για την υπηρεσιακή του απόδοση, απαιτείται και σύμφωνη γνώμη του οικείου Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου. Σε περίπτωση που το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο δεν συμφωνεί με τη χορήγηση της μισθολογικής προσαύξησης, ο δικαστικός λειτουργός επανακρίνεται μετά ένα έτος από τότε που συμπλήρωσε τον απαιτούμενο προς προαγωγή χρόνο. Αν και πάλι δεν χορηγηθεί η μισθολογική προαγωγή, η κρίση επαναλαμβάνεται κάθε φορά μετά ένα έτος από την προηγούμενη κρίση. Η θετική κρίση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αναδράμει σε χρόνο προγενέστερο της ημέρας συμπλήρωσης του έτους που απαιτείται για την τελευταία κρίση. Στους δικαστικούς λειτουργούς με βαθμό Αρεοπαγίτη και άνω ή αντίστοιχο, στους οποίους έχει επιβληθεί πειθαρχική ποινή σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις ή υπάρχει ποινική καταδίκη σε σχέση με την εκτέλεση των καθηκόντων του, δεν χορηγείται μισθολογική προσαύξηση."

10. Η παράγραφος 10 του άρθρου 10 του ν. 2521/1997 αντικαθίσταται, από 1.1.2008, ως εξής:

"10. Μέλη του κύριου προσωπικού μέχρι και το βαθμό Παρέδρου, που συμπληρώνουν τον απαιτούμενο κατά νόμο χρόνο για την προαγωγή στον επόμενο βαθμό και δεν προάγονται, ελλείψει κενών θέσεων, λαμβάνουν, από τη συμπλήρωση του προς προαγωγή χρόνου, προσαύξηση στο βασικό μισθό του βαθμού τους ίση με τα πενήντα εκατοστά (50/100) της διαφοράς του βασικού μισθού μεταξύ του αμέσως επόμενου και του κατεχόμενου βαθμού.

Τα ίδια μέλη που συμπληρώνουν στο βαθμό τους διπλάσιο χρόνο από τον κατά νόμο απαιτούμενο προς προαγωγή στον επόμενο βαθμό και εξακολουθούν να παραμένουν στον ίδιο βαθμό, μη προαγόμενοι για την ίδια ως άνω αιτία, η ανωτέρω προσαύξηση ορίζεται, από τη συμπλήρωση του διπλάσιου αυτού χρόνου, στα ενενήντα εκατοστά (90/100) της διαφοράς του βασικού μισθού μεταξύ του αμέσως επόμενου και του κατεχόμενου βαθμού. Ειδικά για τους Παρέδρους το ανωτέρω ποσοστό της δεύτερης προσαύξησης ορίζεται στα ενενήντα πέντε εκατοστά (95/100).

Για τη χορήγηση των προσαυξήσεων στα ανωτέρω μέλη λαμβάνεται υπόψη μόνον ο προβλεπόμενος από τις οικείες διατάξεις χρόνος παραμονής στον κατεχόμενο βαθμό, για προαγωγή στον επόμενο. Προκειμένου για Δικαστικό Αντιπρόσωπο, ο χρόνος παραμονής στον κατεχόμενο βαθμό ορίζεται σε πέντε έτη.

Σύμβουλοι του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με τη συμπλήρωση τριών ετών υπηρεσίας στο βαθμό αυτόν και μη προαγόμενοι στον επόμενο, ελλείψει κενών θέσεων, λαμβάνουν προσαύξηση επί του βασικού μισθού ίση με τα εβδομήντα εκατοστά (70/100) της διαφοράς του βασικού μισθού μεταξύ του αμέσως επόμενου και του κατεχόμενου βαθμού. Η ίδια αυτή προσαύξηση χορηγείται και στους Αντιπροέδρους του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους από την προαγωγή τους στο βαθμό αυτόν."

Στο τρίτο και τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 11 του ίδιου άρθρου αντικαθίστανται οι λέξεις "δύο (2) έτη" από τις λέξεις "ένα (1) έτος" και στο πέμπτο εδάφιο αντικαθίσταται η λέξη "διετίας" από τη λέξη "έτους". Η παρούσα ρύθμιση ισχύει από 1.1.2008.

11. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης καθορίζεται ο χρόνος και ο τρόπος καταβολής της διαφοράς αποδοχών που απορρέει από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, για το χρονικό διάστημα από 1.1.2008 έως 31.12.2008 προς τους δικαστικούς λειτουργούς, καθώς και τα μέλη του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, εν ενεργεία και συνταξιούχους όλων των βαθμίδων.

12. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται σε όσους εξομοιώνονται μισθολογικά με δικαστικούς λειτουργούς ή με μέλη του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Όπου στην κείμενη νομοθεσία υπάρχουν διατάξεις που παραπέμπουν για τον καθορισμό αποδοχών στις αποδοχές των δικαστικών λειτουργών και των μελών του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, αυτές θεωρούνται ότι παραπέμπουν στις αποδοχές των δικαστικών λειτουργών και των μελών του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί μέχρι και την ισχύ του ν. 3670/2008 (ΦΕΚ 117 Α').

13. Από την Έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται κάθε διάταξη ή κανονιστική διοικητική πράξη που καθορίζει αποδοχές και λοιπές αποζημιώσεις υψηλότερες των

αντίστοιχων των Προέδρων των Ανωτάτων Δικαστηρίων, σε λειτουργούς και υπαλλήλους του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. πλην εκείνων που δεν περιλαμβάνονται στο δημόσιο τομέα, σύμφωνα με το άρθρο 51 παρ. 1 περίπτωση β' του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α'), καθώς και στους Προέδρους και τα μέλη των Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών ή άλλων Αρχών που εξομοιώνονται με αυτές ή Επιτροπών ή άλλων διοικητικών σχηματισμών των φορέων αυτών.

Οι αποδοχές, που προβλέπονται από τις Καταργούμενες διατάξεις επανακαθορίζονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού και δεν μπορούν να υπερβαίνουν το ύψος των αποδοχών των Προέδρων των Ανωτάτων Δικαστηρίων.

Μέχρι την έκδοση των αποφάσεων επανακαθορισμού, το ύψος των πάσης φύσεως αποδοχών και αποζημιώσεων περιορίζεται σε αυτό των Προέδρων των Ανωτάτων Δικαστηρίων, με ευθύνη των αρμόδιων εκκαθαριστών.

Παρ. 4 περ δ'

Παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 3408/2005 (Α 272)

6. Ειδικά για το έτος 2005 και μόνο για τον υπολογισμό της σύνταξης, τα ποσά των περιπτώσεων α, β και δ της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 3075/2002 (ΦΕΚ 297 Α'), λαμβάνονται υπόψη αυξημένα σε ποσοστό 3,6%

Το ίδιο ισχύει και για τα ποσά των παραγράφων 2, 3 περ. ζ', 5 και 6 του άρθρου 30 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α'), τα οποία λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της βουλευτικής σύνταξης.

Άρθρο 1 του ν. 3670/2008 (Α 117)

3.α. Το επίδομα εξομάλυνσης της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου αυτού που ισχύει για την ΠΕ κατηγορία, καταβάλλεται κατά περίπτωση και στις συντάξεις των λογοτεχνών-καλλιτεχνών.

β. Για το έτος 2008 και μόνο για τον υπολογισμό της βουλευτικής σύνταξης, τα ποσά των παραγράφων 2, 3 περ. ζ', 5 και 6 του άρθρου 30 του ν. 3205/2003, όπως ισχύουν με βάση

τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 3408/2005 (ΦΕΚ 272/Α'), λαμβάνονται υπόψη αυξημένα κατά ποσοστό 2,5%.

Παρ. 5

Άρθρο 11 του ν. 3865/2010

1. Από 1.8.2010 θεσπίζεται Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ) η οποία τηρείται σε λογαριασμό με οικονομική αυτοτέλεια, στο Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ), το οποίο συστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 149 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α'). Σκοπός του λογαριασμού είναι η κάλυψη ελλειμμάτων των κλάδων κύριας σύνταξης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.).

2. α. Η ΕΑΣ παρακρατείται μηνιαία από τις συντάξεις που καταβάλλονται από το Δημόσιο ως εξής: ...

3. α. Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δεν μπορεί να υπολείπεται των χιλίων τετρακοσίων ευρώ (1.400 €).

β. Από την κράτηση αυτή εξαιρούνται όσοι λαμβάνουν επίδομα ανικανότητας με βάση τις διατάξεις των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 54 του π.δ. 169/2007, καθώς και όσοι λαμβάνουν πολεμική σύνταξη ή σύνταξη ως παθόντες στην υπηρεσία και ένεκα ταύτης ή βάσει των διατάξεων των νόμων 1897/1990 (ΦΕΚ 120 Α') και 1977/1991 (ΦΕΚ 185 Α').

4. α. Στις περιπτώσεις που στη σύνταξη συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, για τον προσδιορισμό των ποσών σύνταξης της παραγράφου 2 λαμβάνεται υπόψη το συνολικό ποσό της σύνταξης που έχει μεταβιβασθεί και το παρακρατηθέν ποσό επιμερίζεται ανάλογα.

β. Στις περιπτώσεις καταβολής στο ίδιο πρόσωπο περισσότερων από μία κύριες συντάξεις από το Δημόσιο ή από Ασφαλιστικό Φορέα, λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των συντάξεων αυτών. Η παρακράτηση γίνεται από τον Φορέα που χορηγεί το μεγαλύτερο ποσό σύνταξης.

γ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μπορεί να καθορίζεται κάθε άλλο θέμα σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης περίπτωσης της παραγράφου αυτής.

5. Τα ποσά που παρακρατούνται με ευθύνη του Δημοσίου αποδίδονται στον Λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ το αργότερο μέχρι το τέλος του επομένου, από την παρακράτηση, μήνα.

6. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις χορηγίες και τα βοηθήματα που καταβάλλει το Δημόσιο.

Παρ. 14 του άρθρου 2 του ν. 4002/2011

14.α. Από 1.8.2011, από τους συνταξιούχους του Δημοσίου, που δεν έχουν συμπληρώσει το 60ό έτος της ηλικίας, παρακρατείται επιπλέον μηνιαία εισφορά ως εξής:

- i. για συντάξεις από 1.700,01 ευρώ έως 2.300,00 ευρώ, ποσοστό 6%,
- ii. για συντάξεις από 2.300,01 ευρώ έως 2.900,00 ευρώ, ποσοστό 8% και
- iii. για συντάξεις από 2.900,01 ευρώ και άνω, ποσοστό 10%.

β. Για τον προσδιορισμό του συνολικού ποσού της σύνταξης της προηγούμενης περίπτωσης, λαμβάνεται υπόψη το ποσό της μηνιαίας βασικής σύνταξης, καθώς και τα συγκαταβαλλόμενα με αυτή ποσά του επιδόματος εξομάλυνσης του άρθρου 1 του ν. 3670/2008 (Α' 117) και της τυχόν προσωπικής και αμεταβίβαστης διαφοράς, αφαιρουμένου του ποσού της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων της προηγούμενης παραγράφου.

γ. Εξαιρούνται της ανωτέρω εισφοράς όσοι αποστρατεύθηκαν με πρωτοβουλία της Υπηρεσίας, καθώς και όσοι λαμβάνουν με τη σύνταξη τους το επίδομα ανικανότητας του άρθρου 54 του π.δ. 169/2007 ή συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (Α' 120) και 1977/1991 (Α' 185).

δ. Η παραπάνω παρακράτηση διακόπτεται τον επόμενο μήνα από τη συμπλήρωση του 60ού έτους ηλικίας.

ε. Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της επιπλέον εισφοράς δεν μπορεί να υπολείπεται των χιλίων επτακοσίων (1.700) ευρώ.

στ. Κατά τα λοιπά, ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 3865/2010.

Παρ. 10 του άρθρου 1 του ν. 4024/2011

10.α. Από 1.11.2011 στους συνταξιούχους του Δημοσίου, οι οποίοι δεν έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας, μειώνεται κατά 40% το ποσό της μηνιαίας κύριας σύνταξης που υπερβαίνει τα 1.000 ευρώ. Η κατά τα ανωτέρω μείωση διακόπτεται από την πρώτη του επόμενου μήνα από εκείνο κατά τον οποίο συμπληρώνεται το 55ο έτος της ηλικίας. Όσοι δεν εμπίπτουν στην ανωτέρω μείωση, μειώνεται κατά 20% το ποσό της μηνιαίας κύριας σύνταξης τους που υπερβαίνει τα 1.200 ευρώ.

β. Για τον προσδιορισμό του συνολικού ποσού της σύνταξης της προηγούμενης περίπτωσης, λαμβάνεται υπόψη το ποσό της μηνιαίας βασικής σύνταξης, καθώς και τα συγκαταβαλλόμενα με αυτή ποσά του επιδόματος εξομάλυνσης του άρθρου 1 του ν. 3670/2008 (Α' 117) και της τυχόν προσωπικής και αμεταβίβαστης διαφοράς, αφαιρουμένου του ποσού της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων του άρθρου 11 του ν.

3865/2010, όπως ισχύει μετά την παρ. 13 του άρθρου 2 του ν. 4002/2011 και της επιπλέον εισφοράς της περίπτωσης α' του ίδιου άρθρου και νόμου.

γ. Εξαιρούνται της μείωσης που προβλέπεται στην περίπτωση α' όσοι λαμβάνουν με τη σύνταξη τους επίδομα ανικανότητας του άρθρου 54 του π.δ. 169/2007 ή των άρθρων 100 έως και 104 του π.δ. 168/2007 (Α' 209) ή συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (Α' 120) και 1977/1991 (Α' 185), καθώς και οι συνταξιούχοι που έχουν ανάπηρο σύζυγο ή ανάπηρο τέκνο σε ποσοστό 80% και άνω.

Επίσης εξαιρούνται της μείωσης που προβλέπεται στην περίπτωση α', οι συνταξιούχοι λόγω αναπηρίας ή γήρατος, οι οποίοι είχαν το δικαίωμα να συνταξιοδοτηθούν βάσει των διατάξεων του άρθρου 2 του ν. 3075/2002 και του άρθρου 3 του ν. 3513/2006 (Α' 265), αλλά συνταξιοδοτήθηκαν σύμφωνα με άλλες διατάξεις, καθώς και οι συνταξιούχοι λόγω γήρατος, των οποίων αποδεδειγμένα η αναπηρία, όπως αυτή προσδιορίζεται με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 3075/2002 και του άρθρου 3 του ν. 3513/2006 (Α' 265), όπως αυτοί έχουν συμπληρωθεί, τροποποιηθεί και ισχύουν, επήλθε μετά τη συνταξιοδότηση τους.

Ειδικά από τη μείωση του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης α', εξαιρούνται και οι στρατιωτικοί συνταξιούχοι που αποστρατεύτηκαν αυτεπάγγελτα από την Υπηρεσία, καθώς και όσοι εξ αυτών συνταξιοδοτήθηκαν με τη συμπλήρωση τουλάχιστον τριάντα πέντε (35) ετών συντάξιμης υπηρεσίας.

δ. Στις περιπτώσεις καταβολής στο ίδιο πρόσωπο δύο συντάξεων από το Δημόσιο, η κατά περίπτωση μείωση της παραγράφου α' διενεργείται επί της κάθε σύνταξης χωριστά.

ε. Στις περιπτώσεις που στη σύνταξη συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, η μείωση του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης α' της παραγράφου αυτής, θα διενεργηθεί επί του καταβαλλόμενου ποσού σύνταξης σε κάθε δικαιούχο χωριστά.

στ. Τα ποσά που προέρχονται από την κατά τα ανωτέρω μείωση των συντάξεων αποτελούν έσοδα του Δημοσίου.

ζ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις χορηγίες που καταβάλλει το Δημόσιο.

Άρθρο 1 του ν. 4051/2012 (Α' 40)

1.α. Από 1.1.2012 για τους συνταξιούχους του Δημοσίου, γενικά, αναπροσαρμόζεται με μείωση

κατά 12% το ποσό της μηνιαίας κύριας σύνταξης που υπερβαίνει τα χίλια τριακόσια (1.300) ευρώ.

β. Για τον προσδιορισμό του ποσού της σύνταξης της προηγούμενης περίπτωσης, λαμβάνεται υπόψη το μηνιαίο ποσό της κύριας σύνταξης, όπως αυτό είχε διαμορφωθεί κατά την 31.12.2011. Τα ανωτέρω έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσους συνταξιοδοτούνται μετά την ανωτέρω ημερομηνία.

γ. Η ανωτέρω μείωση θα αρχίσει από τη σύνταξη μηνός Μαΐου 2012, τα δε οφειλόμενα ποσά για το χρονικό διάστημα από 1.1.2012 μέχρι 30.4.2012 θα παρακρατηθούν σε οκτώ (8) ισόποσες μηνιαίες δόσεις αρχής γενομένης από τη σύνταξη μηνός Μαΐου 2012.

δ. Εξαιρούνται της μείωσης που προβλέπεται στην περίπτωση α' όσοι λαμβάνουν με τη σύνταξή τους επίδομα ανικανότητας του άρθρου 54 του π.δ. 169/2007 (Α' 210) ή των άρθρων 100 έως και 104 του π.δ. 168/2007 (Α' 209) ή συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (Α' 120) και 1977/1991 (Α' 185), καθώς και οι συνταξιούχοι που έχουν ανάπηρο σύζυγο ή ανάπηρο τέκνο σε ποσοστό 80% και άνω.

Επίσης, εξαιρούνται της ανωτέρω μείωσης οι συνταξιούχοι του Δημοσίου, γενικά, οι οποίοι είναι

ανίκανοι για την άσκηση κάθε βιοποριστικού επαγγέλματος κατά ποσοστό 80% και άνω «καθώς και όσοι λαμβάνουν εξ ιδίου δικαιώματος πολεμική σύνταξη».

ε. Στις περιπτώσεις που στη σύνταξη συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, για τον προσδιορισμό του ποσού της σύνταξης της υποπαραγράφου β' λαμβάνεται υπόψη το συνολικό ποσό της σύνταξης που έχει μεταβιβασθεί και το ποσό της μείωσης επιμερίζεται ανάλογα.

στ. Στις περιπτώσεις καταβολής στο ίδιο πρόσωπο περισσότερων από μία κύριες συντάξεις από το Δημόσιο ή από Ασφαλιστικό Φορέα, λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των συντάξεων αυτών. Η μείωση γίνεται από τον Φορέα που χορηγεί το μεγαλύτερο ποσό σύνταξης.

ζ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις χορηγίες που καταβάλλει το Δημόσιο.

η. Τα πρόσωπα του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης δ' εξαιρούνται και από τη μείωση της

περίπτωσης α' της παρ. 10 του άρθρου 1 του ν. 4024/2011.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως και για τους υπαλλήλους των Ο. Τ. Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους

δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς, καθώς και για το προσωπικό του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών Ταμείων του προσωπικού των Σιδηροδρομικών Δικτύων, που διέπονται από το καθεστώς του ν.δ. 3395/1955 (Α' 276).

Υποπαράγραφος Β4 της παρ. Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012

Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα, καθώς και το επίδομα αδειάς που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2592/1998 (Α' 57) και του άρθρου Μόνου του ν. 3847/2010 (Α' 67) καταργούνται.

«Κατ' εξαίρεση από 1.1.2013 το συνολικό ετήσιο ποσό των δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα, καθώς και του επιδόματος αδειάς που καταβαλλόταν μέχρι την 31.12.2012 στα πρόσωπα της περίπτωσης δ' της υποπαραγράφου Β3, όπως ισχύει μετά την τροποποίηση της με τις διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης, επιμερίζεται σε δωδεκάμηνη βάση και το ποσό που αντιστοιχεί κατά μήνα προσαυξάνει τη μηνιαία σύνταξη των προσώπων αυτών.»

ΑΡΘΡΟ 24

Άρθρο 11 του ν.δ. 4277/1962 (Α'19)

1. Αι διατάξεις του Ν.3163/1955 "περί συνταξιοδότησεως του Προσωπικού του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων έχουν την εφαρμογήν και επί του τακτικού προσωπικού των Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής αρμοδιότητος του Υπουργείου Εργασίας, ως και του αυτού προσωπικού των Ν.Π.Δ.Δ. αρμοδιότητος του Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας του ησφαλισμένου παρά τω Κλάδω Συντάξεων του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, πλην καθ' όσον άλλως ορίζεται δια του παρόντος.

"2. Οι Οργανισμοί Κοινωνικής Πολιτικής αρμοδιότητος του Υπουργείου Εργασίας και τα Νομικά Πρόσωπα Δημ. Δικαίου αρμοδιότητος του Υπουργείου Κοινωνικής Πολιτικής Προνοίας υποχρεούνται εις την καταβολήν προς το ΙΚΑ εισφοράς ίσης προς 10% επί των τακτικών μηνιαίων αποδοχών του περί ου η παρ. 1 του παρόντος άρθρου τακτικού προσωπικού"

"3. Δια την κατ'εφαρμογήν του παρόντος συνταξιοδότησιν του τακτικού προσωπικού των Ο.Κ.Π., αρμοδιότητος του Υπουργείου Εργασίας και των τακτικών

υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. αρμοδιότητος του Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας, επιβάλλεται εισφορά τούτου υπέρ του ΙΚΑ ίση προς 5% επί των τακτικών αποδοχών αυτού".

4. Αι εισφοραί των παρ. 2 και 3 δύνανται αυξομειούνται βάσει αναλογιστικής μελέτης δι' αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας μετά γνώμην του Δ.Σ. του ΙΚΑ και γνώμην του παρά τω Υπουργείω Εργασίας Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως.

"5. Δια την αναγνώρισιν των περί των αι παρ. 1 και 2 του άρθρου 2 του Ν. 3163/55 υπηρεσιών του περί ου η παρ. 1 και 2 του παρόντος προσωπικού καταβάλλεται εις το ΙΚΑ επί χρονικόν διάστημα ίσον προς τον αναγνωρισθόμενον ως εξαγοραστέον χρόνον συνταξίμου υπηρεσίας, εισφορά του υπαλλήλου ή υπηρέτου ίση προς 5% επι των τακτικών μηνιαίων αποδοχών του χρόνου υποβολής της αιτήσεως περί αναγνώρισεως των ως άνω προϋπηρεσιών και εισφορά του εις τον υπηρετεί σήμερον Οργανισμού ίση προς 10% επί των ως άνω αποδοχών. Εάν ο αναγνωριζόμενος χρόνος είναι μεγαλύτερος των 160 μηνών, το ποσόν της εξαγοράς υπολογιζομένων κατά τα ανωτέρω κεφαλαιοποιείται και εξοφλείται εις 160 δόσεις. Εφ' όσον έχει καταβληθή εισφορά ησφαλισμένου και εργοδότη δια την ασφάλισιν εις τον κλάδον συντάξεων του ΙΚΑ καταβάλλεται δια μεν την αναγνώρισιν της περί ης η παρ. 1 του άρθρου 2 του Ν. 3163/1955 προϋπηρεσίας εισφορά 7% επί των κατά τα άνω αποδοχών, βαρύνουσα τον εις τον υπηρετεί εργοδότην δια δε την αναγνώρισιν των υπηρεσιών περί των η παρ. 2 του άρθρου 2 του Ν. 3163/1955 πρόσθετος εισφορά του υπαλλήλου εις ποσοστόν 3,25% και του εις τον υπηρετεί σήμερον εργοδότη εις 3,75% επί των κατά τ' ανωτέρω αποδοχών.

Το υπόλοιπον οφειλής ησφαλισμένων ή συνταξιούχων εξ εισφοράς εξαγοράς προϋπηρεσίας, καταβαλλομένης δυνάμει ληφθείσης προ της δημοσιεύσεως του παρόντος αποφάσεως του αρμοδίου Συμβουλίου, αυτή επανυπολογίζεται, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου. Προκειμένου περί συνταξιούχων, η κατά τ' ανωτέρω επανυπολογιζομένη οφειλή, η μεν βαρύνουσα τον συνταξιούχον παρακρατείται εκ της συντάξεως, η δε βαρύνουσα τον Οργανισμόν αποδίδεται εις το ΙΚΑ εντός προθεσμίας, τριών μηνών, αρχομένης προκειμένου δε περί των εφεξής καθισταμένων συνταξιούχων από της ενάρξεως της συνταξιοδοτήσεως.

Οι Οργανισμοί παρ' οίς υπηρετούσιν οι ανήκοντες εις το κατά τας διατάξεις του παρόντος Ν.Δ. και του Ν. 3163/55 προσωπικόν ευθύνονται δια την καταβολήν των εισφορών εξαγοράς του αναγνωριζομένου ως συνταξίμου χρόνου υπηρεσίας των, υποχρεούμενοι όπως παρακρατάσι ταύτας κατά μήνα εκ των καταβαλλομένων εις το άνω προσωπικόν αποδοχών.

Εις περίπτωσιν συνταξιοδοτήσεως προ του χρόνου εξοφλήσεως της προσθέτου εισφοράς, το υπόλοιπον του σχετικού χρέους κεφαλαιοείται ισούμενον προς την καταβληθείσαν κατά τον τελευταίον μήνα της υπηρεσίας του υπαλλήλου ή υπηρέτου εισφοράν εις τους υπολειπομένους εισέτι μήνας εκ του αναγνωρισθέντος χρόνου.

Η εξόφλησις του χρέος τούτου ενεργείται δια μηνιαίων δόσεων παρακρατουμένων εκ της απονεμηθείσης συντάξεως ισαριθμών προς τους εναπομένοντας προς εξόφλησιν μήνας και ουχί πλέον των 160.

"6. Οι εκ του διεπομένου υπό των διατάξεων του νόμου 3163/1955 προσωπικού, ως και του προσωπικού περί ου η παρ. 1 του παρόντος άρθρου, εξερχόμενοι της υπηρεσίας δικαιούνται όπως κατά την έξοδον των εκ της υπηρεσίας επιλέξουν αντί της εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου, την εφαρμογήν των τοιούτων των ισχυουσών κατά την έξοδον δια τους ησφαλισμένους του κλάδου συντάξεων της νομοθεσίας του ΙΚΑ εφ' όσον πληρούν τας απαιτούμενας υπό ταύτης νομίμους προϋποθέσεις.

"Σε περίπτωση επιλογής των διατάξεων του κλάδου Συντάξεων της Νομοθεσίας του Ι.Κ.Α. (α.ν. 1846/1951) η αρμοδιότητα για τον κανονισμό της συντάξεως ανήκει στα κατά νόμο αρμόδια εκάστοτε όργανα για την απονομή συντάξεων με τις διατάξεις του παραπάνω αναγκαστικού νόμου".

Παραίτησις εφεξής από της εκδοθείσης τη αιτήσει του ενδιαφερομένου αποφάσεως περί αναγνωρίσεως συνταξίμου υπηρεσίας, γενομένη αποδεκτή, αποκλείει δικαίωμα υποβολής νέας αιτήσεως περί αναγνωρίσεως του δι' ον η παραίτησις χρόνου υπηρεσίας, κατά τας διατάξεις του Ν. 3163/55 και Ν.Δ. 4277/1962.

Αι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται και ως προς τους εξελθόντας της υπηρεσίας απο 1.1.1966 και εφεξής".

"7. Αι διατάξεις των άρθρων 1-3 και 6 του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και επί ιατρών υπηρετούντων επί παγία μηνιαία αποζημιώσει και υφ'οιασδήποτε νομικήν σχέσιν εις θέσεις προβλεπομένας υπό των καταστατικών διατάξεων των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως αρμοδιότητος του Υπουργείου Εργασίας, μη ασφαλιζομένων δε δια τον Κλάδον συντάξεων παρ'αυτοίς, αφ'ης συνεπλήρωσαν πενταετή υπηρεσίαν παρά τοις Οργανισμοίς τούτοις και επί τη καταβολή εις το ΙΚΑ εισφοράς επί 15% επι των τακτικών μηνιαίων αποδοχών αυτών, αίτινες λαμβάνονται υπ' όψιν δια την εξεύρεσιν του συνταξίμου μισθού, βαρυνούσης κατά ποσοστόν 10% τους παρ' οίς υπηρετούσι ούτοι Οργανισμούς, κατά ποσοστόν δε 5% τους ιατρούς.

Δια την αναγνώρισιν της προϋπηρεσίας των περί ων το προηγούμενον εδάφιον ιατρών, της παρασχεθείσης επί παγία μηνιαία αποζημιώσει εις τους εν τω εδαφίω τούτω αναφερομένους Οργανισμούς, ως και του χρόνου περί ου η παράγραφος 3 του άρθρου 2 του παρόντος καταβάλλεται εις το ΙΚΑ εισφορά εξαγοράς εκ 15% βαρύνουσα κατά 10% τους Οργανισμούς και 5%

τους ιατρούς, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 3 του παρόντος".

8. Αι συντάξεις των τέως υπαλλήλων του συγχωνευθέντος εις το ΙΚΑ Ταμείου Ασφαλίσεως Καπνεργατών, αι απονομηθείσαι κατά τας διατάξεις του άρθρου 47 του Εσωτερικού Κανονισμού του εν λόγω Ταμείου, αναπροσαρμόζονται, υπολογιζόμεναι βάσει του αναγνωρισθέντος ως συνταξίμου, κατά το ανωτέρω άρθρον του Κανονισμού, χρόνου υπηρεσίας αυτών και των εν αυτώ οριζομένων ποσοστών, επί του ισχύοντος εκάστοτε προκειμένου περί των υπαλλήλων του ΙΚΑ μισθού και βαθμού, όν έκαστος έφερε κατά την έξοδόν του εκ της υπηρεσίας και υφ' όν εσυνταξιοδοτήθη.

"Η συντάξιμος υπηρεσία των περί ων το προηγούμενον εδάφιον συνταξιούχων, προσαυξάνεται κατά τον, μέχρι συμπληρώσεως, του νομίμου ορίου ηλικίας εξόδου εκ της υπηρεσίας, υπολειπόμενον χρόνον, μη δυνάμενον πάντως να υπερβή τα δέκα έτη, επί καταβολή δια τον χρόνον τούτον της, υπό της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου προβλεπομένης εισφοράς, δια την αναγνώρισιν των περί ων αι παρ. 1 και 2 του άρθρου 2

του Νόμου 3163/1955 υπηρεσιών, υπολογιζομένης επι μισθού του βαθμού ον έκατος έφερε κατά την έξοδον του εκ της υπηρεσίας και υφ'όν εσυνταξιοδοτήθη".

9. Εις υπαλλήλους του τέως Ταμείου Ασφαλίσεως Μυλεργατών και Μακαροτεχνιτών, έχοντας πραγματικήν υπηρεσίαν τουλάχιστον 15 ετών και υπηρετήσαντας παρ' αυτώ με τον βαθμόν του Τμηματάρχου Α' τάξεως, εξελθόντας δε της υπηρεσίας μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος λόγω προσωρινής ή διαρκούς αναπηρίας και μη λαμβάνοντας σύνταξιν, απονέμεται υπο του Ταμείου Ασφαλίσεως Αρτεργατών, Μυλεργατών και Μακαροτεχνιτών τοιαύτη υπολογιζομένη κατά τας διατάξεις του ισχύοντος παρά τω ανωτέρω Ταμείω Κανονισμού Συντάξεων του Προσωπικού αυτού, επι του βασικού μισθού Τμηματάρχου Α' τάξεως.

ν.δ. 2487/1953 (Α'198)

Άρθρ. 1.

1. Οι τακτικοί διοικητικοί υπάλληλοι του Οργανισμού Δημοσίας Αντιλήψεως Ζακύνθου (Ο.Δ.Α.Ζ.) και αι οικογένειαι τούτων δικαιούνται συντάξεως υφ' ούς γενικούς όρους αποκτάσι το δικαίωμα τούτο και οι τακτικοί δημόσιοι πολιτικοί υπαλληλοι και αι οικογένειαι αυτών.

2. Αι ισχύουσαι εκάστοτε δια τους τακτικούς δημοσίους πολιτικούς υπαλλήλους διατάξεις περί του ποσού των συντάξεων, της αναγνώρισεως τούτων, του συνταξίμου μισθού, της παραγραφής και απωλείας του δικαιώματος των συντάξεων και της πληρωμής αυτών, εφαρμόζονται αναλόγως και δια τας περί ών ή προηγουμένη παράγραφος συντάξεις.

Άρθρ. 2.

1. Ως συντάξιμος θεωρείται η υπηρεσία των περι ών η παράγρ. 1 του προηγουμένου άρθρου υπαλλήλων από της ισχύος του Νόμου 6302/1934, αφ' ής ο οργανισμός ανεγνωρίσθη ως Νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου.

2. Ως συντάξιμος επίσης υπηρεσία προσεμετρούμενη εις την κατά την προηγουμένην παράγραφον τοιαύτην, θεωρείται και η προ του Νόμου 6302/1934 διανυθείσα υπηρεσία εις τα υπό την διοικησιν του οργανισμού υπαχθέντα, δυνάμει του Νομού τούτου, φιλανθρωπικά Ιδρύματα. Η υπηρεσία αυτή δεν δύναται να υπολογισθή ως συντάξιμος προ της συμπληρώσεως δεκαετούς τουλάχιστον τοιαύτης της παρ. 1 εξαιρέσει της περιπτώσεως του θανάτου το υπαλλήλου εν υπηρεσία, ή της απολύσεως του λόγω καταργήσεως θέσεως ή λόγω σωματικής ή διανοητικής κατά τας προηγουμένας εις την υπηρεσίαν.

3. Αι κατά τας προηγουμένας παραγράφους υπηρεσίαι θεωρούνται πραγματικάι κατα την έννοιαν της παρ. 2 του άρθρου 11 του Α.Ν. 1854/51 και υπολογίζονται συμφώνως προς τα εν παρ. 1 και 2 του άρθρου 14 του αυτού Α.Ν. οριζόμενα.

4. Ως όριον ηλικίας δια τον τερματισμόν της περί ής η παρ. 1 του παρόντος άρθρου υπηρεσίας θεωρείται το 65ον έτος συμπληρωμένον.

Άρθρ. 3.

1. Εις τας διατάξεις του παρόντος νόμου και εφ' όσον πληρούνται οι όροι αυτού, υπάγονται και οι προ της ισχύος του αποχωρήσαντος οπωσδήποτε της υπηρεσίας τακτικοί υπάλληλοι του Ο.Δ.Α.Ζ. και αι οικογένειαι αυτών, η καταβολή όμως της συντάξεως τούτων άρχεται από της ισχύος του παρόντος.

2. Διά της θήλεις υπαλλήλους του Ο.Δ.Α.Ζ. τας απομακρυνθείσας εκ της υπηρεσίας προ της ισχύος του παρόντος, εφαρμόζονται αι περί πολιτικών διατάξεις αισχύουσαι κατά τον χρόνον της απομακρύνσεως των εκ του Ο.Δ.Α.Ζ.

Άρθρ. 4.

1. Επί των αποδοχών των τακτικών υπαλλήλων του Ο.Δ.Α.Ζ. ενεργείται από της ισχύος του παρόντος κράτησις υπέρ του Ο.Δ.Α.Ζ. κατά ποσοστόν ίσον προς το εκάστοτε δια τους δημοσίους υπαλλήλους καθοριζόμενον. Όμοια κράτησις ενεργείται και επί των δυνάμει του παρόντος κανονιζομένων συντάξεων κατά ποσοστόν ίσον πρός το εκάστοτε δια τας συντάξεις των τακτικών δημοσίων υπαλλήλων οριζόμενον.

2. Διά την προ της ισχύος του παρόντος διανυθείσαν υπηρεσίαν την αναγνωριζομένην κατά τ' ανωτέρω ως συντάξιμον, καταβάλλονται υπέρ του Ο.Δ.Α.Ζ.

κρατήσεις, το ποσόν των οποίων και ο τρόπος της συντάξεως των ορισθήσονται μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Δ.Α.Ζ. δι' αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικής Προνοίας δημοσιεύσεως εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρ. 5.

1. Αι κατά τον παρόντα Νόμον συντάξεις καταβάλλονται υπέρ του Ο.Δ.Α.Ζ. κανονίζονται δε παρά του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εφαρμοζομένων εν τω κανισμώ τούτω των διαταξεων του Οργανισμού του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

2. Ο Υπουργός της Κοινωνικής Προνοίας απονέμει τας παρα του Ελεγκτικού Συνεδρίου κανονιζομένας συντάξεις και εκδίδει τα συνταξιοδοτικά διπλώματα, εφαρμοζομένων αναλόγως των διαταξεων των άρθρων 67,68 και 69 του Α.Ν. 1854/1951.

Άρθρο 25

Παρ. 1

Άρθρο 1 του ν.δ. 4239/1962 (ΦΕΚ Α' 126)

1. Ο τακτικός υπάλληλος του Ταμείου Ασφαλίσεως Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων και η οικογένεια αυτού δικαιούται, εκ του Ταμείου τούτου, ισοβίου συντάξεως κανονιζομένης υπό του Ελεγκτικού Συνεδρίου.
2. Αι εκάστοτε ισχύουσαι διατάξεις περί συνταξιοδοτήσεως των δημοτικών υπαλλήλων εφαρμόζονται αναλόγως και επί του τακτικού προσωπικού του εν παραγράφω 1 οργανισμού.

Άρθρο 28

Με το άρθρο 28 τροποποιούνται οι ακόλουθες διατάξεις:

-άρθρο 29 παρ. 14 α.ν.1846/1951 (ΦΕΚ 179,Α') όπως προστέθηκε με το αρ. 5 παρ.6 ν.825/1978 και αντικαταστάθηκε με το αρ.29 παρ.3 ν.1902/1990 (ΦΕΚ 138, Α')

α. Τα κατώτατα όρια συντάξεων ορίζονται στα ποσά, όπως αυτά έχουν διαμορφωθεί στις 30.9.90 κατά κατηγορία δικαιούχων. Εφεξής τα κατώτατα αυτά όρια αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με την παρ. 9 αυτού του άρθρου με το ίδιο ποσοστό και από την ίδια ημερομηνία.

β. Τα κατά το προηγούμενο εδάφιο κατώτατα ποσά συντάξεων, υπό τις προϋποθέσεις των διατάξεων της παρ. 3 του παρόντος άρθρου, προσαυξάνονται με τα επιδόματα για τη σύζυγο και για κάθε παιδί.

Τα κατά την ισχύ του παρόντος διαμορφωθέντα ανωτέρω επιδόματα αναπροσαρμόζονται εφεξής κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο α' αυτής της παραγράφου.

γ. Τα κατώτατα όρια συντάξεων μειώνονται σε κάθε περίπτωση που ο συνταξιούχος λαμβάνει σύνταξη μειωμένη, ισχύουν δε και στην περίπτωση αυτήν οι διατάξεις του εδαφίου α' της παραγράφου αυτής.

δ. Δεν δικαιούνται τα κατά την παρούσα παράγραφο κατώτατα όρια συντάξεων οι συνταξιούχοι ή βοηθηματούχοι τύπου συντάξεως, οι οποίοι λαμβάνουν και άλλη σύνταξη από το Δημόσιο ή Ν.Π.Δ.Δ., το Ι.Κ.Α. ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης, εκτός αν το άθροισμα των συντάξεων αυτών υπολείπεται του κατώτατου ορίου σύνταξης, πλήρους ή μειωμένου, το οποίο θα εδικαιούτο ο συνταξιούχος από το Ι.Κ.Α., προσαυξημένου κατά 25%, οπότε καταβάλλεται από αυτό η διαφορά. Ο σχετικός έλεγχος γίνεται κατά την απονομή σύνταξης με τη χορήγηση οιασδήποτε νέας παροχής του κλάδου συντάξεων και κατά την 1η Απριλίου κάθε επόμενου έτους, το ποσό όμως της διαφοράς στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα μέχρι την επόμενη σύγκριση καταβάλλεται αμετάβλητο.

ε. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου, οι συνταξιούχοι, δικαιούχοι κατώτατων ορίων σύνταξης γήρατος, οι οποίοι παρέχουν οποιαδήποτε εξαρτημένη εργασία, δικαιούνται το τμήμα της σύνταξης που υπολογίζεται κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 37.

στ. Οι διατάξεις αυτής της παραγράφου δεν εφαρμόζονται για τις συντάξεις που απονέμονται κατ' εφαρμογή διμερών ή πολυμερών διεθνών συμβάσεων"].

-άρθρο 29 παρ. 3 ν.2084/1992 (ΦΕΚ 165, Α')

Το ποσό της κατά της προηγούμενες παραγράφους χορηγούμενης σύνταξης δεν μπορεί να είναι κατώτερο της σύνταξης που προκύπτει βάσει του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ΑΕΠ, αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων, νοουμένου ως συντάξιμου μισθού και συντάξιμου χρόνου δεκαπέντε (15) ετών.

Οι συνταξιούχοι, δικαιούχοι κατώτατων ορίων σύνταξης γήρατος, οι οποίοι παρέχουν οποιαδήποτε εργασία, δικαιούνται μόνο το τμήμα της σύνταξης που υπολογίζεται κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

-άρθρο 64 ν.2676/1999 (ΦΕΚ 1, Α')

Κατά τον υπολογισμό των συντάξεων, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 29 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α) λαμβάνεται υπόψη το μέσο μηνιαίο κατά κεφαλή Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν (Α.Ε.Π.) του έτους 1991 προσαυξημένο κατά 50% και αναπροσαρμοσμένο κατά το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

-άρθρο 31 παρ. 2 ν.2084/1992 (ΦΕΚ 165, Α')

Το συνολικό ποσό της σύνταξης λόγω θανάτου του επιζώντος συζύγου και των τέκνων δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 80% του κατά τις παρ. 3 και 4 του άρθρου 29 του παρόντος νόμου οριζόμενου ποσού, ούτε ανωτέρω του 100% της σύνταξης του θανόντος.

-άρθρο 5 παρ. 11 α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179, Α')

Από 1 Ιανουαρίου 1981 πάντα τα εις την παράγραφον 1 του παρόντος αναφερόμενα Ταμεία κυρίας ασφαλίσεως μισθωτών τα υπαγόμενα υπό την εποπτεία του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών και ασκούντα ασφάλισιν κλάδου Συντάξεων, τα μη παρέχοντα τα

κατώτατα όρια συντάξεων του Ι.Κ.Α., υποχρεούνται όπως παρέχουν εις τους συνταξιούχους των ως κατώτατα ποσά συντάξεων τα υπό του ΙΚΑ παρεχόμενα κατά κατηγορίας τοιαύτα.

Από της αυτής ημερομηνίας τ' ανωτέρω Ταμεία, εφ' όσον αι ασφαλιστικάί εισφοραί μετά των τυχόν κοινωνικών πόρων του κλάδου συντάξεων είναι ίσοι τουλάχιστον προς αυτάς του κλάδου συντάξεων του ΙΚΑ, υποχρεούνται όπως παρέχουν εις τους μισθωτούς ησφαλισμένους των, κατά κατηγορίας, τας αυτάς τουλάχιστον καθ' ύψος και έκτασιν παροχάς συντάξεων προς εκείνας τας οποίας παρέχει εκάστοτε το ΙΚΑ εις τους ησφαλισμένους του υπό τας αυτάς προϋποθέσεις.

Δια πράξεων των Διοικητικών Συμβουλίων των Ταμείων τούτων, εγκρινομένων υπό του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, δύναται ν' ανακαθορίζονται οι ασφαλιστικάί εισφοραί, εφ' όσον το εξ αντικειμένου προκύπτουν ασφάλιστρον κλάδου συντάξεων, υπολογιζόμενον εκ του συνόλου των νομοθετημένων πόρων εκτός των δωρεών και των προσόδων περιουσίας, δεν υπερβαίνει το μέγιστον ασφάλιστρον κλάδου συντάξεων του ΙΚΑ.

Η παρ. 11 προστέθηκε ως άνω με το άρθρο 12 του Ν. 825/1978 (Α' 189).

-άρθρο 23 εδάφιο πέμπτο π.δ. 913/1978 (ΦΕΚ 220,Α')

Δι' αποφάσεως του Δ.Σ. εγκρινομενης υπό των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας ορίζεται εκάστοτε το ποσόν της παρεχόμενης παρά του Ν.Α.Τ. κατωτάτης συντάξεως, ανεξαρτήτως του κατά τας διατάξεις του παρόντος Νόμου προκύποτοντος εκ των υπολογισμών ποσού συντάξεως. Το κατώτατον τούτο όριον εις ουδεμίαν περίπτωσιν δύναται να είναι μεγαλύτερον του είκοσι τρια (23%) της εκάστοτε προβλεπομένης ανωτάτης συντάξεως του Ν.Α.Τ.

-άρθρο 44 παρ. 4 π.δ. 284/1974 (ΦΕΚ 101, Α')

Ουδεμία σύνταξις δύναται να είναι κατωτέρα των υπό του ΙΚΑ καταβαλλομένων ως διαμορφούνται εκάστοτε κατωτάτων ορίων συντάξεων.

Η παρ.4,όπως είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 1 ΠΔ 257/1975, αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ.2 του άρθρου 10 Π.Δ.1029/1977 (ΦΕΚ Α 345)

-άρθρο 44 παρ. 4 Υ.Α. Β2/54/3/236/76/οικ.695/1977 (ΦΕΚ 329, Β)

Ουδεμία σύνταξις δύναται να είναι κατωτέρα των υπό του ΙΚΑ καταβαλλομένων λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου, κατωτάτων ορίων συντάξεων.

-άρθρο 46 παρ. 8α Β.Α. 29/5/25.6.58 (ΦΕΚ 96, Α)

"8α Η βασική μηνιαία σύνταξις δεν δύναται να υπερβή τα 80% των συνταξίμων αποδοχών του ησφαλισμένου, εν ουδεμιά δε περιπτώσει το ποσόν των 50.00 δραχμών δια του ζέχοντας συμπληρώσει 35 έτη ασφαλιεως και το ποσόν των 40.000 δρχ. δια τους έχοντας συμπληρώσει 25 έτη ασφαλιεως.

Δια τους έχοντας συμπληρώσει από 26 έως 34 έτη ασφαλίσεως το ποσόν των 40.000 δρχ. αυξάνεται κατά 1.000 δρχ. δι'έκαστον έτος ασφαλίσεως.

Η ως άνω βασική μηνιαία σύνταξις δεν δύναται να είναι κατωτέρα των υπό του ΙΚΑ καταβαλλομένων κατωτάτων ορίων συντάξεων".

"Αι παροχαί του κλάδου Επικουρικής Ασφαλίσεως αι ήδη χορηγούμεναι ως και αι χορηγηθησόμεναι τοιαύται υπολογίζονται επί τη βάσει ποσού μηνιαίας συντάξεως εκ δρχ. 26.000"

-άρθρο 17 παρ. 2 π.δ. 419/1983 (ΦΕΚ 154,Α)

Το ποσό της σύνταξης λόγω αναπηρίας δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το ποσό που αντιστοιχεί σε 25 έτη ασφάλισης".

-άρθρο 17 π.δ. 419/1980 (ΦΕΚ 11, Α)

1. Το ποσό της σύνταξης λόγω γήρατος και αναπηρίας καθορίζεται ως ακολούθως:

Για κάθε χρόνο συντάξιμης υπηρεσίας λαμβάνεται το 1/35 των κατά την παράγραφο 3 συντάξιμων αποδοχών μέχρι τα 35 χρόνια συντάξιμης υπηρεσίας.

2. Σε περίπτωση συννιοξιοδότησης λόγω αναπηρίας, το ποσό της σύνταξης δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το ποσό που αντιστοιχεί στα 15 χρόνια συντάξιμης υπηρεσίας.

"3. Ως μισθός επί του οποίου υπολογίζεται η σύνταξη λαμβάνεται το 80 % του 40πλάσιου του κατώτατου ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, όπως ισχύει κάθε φορά".

-Άρθρο 20 Υ.Α. 17481/1933 Α.Υ.Ε.Ο. (ΦΕΚ 77/1933)

"3. Το ποσό της βασικής σύνταξης λόγω γήρατος και αναπηρίας προσαυξάνεται:

α) κατά 10% για τον/την σύζυγο και

β) κατά 5% για κάθε άγαμο παιδί, εφόσον δεν λαμβάνει γι' αυτό προσαύξηση ο άλλος σύζυγος, αν είναι συνταξιούχος άλλου οργανισμού κύριας ασφάλισης ή του Δημοσίου και πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 997/1997, όπως ισχύουν κάθε φορά. Αν και άλλος γονέας είναι συνταξιούχος του Ταμείου, το επίδομα παιδιών χορηγείται μόνο στον συνταξιούχο που λαμβάνει το μεγαλύτερο ποσό σύνταξης".

2. Η κατά τ' ανωτέρω εξευρισκομένη βασική σύνταξις προσαυξάνεται κατά εν εκατοστόν των συνταξίμων αποδοχών δι' έκαστον έτος αναγνωρισθείσης και εξαγορασθείσης προϋπηρεσίας".

"3. Στους συνταξιούχους του Ταμείου χορηγείται επιπλέον επίδομα οικογενειακών βαρών, ίσο με το 10% της σύνταξης, για τον (την) σύζυγο και το 5% της σύνταξης για κάθε παιδί, μέχρι τη συμπλήρωση του 18^{ου} έτους της ηλικίας του ή του 24ου έτους αν σπουδάζει και εφόσον η συντήρησή τους (συζύγου και παιδιών), βαρύνει αποδεδειγμένα τον (την)

συνταξιούχο (δεν εργάζονται, δεν παίρνουν σύνταξη από το Δημόσιο ή από οποιοδήποτε ασφαλιστικό Οργανισμό και δεν έχουν εισοδήματα από άλλη πηγή κ.λπ.).

Η χορήγηση του επιδόματος συζύγου και παιδιών επιτρέπεται μόνο στον ένα σύζυγο ή γονέα, όταν είναι και οι δύο συνταξιούχοι του ΤΣΕΥΠ Αθηνών ή άλλου Ταμείου Κύριας Ασφάλισης".

Εις τους συνταξιούχους χορηγείται επί πλέον επίδομα, οικογενειακών βαρών ίσον προς 10% της συντάξεως διά την σύζυγόν του και 5% δι' έκαστον τέκνον και μέχρι 2 τοιούτων μέχρι συμπλήρωσεως του 18ου έτους της ηλικίας των προκειμένου περί αρρένων, του 30ού δε προκειμένου περί θηλέων και εφ' όσον ο συνταξιούχος βαρύνεται κυρίως με την συντήρησίν των.

"4. Εις τους συνταξιούχους λόγω φυματιώσεως χορηγείται ειδικόν προσοποπαγές επίδομα εκ 1.000 δραχμών μηνιαίως μη υπολογιζόμενον διά τον καθορισμόν της συντάξεως των δικαιούχων των".

"5.α. Η μηνιαία βασική σύνταξις εν ουδεμιά περιπτώσει δύναται να είναι ανωτέρα του μέσου όρου των μηνιαίων συνταξίμων αποδοχών, εφ' ων υπολογίζεται αύτη".

β) Αι απονεμηθείσαι και αι εφ' εξής απονεμηθησόμεναι συντάξεις, δεν δύνανται να είναι κατώτεροι:

"αα. Του ποσού της εκάστοτε συντάξεως Εφημεριδοπώλου έχοντος 22 ετών συντάξιμον πραγματικήν εν ασφαλίσει υπηρεσίαν, προσανξανόμενου κατά 10% διά την σύζυγον και 5% δι' έκαστον τέκνον και μέχρι 2 τοιούτων".

ββ) Του ποσού των 85% του ως άνω βασικού ποσού κατωτάτου ορίου συντάξεως αμέσως ησφαλισμένου διά την χήραν (χήρον) προσανξανόμενον κατά 5% δι' έκαστον τέκνον και

μέχρι 3 τοιούτων. Μη υπάρχουσας χήρας (χήρου) τα τέκνα δικαιούνται το ως άνω διά την χήραν (χήρον) καθοριζόμενο ποσόν κατ' ισομοιρίαν.

γγ) Του ποσού των 80% του ως άνω βασικού ποσού κατωτάτου ορίου συντάξεως αμέσως ησφαλισμένου διά πάντα τα λοιπά μέλη οικογενείας κατανεμόμενον κατ' ισομοιρίαν μεταξύ των δικαιούχων.

γ) Των υπό των διατάξεων των προηγούμενων εδαφίων της παρούσης παραγράφου καθοριζόμενων κατωτάτων ορίων συντάξεως δικαιούνται και οι συνταξιούχοι των η σύνταξις απενεμήθη βάσει των προϋσχυσασών διατάξεων".

"Το εκάστοτε ανώτατον όριον συντάξεως προσαυξάνεται κατά 5% διά τους συνταξιούχους τους έχοντας προστατευόμενα μέλη οικογενείας της προσαυξήσεως ταύτης υπολογιζομένης επί της βασικής συντάξεως του δικαιούχου, από της δημοσιεύσεως της παρούσης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως".

"Εν περιπτώσει καθ' ην αι πραγματικά αποδοχαί του ησφαλισμένου είναι κατώτεροι των τοιούτων της συλλογικής συμβάσεως εργασίας βάσει της οποίας προσδιορίζονται αι συντάξιμοι αποδοχαί, το κατώτατον όριον συντάξεως αμέσως ησφαλισμένου ορίζεται ίσον προς το ποσόν των 22/50 των 30% του μέσου όρου των εκάστοτε αποδοχών των προβλεπομένων υπό της οικείας συλλογικής συμβάσεως, βάσει της οποίας εμισθοδοτείτο κατά τους 12 τελευταίους μήνας, προ της επελεύσεως της ασφαλιστικής περιπτώσεως, βάσει του ποσού τούτου δε προσδιορίζονται τα κατώτατα όρια των ως άνω περιπτώσεων ββ' και γγ'".

6. Προκειμένου περί των από της ισχύος της παρούσης και εφεξής συνταξιοδοτούμενων λόγω ανικανότητος προς πάσαν εργασία και των δικαιούχων, λόγω θανάτου ησφαλισμένου εξ εργατικού ατυχήματος το ποσόν απονεμητέας βασικής συντάξεως δεν δύναται να είναι κατώτερον του κατά τας διατάξεις του παρόντος ποσού συντάξεως ησφαλισμένου εφημεριδοπώλου έχοντος 25ετή πραγματικήν εν ασφαλίσει υπηρεσίαν, επιφυλασσομένου του περιορισμού του πρώτου εδαφίου της παρ. 5 του παρόντος άρθρου".

7. Ουδείς δικαιούται περισσότερων της μιας συντάξεων παρά του Τ.Σ.Ε.Υ.Π. Εάν πρόσωπόν τι δικαιούται περισσότερων της μιας συντάξεως λαμβάνει την μεγαλύτεραν τοιαύτην, εξαιρουμένων των περιπτώσεων τοιαύτην, εξαιρουμένων των περιπτώσεων δικαιουμένων διπλής συντάξεως λόγω αμέσου ασφαλίσεως 2 προσώπων εις τον Οργανισμόν, οπότε πλέον της μιας κατ' επιλογήν του συνταξιούχου, συντάξεως δικαιούται και το $\frac{1}{2}$ της ετέρας τοιαύτης.

8. -"1. Η σύνταξις αναπηρίας ή γήρατος άρχεται καταβαλλομένη από της πρώτης του επομένου της υποβολής της αιτήσεως μηνός εφ' όσον ο δικαιούχος διέκοψε την απασχόλησίν του μέχρι της ημερομηνίας ταύτης.

Επί μεταγενεστέρας διακοπής της απασχολήσεως η σύνταξις καταβάλλεται από της πρώτης του επομένου της διακοπής μηνός.

Η σύνταξις επιζώντων καταβάλλεται από της επομένης του θανάτου.

2. Επί υποβολής αιτήσεως συντάξεως αναπηρίας μετά την λήξιν της επιδοτήσεως λόγω ασθενείας η σύνταξις καταβάλλεται από της επομένης της λήξεως της επιδοτήσεως.

3. Επίδομα ασθενείας καταβληθέν διά χρόνον δι' ον αναγνωρίζεται δικαίωμα συντάξεως αναπηρίας συμψηφίζεται προς την σύνταξιν.

Η καταβολή της συντάξεως αναπηρίας δεν δύναται να ανατρέξη εις χρόνον αιώτερον του εξαμήνου από της ημέρας υποβολής της αιτήσεως".

Προκειμένου περί απονομής συντάξεως λόγω αναπηρίας οφειλομένης εις ασθένειαν το εις σύνταξιν δικαίωμα άρχεται από της ημέρας καθ' ην έπαυσε καταβαλλόμενον το επίδομα ασθενείας, εφ' όσον κατεβάλλετο τοιούτον, ουχί όμως και πέραν του έτους αναδρομικώς από της ημέρας της υποβολής της αιτήσεως.

"9. Η σύνταξις παύει να παρέχεται εις το τέλος του μηνός καθ' ον λαμβάνει χώραν το δικαιολογούν την παύσιν γεγονός, ήτοι:

α) Επί συντάξεως λόγω γήρατος, διά του θανάτου του συνταξιούχου.

β) Επί συντάξεως λόγω αναπηρίας, εφ' όσον ο ανάπηρος έπαυσε να πληροί τας προϋποθέσεις της παρ. 1 του άρθρ. 13 του παρόντος.

γ) Επί συντάξεως τέκνων, εγγονών και προγονών προκειμένου περί μεν αρρένων άμα τη συμπληρώσει του 18ου έτους της ηλικίας των, προκειμένου δε περί θηλέων του 30ου και προ τούτου άμα τη τελέσει του γάμου των ή εφ' όσον απέκτησαν ίδιον επαρκές εισόδημα ή διά του θανάτου των.

Το κατά τα ανωτέρω όριον ηλικίας:

αα) Δεν ισχύει προκειμένου περί τέκνων, εγγονών ή προγονών ανικάνων, κατά γνωμάτευσιν της Υγειον. Επιτροπής, διά πάσαν βιοποριστικήν εργασίας.

ββ) Παρατείνεται μέχρι του 25ου έτους της ηλικίας των εφ' όσον τα ανωτέρω πρόσωπα φοιτούν εις Ανωτέρας ή Ανωτάτας Σχολάς και κατά το διάστημα τούτο δεν ασκούν επάγγελμά τι ή δεν λαμβάνουν σύνταξιν εξ ιδίας εκ του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ. ή οιοδήποτε φορέως κυρίας Ασφαλίσεως.

δ) Επί συντάξεως χήρας, διά της συνάψεως νέου γάμου ή διά του θανάτου της.

ε) Επί συντάξεως γονέων διά του θανάτου των".

10. Η καταβολή της συντάξεως αναστέλλεται εις τας ακόλουθους περιπτώσεις.

α) Εάν ο συνταξιούχος εκτίη ποινή στερητικήν της ελευθερίας μεγαλυτέραν των εξ μηνών. Εφ' όσον όμως υπάρχωσι πρόσωπα, άτινα εν περιπτώσει θανάτου τούτου θα ελάμβανον σύνταξιν ταύτα, δικαιούνται εις απόληψιν της συντάξεως, αν θα κατεβάλλετο εις ταύτα εν περιπτώσει θανάτου του συνταξιούχου.

β) Εάν και εφ' όσον χρόνον ο συνταξιούχος λόγω αναπηρίας δεν προσέρχεται κατά τα του Καταστατικού οριζόμενα προς εξέτασιν της καταστάσεώς του.

γ) Εάν ο συνταξιούχος επαναλάβη την άσκησιν του επαγγέλματός του δι' ο επενεμήθη αυτώ σύνταξις ή αναλάβη αυτοπροσώπως ή δι' εκπροσώπων την άσκησιν επαγγέλματος συνεπαγομένου την υπαγωγήν του εις την ασφάλισιν του Ταμείου.

"Θεωρείται ως άσκησις ασφαλιζομένου επαγγέλματος, συν τοις άλλοις και η παράδοσις της συνουκίας ή θέσεως πωλήσεως εφημερίδων, περιοδικών και λοιπών εντύπων εις πρόσωπον, όπερ δεν κέκτηται την κατά νόμον άδειαν ασκήσεως του επαγγέλματος του εφημεριδοπώλου και δεν έχει υπαχθή εις την ασφάλισιν παρά τω Ταμείω ή έχει υπαχθή εις την ασφάλισιν, αλλά δεν έχει συμπληρώσει 2 έτη τουλάχιστον τοιαύτην. Ο συνταξιούχος πριν ή επαναλάβη την άσκησιν ασφαλιζομένου επαγγέλματος οφείλει να δηλώση τούτο εγγράφως εις το Ταμείον και ζητήση την έγκρισιν αυτού, παρέχων μετά υποβολήν της σχετικής αιτήσεως και εν συνεχεία διαρκούσης της εργασίας και πάσαν περί ταύτης πληροφορίαν κατά τα δι' αποφάσεως του Διοικ. Συμβουλίου οριζόμενα.

Η ανάληψις επαγγέλματος άνευ εγκρίσεως του Α.Ν. του Ταμείου, ως και η παράλειψις της παροχής κεκανονισμένων πληροφοριών ή η παροχή ανακριβών τοιούτων τιμωρείται διά των ποινών του άρθρ. 458 του Ποινικού Κώδικος, συνεπάγεται δε και την διακοπήν της συντάξεως, επιβαλλομένην δι' αποφάσεως του Δ.Σ. ως και την μη αναγνώρισιν ως συνταξιίμου του χρόνου επανασκήσεως του επαγγέλματος.

Ο χρόνος της επανασκήσεως του επαγγέλματος παρά του συνταξιούχου, ουχί και ο τοιούτος ασκήσεως ασφαλιζομένου επαγγέλματος δι' αντιπροσώπου, αναγνώριζεται διά την προσαύξησιν της συντάξεως ως ακολούθως.

αα) Εφ' όσον ο χρόνος ούτος είναι ανώτερος των 2 ετών.

ββ) Εφ' όσον καθ' όλην την διάρκειαν τούτου αντικατέστησεν έτερον ησφαλισμένον ούτινος η ασφάλισις διεκόπη προσωρινώς ή οριστικώς, εξαιρουμένης της περιπτώσεως διακοπής λόγω απονομής συντάξεως.

Η βασική σύνταξις του συνταξιούχου, ως αυτή είχε διαμορφωθεί κατά τον προηγούμενον της αναστολή μήνα προσαυξάνεται κατά τόσα πεντηκοστά όσα τα πλήρη έτη της κατά τ' ανωτέρω νέας υπηρεσίας, εκάστου πεντηκοστού υπολογιζομένου βάσει των συνταξίμων αποδοχών εφ' όν προσδιορίσθη η αρχική σύνταξις.

Το ποσόν της ως άνω προσαυξήσεως μειούται κατά το ανάλογον ποσοστόν του εδαφ. α' της παρ. 1 του άρθρ. 13 του παρόντος εις ας περιπτώσεις ο συνταξιούχος δεν είχε συμπληρώσει τα καθοριζόμενα όρια ηλικίας κατά την αρχικήν συνταξιοδότησίν του.

Η κατά τ' ανωτέρω προσαύξεις καταβάλλεται αφ' ης διακοπή η αναστολή της καταβολής της συντάξεως συμφώνως τη παρ. II του άρθρ. 13 του παρόντος.

Εν περιπτώσει νέας αναστολής της καταβολής συντάξεως, δι' οιονδήποτε λόγον, ο συνταξιούχος δεν δικαιούται νέας προσαυξήσεων ο χρόνος δε εργασίας δεν αναγνωρίζεται ως συντάξιμος".

11. Η αναστολή της καταβολής της συντάξεως, εις περιπτώσεις της προηγουμένης παραγράφου διακόπτεται από της πρώτης του επομένου μηνός από της άρσεως των λόγων αναστολής.

12. Το Δ.Σ. υποχρεούται όπως εντός δύο μηνών από της υποβολής και αιτήσεως συνταξιοδοτήσεως εκδώση την περί απονομής ή μη συντάξεως απόφασίν του εφ' όσον μετά της αιτήσεως έχουσιν υποβληθή πάντα τ' απαιτούμενα δικαιολογητικά.

Εις περίπτωσιν ελλείψεως δικαιολογητικών τινων το Ταμείον υποχρεούται όπως ειδοποιή αμελλητί το ενδιαφερόμενον, ίνα συμπληρώση ταύτα.

Αι περί απονομής ή μη συντάξεως αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου δέον να είναι πλήρως ητιολογημένοι και να κοινοποιούνται εις τον ενδιαφερόμενον γενομένης εις το σχετικόν έγγραφον της κοινοποιήσεως ρητής μνείας περί της τυχόν υπάρξεως ευχερείας ασκήσεως ενδίκων μέσων κατά τούτων και περί της προθεσμίας εντός της οποίας δέον ν' ασκηθούνταύτα.

13. Διά τον καθορισμόν της ηλικίας παντός ησφαλισμένου ή τινός των δικαιουμένων προσώπων, ως ημερομηνία γεννήσεως θεωρείται εν ελλείψει ληξιαρχικής πράξεως γεννήσεως πάντοτε η 1 Ιουλίου του έτους της εγγραφής των εις τα οικεία μητρώα.

Ληξιαρχική πράξις συνταχθείσα εκ των υστέρων ή διορθωθείσα δεν υποχρεώνει το Ταμείον εφ' όσον δεν εκλήθη τούτο όπως παρέμβη κατά την σχετικήν διαδικασίαν της διορθώσεως ή βεβαιώσεως του γεγονότος της γεννήσεως.

14. Πάσα οφειλή ησφαλισμένου εξ οιασδήποτε αιτίας προς το Ταμείον κατά τον χρόνον της συνταξιοδοτήσεως αυτού παρακρατείται τμηματικώς εκ της παρεχομένης συντάξεως εις μηνιαίας δόσεις, εκάστη των οποίων δεν είναι δυνατόν να ορίζεται ανωτέρα του 1/4 της μηνιαίας συντάξεως.

"15. Αι βάσει των προΐσχυσασών διατάξεων απονομηθείσαι συντάξεις ανακαθορίζονται κατά ποσόν ως ακολούθως:

α. Αι απονεμηθείσαι συντάξεις βάσει των διά των υπ' αριθ 25116/Σ.268/63 (ΦΕΚ 215/21.3.63 τεύχ. Β'), 3275/Σ.17/64 (ΦΕΚ 55/13.2.64 τεύχ. Β') 2664/Σ.15/66 (ΦΕΚ 108/26.2.66 τεύχ. Β') και 61274/Σ.466/1967 (ΦΕΚ 531/28.8.67 τεύχ. Β') αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας θεσπισθεισών διατάξεων εις το Καταστατικόν του Ταμείου ανακαθορίζονται ως ακολούθως:

Ο αριθμός των πεντηκοστών προσδιορίζεται βάσει των διατάξεων της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, το ύψος δε εκάστου πεντηκοστού ορίζεται ίσον προς το καθορισθέν τοιούτον κατά την αρχικήν απονομήν εκάστης συντάξεως.

Το ούτω προσδιοριζόμενον ποσόν αυξάνεται κατά το συνολικόν ποσοστόν των χορηγηθεισών αυξήσεων των συντάξεων από της απονομής εκάστης τοιαύτης και εφεξής.

β. Αι απονεμηθείσαι συντάξεις βάσει των ισχυσών διατάξεων προ της ισχύος των εις το προηγούμενον εδάφιον αναφερομένων αποφάσεων, ανακαθορίζονται κατά ποσοστόν δέκα πέντε επί τοις εκατόν (15%) μεν, εφόσον είναι κατώτεροι των χιλίων πεντακοσίων δραχμών, δέκα δε επί τοις εκατόν (10%) εφόσον είναι ανώτεροι του ποσού τούτου. Εάν το

μετά τον ανακαθορισμόν προκύπτων ποσόν είναι μικρότερον του ποσού της λαμβανομένης συντάξεως εξακολουθεί καταβαλλομένη η λαμβανομένη σύνταξις".

"16. Δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, εγκρινομένης υπό του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, αναπροσαρμόζονται, μεθ' εκάστην αύξησιν των συνταξίμων αποδοχών κατά τας διατάξεις των παρ. 1, 4 και 5 του άρθρ. 6 του παρόντος, αι υπό του Ταμείου καταβαλλόμεναι συντάξεις".

"Αι συντάξεις των συνταξιούχων υπαλλήλων του Ταμείου αυξομειούνται εν περιπτώσει αυξομειώσεως των μισθών των τακτικών υπαλλήλων αυτού κατά την αυτήν αναλογίαν της αυξήσεως τούτων και αφ' ης ούτοι ηυξήθησαν δι' αποφάσεως του Δ.Σ. εγκρινομένης υπό του Υπουργού Εργασίας.

Κατά το αυτό ποσοστόν της αυξομειώσεως των συντάξεων αυξομειούνται εκάστοτε:

αα) Το κατά τας διατάξεις της παρ. 3 του άρθρ. 6 ανώτατον όριον συνταξίμων αποδοχών.

ββ) Το κατά τας διατάξεις του εδαφ. α' της παρ. 5 του παρόντος άρθρ. 18 ανώτατον όριον συντάξεως".

17. Αι αποφάσεις του Δ.Σ. του Ταμείου περί απονομής συντάξεων, ως και απορριπτικάί ταιούται, υπόκεινται εις αναθεώρησιν. Την εν λόγω αναθεώρησιν δικαιούται να ζητήσει ο δικαιούχος εφ' άπαξ και εντός 1 έτους από της κοινοποιήσεως της αποφάσεως.

Το Δ.Σ. του Ταμείου δύναται και οίκοθεν να προβαίνει εις αναθεώρησιν των αποφάσεών του εντός ενός έτους από της λήψεώς των.

Τα τυχόν κατόπιν της αναθεωρήσεως επιστρεπτέα τω Ταμείω ποσά εισπράττονται ατόκως εις μίαν ή πλείονας δόσεις, οριζόμενας υπό του Δ.Σ.

Επίσης ατόκως αποδίδονται εις τους δικαιούχους τ' ανήκοντα εις αυτούς ποσά εκ της διαφοράς συντάξεως ή άλλης αιτίας δυνάμει της αναθεωρητέας αποφάσεως".

"18. α) Αι απονεμηθείσαι και ανακαθορισθείσαι βασικαί συντάξεις βάσει των θεσπισθεισών διά της υπ' αριθ. 25116/Σ.268/7.5.63 (ΦΕΚ 215/21.3.63 τεύχ. Β'), αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας διατάξεων του Καταστατικού, ως αύται ετροποποιήθησαν μεταγενεστέρως μέχρι της ισχύος της παρούσης προσαυξάνονται από 1ης Αυγ. 1965 κατά 20% του κατά την ισχύν της παρούσης καταβαλλομένου ποσού της συντάξεως.

β) Κατά το αυτό ποσοστόν (20%) αυξάνεται και το υπό των οικείων διατάξεων προβλεπόμενον ανώτατον όριον συντάξεως, βάσει των προϊσχυσασών διατάξεων.

γ) Αι από της ισχύος της παρούσης απονεμηθησόμεναι συντάξεις προσδιοριζόμεναι βάσει των διά ταύτης θεσπιζομένων νέων διατάξεων αυξάνονται κατά 15% του μέχρι 2500 ποσού της βασικής συντάξεως.

δ) Των κατά τ' ανωτέρω προσαυξήσεων δικαιούνται οι συνταξιούχοι των οποίων η σύνταξις υπελογίσθη επί συνταξίμων αποδοχών προσδιορισθεισών βάσει των διά της υπ' αριθ. 89850/63 (ΦΕΚ 514/63 τεύχ. β') και προγενεστέρων τοιούτων αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας καθορισθέντων κατωτάτων ορίων μισθών άρρενος προσωπικού γραφείων των πάσης φύσεως ιδιωτικών επιχειρήσεων, θέλουσι δε συμψηφισθή αύται προς πάσαν μελλοντικήν αύξησιν των συντάξεων βάσει των διατάξεων της παρ. 16 του παρόντος άρθρου συνεπεία αυξομειώσεως των κατατάτων ορίων βασικών μισθών της άνω συλλογικής συμβάσεως.

ε) Εν περιπτώσει καθ' ην εκ της αυξήσεως των βασικών μισθών προσδιοριζομένη σύνταξις των νέων συνταξιούχων είναι κατωτέρα της τοιαύτης των παλαιών αύτη προσαυξάνεται αναλόγως κατά το υπολειπόμενον ποσόν.

ς) Η ισχύς των σχετικών με τας αυξήσεις των πάσης φύσεως παροχών, διατάξεων της παρούσης αποφάσεως άρχεται από της 1 Αυγ. 1965".

-άρθρο 18 παρ. 1 περ. ε' Υ.Α. 31720/Σ.503/10.12.62 (ΦΕΚ 503, Β)

Αι απονεμηθείσαι και εφεξής απονεμηθησομένοι συνταξεις δεν δύνανται να είναι κατωτέραι.

α) Του 80% του ποσού της συντάξεως εφημεριδοπώλου έχοντος 22 ετών συνταξιμονυπηρεσίαν προσαυξανομένου κατα 10% δια την σύζυγον του και 5% δι έκαστον τέκνον και μέχρι 2 τοιούτων.

β) Του ποσού των 85% του ως άνω βασικού ποσού κατωτάτου ορίου (συντάξεως αμέσως ησφαλισμένου δια την χήραν(χήρον)προσαυξανομένου κατα 5% επί του ποσού του κατά το προηγούμενον εδάφιον βασικού τοιούτου δι έκαστον τέκνον και μέχρι 3 τοιούτων. Μη υπάρχουσας χήρας (χήρου)τα τέκνα δικαιούνται το ως άνω δια την χήραν (καθοριζόμενον ποσόν κατ'ισομοίριαν.

γ) Του ποσού των 80% του ως άνω βασικού ποσού κατωτάτου ορίου συντάξεως αμέσως ησφαλισμένου δια πάντα τα λοιπά μέλη της οικογενείας κατανεμόμενον κατ'ισομοίριαν μευταξύ των δικαιούχων.

-Υ.Α. Φ43/οικ.1135 (κοιν. Ασφαλίσεων) της 14/21.6.88

Αύξηση εισφορών και συντάξεων του Κλάδου Συντάξεως του ΤΣΜΕΔΕ. (Β' 404).

1. Τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. 1305/1982 για την κύρωση της Π.Ν.Π. "για την αύξηση των κατωτάτων ορίων και λοιπών συντάξεων του ΙΚΑ".

2. Τις διατάξεις του άρθρου 30 του Ν. 1027/80, όπως αυτές αντικαταστάθηκαν και συμπληρώθηκαν με το άρθρο 7 του Ν. 1275/82 και τις διατάξεις του άρθρου 43 του Ν. 1469/84 (ΦΕΚ 111 Α').

3. Τις διατάξεις του Π.Δ. 105/88 (ΦΕΚ 46/15.3.1988 τ.Α').

4. Τη γνώμη του Δ.Σ. του ΤΣΜΕΔΕ που διατυπώθηκε στις 3754/10.9.87 και 3789/15.3.88 συνεδριάσεις του.

Αποφασίζουμε:

1. Ορίζεται ως τεκμαρτός μισθός πάνω στον οποίο θα υπολογίζονται οι εισφορές των ασφαλισμένων του Ταμείου Συντάξεως Μηχανικών και Εργοληπτιών Δημοσίων Εργων (ΤΣΜΕΔΕ) προς τον Κλάδο Σύνταξης αυτού, ο βασικός μισθός δημοσίου υπαλλήλου με 2ο βαθμό, όπως αυτός διαμορφώθηκε με τη Φ. 43/1007/12.15.1987 (ΦΕΚ 239/15.5.1987 τ. Β') τελευταία απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων προσαυξημένος κατά ποσοστό 20% από την πρώτη του επόμενου μήνα της δημοσίευσης αυτής της απόφασης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Ορίζεται ως τεκμαρτός μισθός πάνω στον οποίο θα υπολογίζονται από 1.1.1988 οι συντάξεις των συνταξιούχων του κλάδου Κυρίας Σύνταξης του ΤΣΜΕΔΕ, ο βασικός μισθός δημοσίου υπαλλήλου με 2ο βαθμό, όπως αυτός διαμορφώθηκε με τη Φ43/1007/12.5.87 (ΦΕΚ 239/15.5.1987 τ.Β') τελευταία απόφαση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων προσαυξημένος κατά ποσοστό 12%.

3. Ανακαθορίζονται από 1.1.1988 τα κατώτατα όρια συντάξεως λόγω γήρατος από 17/35 σε 20/35, αναπηρίας από 17/35 σε 18/35 και λόγω θανάτου από 14/35 σε 15/35, του από την προηγούμενη παράγραφο οριζόμενου ποσού.

-άρθρο 1 π.δ. 460/1989 σε συνδυασμό με το άρθρο 7 παρ. 1 ν.982/1979 (ΦΕΚ 239, Α)

1. Από την 1.1.89 το βασικό ποσό της μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας που χορηγεί το ΤΣΑΥ στους ασφαλισμένους του, που έχουν συμπληρώσει 25 έτη ασφάλισης σύμφωνα με τις διατάξεις της πρώτης περίπτωσης της παρ.1 του άρθρ.7 του Ν.982/79 (τ. Α' 239) και της παρ.1 του άρθρου μόνου του Π.Δ. 523/83 (τ.Α' 200), καθώς και τις διατάξεις των Υπουργικών Αποφάσεων που εκδόθηκαν σε εξουσιοδότηση της πρώτης από τις πιο πάνω διατάξεις (Φ.42/οκ.1413/84 (τ.Β' 401), Φ.42/958/85 (τ.Β' 184), Φ.42/1025/86 (τ.Β' 317), Φ.42/378/87 (τ.Β' 115), Φ.42/597/88 (τ.Β' 169) και Φ.42/οικ. 73/89 (τ.Β' 45) προσαυξάνεται κατά ποσοστό 6,43% για κάθε έτος ασφάλισης πέραν των 25 ετών και μέχρι την συμπλήρωση 39 ετών ασφάλισης.

2. Από την ίδια ημερομηνία, δεν χορηγείται καμμία προσαύξηση στην σύνταξη για χρόνο πέρα από τα 39 έτη.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν εφαρμογή και γι' αυτούς που συνταξιοδοτήθηκαν από το Ταμείο πριν από την 1.1.1989 καθώς και σ' αυτούς που θα συνταξιοδοτηθούν μετά από την ημερομηνία αυτή αλλά η συνταξιοδότησή τους αρχίζει πριν από την ημερομηνία αυτή.

4. Η παρ. 2 του άρθρου μόνου του Π.Δ. 523/83, καταργείται.

-άρθρο 7 παρ. 1 ν.982/1979 (ΦΕΚ 239, Α)

Το άρθρον 90α του Κωδ. Νόμου 5945/1934, το άρθρον 17 του Ν.Δ. 3348/1955 ως και τα άρθρα 2 και 5 παράγραφος 2 του Ν.Δ. 306/1974, αντικαθίστανται ως ακολούθως :

"Το ποσόν της υπό του Τ.Σ.Α.Υ. χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως λόγω γήρατος ή αναπηρίας δια τους κατά τας κειμένας διατάξεις θεμελιούντας δικαίωμα συνταξιοδότησεως, αποτελείται εκ βασικού ποσού, οριζομένου εκάστοτε κατά την εν παραγρ. 1 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 306/1974 διαδικασίαν, δια τους έχοντας 25ετή συνολικών χρόνον ασφαλίσεως και εκ προσαυξήσεων εκ ποσοστού 6% επί του κατά τα ανωτέρω βασικού ποσού δι έκαστον επί πλέον έτος ασφαλίσεως μέχρι και 40 ετών.

Διά αποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών εκδιδομένης μετά γνώμην του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ. δύναται να ορίζεται ότι αι κατά τα ανωτέρω προσαυξήσεις δεν θα χορηγούνται δια χρόνον ασφαλίσεως πέραν των 35 ετών".

-Υ.Α Φ.41/241/1996 (ΦΕΚ 228 Β)

Άρθρο 1.

Από την 1.1.1996 ανακαθορίζονται τα κατώτατα όρια συντάξεων λόγω γήρατος ή ανικανότητας των άμισθων ασφαλισμένων Α' και Β' τάξης του Ταμείου Νομικών από 17/50 σε 23/50, της εκάστοτε ανώτατης προβλεπομένη συντάξεως για την Α' τάξη άμισθων ασφαλισμένων του Ταμείου.

Άρθρο 2.

1. Από την παραπάνω απόφαση δεν επιβαρύνεται ο Κρατικός Προϋπολογισμός ούτε επέρχεται μείωση των εσόδων του.

2. Η δαπάνη που προκύπτει από την απόφαση αυτή ανέρχεται στο ποσό των 130 εκατομ δρχ. περίπου για το έτος 1996 και καλύπτεται από το προϋπολογισθέν πλεόνασμα του Ταμείου Νομικών έτους 1996 (Κώδ. Αριθμοί 0617, 0618, 0636 και 0637).

-άρθρο 16 παρ. 2 ν.3232/2004 (ΦΕΚ 48,Α) σε συνδυασμό με το άρθρο 3 παρ. 4 ν.3029/2002 (ΦΕΚ 160,Α)

άρθρο 16 παρ. 2 ν.3232/2004

Οι διατάξεις των παρ. 2, 4 και 7 του άρθρου 3 του Ν. 3029/2002 (ΦΕΚ 160 Α), όπως ισχύουν, εφαρμόζονται και στους οργανισμούς κύριας ασφάλισης ελευθέρων επαγγελματιών και ανεξάρτητα απασχολουμένων.

άρθρο 3 παρ. 4 ν.3029/2002

4.α. Το κατώτατο ποσό της χορηγούμενης από το Ι.Κ.Α. και τα Ειδικά Ταμεία Κύριας Ασφάλισης μηνιαίας σύνταξης γήρατος, αναπηρίας και εργατικού ατυχήματος ορίζεται ίσο με το 70% του κατώτατου μισθού εγγάμου, με πλήρη απασχόληση, όπως ο μισθός αυτός καθορίζεται από την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. του έτους 2002.

Το παραπάνω ποσό από την 1.1.2003 και εφεξής αναπροσαρμόζεται κατά το ποσοστό αύξησης των συντάξεων, σύμφωνα με την εκάστοτε καθοριζόμενη εισοδηματική πολιτική.

β. Το κατώτερο όριο που προβλέπεται από την ανωτέρω διάταξη μειώνεται σε κάθε περίπτωση που ο συνταξιούχος λαμβάνει σύνταξη μειωμένη.

-άρθρο 24 παρ. 2 π.δ. 258/2005 (ΦΕΚ 316, Α)

Το κατώτατο όριο μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος και αναπηρίας καθορίζεται στο ποσό που αντιστοιχεί σε 15 χρόνια ασφάλισης στην 6η ασφαλιστική κατηγορία

-άρθρο 9 π.δ. 116/1988 (ΦΕΚ 48,Α)

1. Το ποσό της σύνταξης λόγω γήρατος και αναπηρίας που χορηγεί το ταμείο, αποτελείται:

α) Από βασικό ποσό που είναι ίσο με το τετραπλάσιο του ποσού της μηνιαίας εισφοράς της Α ασφαλιστικής κατηγορίας του Κλάδου Συντάξεων που ισχύει κάθε φορά, ανεξάρτητα με την ασφαλιστική κατηγορία στην οποία ανήκει ο ασφαλισμένος κατά τη διάρκεια του χρόνου της ασφάλισής του.

β) Από προσαυξήσεις που υπολογίζονται στο ποσό της μηνιαίας εισφοράς του κλάδου Συντάξεων που ισχύει κάθε φορά, των αντίστοιχων ασφαλιστικών κατηγοριών στις οποίες είχε καταταγεί ο ασφαλισμένος στη διάρκεια του χρόνου της ασφάλισής του. Οι προσαυξήσεις υπολογίζονται ως εξής:

αα) Για τα πρώτα 30 έτη ασφάλισης, προσαύξηση 15% για κάθε έτος.

ββ) Από το 31ο έτος ασφάλισης μέχρι και το 35ο έτος, προσαύξηση 25% για κάθε έτος.

γγ) Από το 36ο έτος ασφάλισης και άνω, προσαύξηση 30% για κάθε έτος.

Το βασικό ποσό και οι προσαυξήσεις υπολογίζονται στα ποσά των μηνιαίων εισφορών των αντίστοιχων ασφαλιστικών κατηγοριών που ισχύουν κατά το χρόνο που υποβάλλεται η αίτηση για συνταξιοδότηση.

2. Αν οι μήνες ασφάλισης κάποιου έτους έχουν διανυθεί σε περισσότερες από μία ασφαλιστικές κατηγορίες, η προσαύξηση του ποσού της σύνταξης που ορίζεται από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, υπολογίζεται στο ποσό της μηνιαίας εισφοράς της κάθε μιας από τις κατηγορίες αυτές κατά το λόγο αυτής προς τη χρονική διάρκειά της μέσα στο έτος.

Το άθροισμα των επιμέρους ποσών που προκύπτουν από τον υπολογισμό αυτό, αποτελεί την ετήσια προσαύξηση.

3. Η μηνιαία σύνταξη που καταβάλλεται από το Ταμείο στρογγυλοποιείται σε ακέραιες δεκάδες δραχμών. Ποσά μέχρι και πέντε δραχμών παραλείπονται, ενώ ποσά ανώτερα των πέντε δραχμών στρογγυλοποιούνται στην επόμενη δεκάδα.

4. Ο χρόνος της συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας που υπολογίζεται ως χρόνος ασφάλισης σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης στ' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του Κανονισμού αυτού δεν λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης που προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

5." Για τον καθορισμό του ποσού της σύνταξης των δικαιούχων προσώπων λόγω θανάτου ασφαλισμένου, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 4 του άρθρου αυτού".

6. Το ποσό της σύνταξης λόγω αναπηρίας που καταβάλλεται από το Ταμείο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του Κανονισμού αυτού, προσαυξάνεται κατά 50%, εφόσον ο ανάπηρος βρίσκεται διαρκώς σε κατάσταση που απαιτεί συνεχή επίβλεψη, περιποίηση και συμπαράσταση άλλου προσώπου (απόλυτη αναπηρία) και για όσο χρόνο κρίνεται από την υγειονομική επιτροπή ότι βρίσκεται στην κατάσταση αυτή.

-άρθρο 6 π.δ. 5/1955

Η σύνταξις σινίσταται εις βασικόν ποσόν καί εις προσαυξήσεις αναλόγως των ετών συνταξίμου χρόνου καί της ασφαλιστικής κλάσεως εις ήν είναι κατατεταγμένος ο ασφαλισμένος. Εάν εις τον συντάξιμον χρόνον ή εις τόν χρόνον υπαγωγής εις ωρισμένην ασφαλιστικήν κλάσιν περιλαμβάνεται καί κλάσμα έτους, τότε συνυπολογίζεται τό αναλογούν αυτό αντίστοιχον ποσοστόν. Είς απάσας τάς περιπτώσεις, ο έξ αναγνωρίσεως συντάξιμος χρόνος θεωρείται διανυθείς εις τήν α' ασφαλιστικήν κλάσιν.

α) Τό βασικόν ποσόν της μηνιαίας συντάξεως ορίζεται εις δραχ. εκατόν (100) δι' απάσας άς ασφαλιστικές κλάσεις δυνάμενον νά αυξομοιούται δι' αποφάσεως του Δ.Σ. του Ταμείου μετ' έγκρισιν των αρμοδίων Υπουργών, συμφώνως πρός τάς εκάστοτε ισχυούσας διατάξεις.

β) Αί προσαυξήσεις επί του κατά τ' ανωτέρω υπό εδάφ. α' ποσού δι' έκαστον έτος ασφαλίσεως ορίζεται ως ακολούθως:

αα) Δι' έκαστον έτος καθ' ό ο ησφαλισμένος υπήχθη είς τήν α' ασφαλ. κλάσιν 3% επί της βασικής συντάξεως.

ββ) Δι' έκαστον έτος καθ' ό ο ησφαλισμένος υπήχθη είς τήν β' ασφαλ. κλάσιν 5% επί της βασικής συντάξεως.

γγ) Δι' έκαστον έτος καθ' ό ο ησφαλισμένος υπήχθη είς την γ' ασφαλ. κλάσιν 7% επί της βασικής συντάξεως.

δδ) Δι' έκαστον έτος καθ' ό ο ησφαλισμένος υπήχθη είς την δ' ασφαλ. κλάσιν 9% επί της βασικής συντάξεως.

εε) Δι' έκαστον έτος καθ' ό ο ησφαλισμένος υπήχθη είς την ε' ασφαλ. κλάσιν 11% επί της βασικής συντάξεως.

"γ) Αι εν εδαφίω β' προσαυξήσεως του βασικού ποσού της μηνιαίας συντάξεως αυξάνονται κατά 5% δι' έκαστον έτος διανυόμενον εν ασφαλίσει από της συμπληρώσεως των υπό του άρθρου 3 οριζομένων προϋποθέσεων και μέχρι 10 κατ' ανώτατον όριον ετών".

2. Είς τούς πάσης φύσεως κατηγορίας συνταξιούχος παρέχεται τό διά των εκάστοτε εκδιδομένων

κοινών αποφάσεων Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας οριζόμενον επίδομα οικογενειακών βαρών διά τά υπό τούτων προστατεύόμενα μέλη της οικογενείας των.

Επί χηρών συντρεχουσών μετά τέκνων δικαιουμένων κατά τά άνω συντάξεως αύται λογίζονται ως προστατεύουσαι ταύτα και δικαιούνται του ως άνω επιδόματος.

3. Ομοίως είς τους συνταξιούχους δύναται νά παρέχεται κατόπιν αποφάσεως του Δ. Συμβουλίου και έφ' όσον η οικονομική κατάσταση του Ταμείου επιτρέπει τούτο έπ'

ευκαιρία των εορτών Χριστουγέννων καί Νέου Ετους ως δώρον τό ποσόν μιας μηνιαίας συντάξεως μετά των πάσης φύσεως προσαυξήσεων, τό ποσόν δέ ημισείας τοιαύτης κατά τό Πάσχα.

4. Είς τούς λόγω φυματίωσης συνταξιούχους παρέχεται τό διά των εκάστοτε εκδιδομένων κοινών αποφάσεων Υπουργών Οικονομικών καί Εργασίας οριζόμενον επίδομα φυματικού, υπό τούς έν αύταις οριζομένους όρους, προϋποθέσεις καί περιορισμούς.

6.α) Ο κατά τας διατάξεις της παρ. 1 εδαφ. α' και β' υπολογισμός του ποσού της απονεμητέας συντάξεως υέλει ισχύσει διά τα μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1967 έτη ασφαλίσεως.- Ο υπολογισμός της συντάξεως διά τα έτη ασφαλίσεως από 1 Ιανουαρίου 1968 θα γίνεται εις πάγιον ποσόν δι' έκαστον έτος ως ακολούθως:

- α) Εις την α' ασφαλιστικήν κλάσιν δρχ. 50
- β) Εις την β' ασφαλιστικήν κλάσιν δρχ. 65
- γ) Εις την γ' ασφαλιστικήν κλάσιν δρχ. 80
- δ) Εις την δ' ασφαλιστικήν κλάσιν δρχ. 100
- ε) Εις την ε' ασφαλιστικήν κλάσιν δρχ. 120

"β. Εις περίπτωσιν θανάτου ησφαλισμένου του Ταμείου ή συνταξιούχου λόγω γήρατος ή ανικανότητος, πληρούντος εις απάσας τας περιπτώσεις κατά τον χρόνον του θανάτου του τας προϋποθέσεις χορηγήσεως Παροχών του Κλάδου Ασθενείας καταβάλλεται εφ' άπαξ ποσόν δι' έξοδα κηδείας εκ δρχ. 1.500. Το ποσόν τούτο καταβάλλεται εις την χήραν του αποβιώσαντος ή εάν δεν υπάρχη χήρα εις τον επιμεληθέντα της κηδείας επί υποβολή σχετικών δικαιολογητικών, άτινα ορισθήσονται δι' αποφάσεως του Δ. Σ. Τα έξοδα κηδείας βαρύνουσι τον Λογαριασμόν Ασθενείας του Ταμείου πάσα δε αξίωσις κατάβολής τούτων παραγράφεται μετά πάροδον εξ (6) μηνών από του θανάτου του ησφαλισμένου ή του συνταξιούχου.

*** Η παρ.6 προστέθηκε με το ΒΔ 226/1968,ΦΕΚ Α 67,το δε εδάφιο β' αντικατασταθηκε ως άνω με το Β. Δ. 303/1969,ΦΕΚ Α 88.

-άρθρα 97 και 110 π.δ. 668/1981 (ΦΕΚ 167, Α)

Άρθρο 97

Ποσόν συντάξεως λόγω αναπηρίας και γήρατος.

1. Το ποσόν της υπό του Ταμείου χορηγοιμένης μηνιαίας βασικής συντάξεως λόγω αναπηρίας ή γήρατος δια 35ετή συντάξιμον χρόνον ασφαλίσεως διανυθέντα εξ ολοκλήρου εις μίαν ασφαλιστικήν κατηγορίαν ορίζεται ως κάτωθι:

Γ'	ασφαλιστικής κατηγορίας	δραχμαί	15.620
Δ'	" "	" "	19.470
Ε'	" "	" "	23.360
ΣΤ'	" "	" "	27.250
Ζ'	" "	" "	31.150

Το ποσόν της μηνιαίας βασικής συντάξεως αναπηρίας ή γήρατος δια συντάξιμον χρόνον μικρότερον των 35 ετών διανυθέντα εξ ολοκλήρου εις μίαν ασφαλιστικήν κατηγορίαν ορίζεται εις τόσα τριακοστά πέμπτα του αντιστοίχου ποσού της ανωτέρω κλίμακος όσος ο αριθμός των συνταξίμων ετών του συνταξιοδοτουμένου.

Εις περίπτωσιν καθ' ήν ο συντάξιμος χρόνος διηνύθη εις διαφόρους ασφαλιστικές κατηγορίας, το ποσόν της συντάξεως λόγω αναπηρίας ή γήρατος ορίζεται δι' έκαστον συντάξιμον έτος εις έν τριακοστόν πέμπτον (1/35) του προβλεπομένου ως ανωτέρω δια την ασφαλιστικήν κατηγορίαν εις ην υπήγετο και διενύθη ο συντάξιμος χρόνος ποσού συντάξεως, του αθροίσματος των επί μέρους τούτων ποσών αποτελούντος την μηνιαίαν βασικήν σύνταξιν του δικαιούχου.

Δια τα πέραν της τριακονταπενταετίας έτη ασφαλίσεως εις το Ταμείον χορηγείται προσαύξεις επί της απονεμητέας κατά τ' ανωτέρω συντάξεως εκ ποσοστού πέντε τοις εκατόν (5%) δι' έκαστον επί πλέον έτος ασφαλίσεως.

"Κατά το ίδιο πιο πάνω ποσοστό 5% για κάθε χρόνο ασφάλισης πέραν της τριακονταπενταετίας, προσαυξάνεται και η σύνταξη των συνταξιούχων του Ταμείου που διακόψανε την εμπορική τους απασχόληση μέχρι 31.7.1981".

2. Τα περί των η προηγούμενη παράγραφος ποσά βασικών συντάξεων προσαυξάνονται κατά 50%, προκειμένου περί συντάξεως καταβαλλομένης λόγω αναπηρίας, μη δυναμένου του ύψους της προσαυξήσεως να υπερβή το 50% του ποσού συντάξεως της τρίτης ασφαλιστικής κατηγορίας, δια 35ετή ασφάλισιν, εφ' όσον ο ανάπηρος ευρίσκεται εις κατάστασιν χρήζουσαν συνεχούς επιβλέψεως, περιποιήσεως και συμπαράστασεως παρ' ετέρου προσώπου (απόλυτος αναπηρία). Η προσαύξησις αυτή είναι προσωποπαγής και δεν μεταβιβάζεται, πρέπει δε κατά την ημέραν της συνταξιοδοτήσεως, να υπάρχη η απόλυτος αναπηρία του ησφαλισμένου, εκτός μόνον αν εδημιουργήθη μεταγενεστέρως εκ της ασθενείας δι' ην εσυνταξιοδοτήθη.

Κατ' εξαίρεσιν δύναται να χορηγηθή η κατά τ' ανωτέρω προσαύξησις και επί συντάξεων λόγω γήρατος, εάν ο δικαιούχος της συντάξεως κατέστη τυφλός εξ αμφοτέρων των οφθαλμών.

Αρθρον 110.

Διαφύλαξις κεκτημένων δικαιωμάτων
και ειδικαί ρυθμίσεις.

1. Πρόσωπα υπαχθέντα μέχρι της ισχύος των διατάξεων του Ν. 1027/1980 (1.4.1980) καθ' οιονδήποτε τρόπον εις την ασφάλισιν του Ταμείου, συνεχίζουν υποχρεωτικώς την παρ' αυτών ασφάλισιν των έστω και αν δεν πληρούν τας εις το παρόν Καταστατικόν οριζόμενας προϋποθέσεις ασφαλίσεως. Τα πρόσωπα ταύτα δύνανται κατόπιν αιτήσεώς των και από της υποβολής ταύτης ν' απαλλαγούν της συνεχίσεως της ασφαλίσεως εις το Ταμείον, μη δικαιούμενα πάντως της επιστροφής των καταβληθεισών ατομικών εισφορών των.

Εις περίπτωσιν απαλλαγής ο χρόνος δι' ον κατεβλήθησαν αι ατομικαί εισφοραί υπό των ως άνω προσώπων λογίζεται ως χρόνος πραγματικής ασφαλίσεως εις το Ταμείον.

2. Εκκρεμείς εις την υπηρεσίαν του Ταμείου κατά την ισχύν του παρόντος αιτήσεις ασφαλίσεως ή αναδρομικής εγγραφής ή αναγνωρίσεως παρωχημένου χρόνου εμπορικής απασχολήσεως ή διακοπής ή λήξεως της ασφαλίσεως, κρίνονται βάσει των προϊσχυουσών διατάξεων, εφ' όσον υποβληθούν υπό των ενδιαφερομένων εντός ανατρεπτικής εξαμήνου προθεσμίας τ' απαιτούμενα δικαιολογητικά, άλλως κρίνονται βάσει των διατάξεων του παρόντος Κατασταστικού.

3. Αιτήσεις αναθεωρήσεως επί περιπτώσεων κριθεϊσών προ της ισχύος των διατάξεων του παρόντος Κατασταστικού εφ' όσον υποβληθούν εντός τριμήνου ανατρεπτικής προθεσμίας από της ισχύος του παρόντος κρίνονται βάσει των προϊσχυουσών διατάξεων.

4. Η ενοποίησης των λογιστικών βιβλίων των Κλάδων Ασθενείας και Μητρότητας και Συντάξεων ενεργείται την 31ην Δεκεμβρίου του έτους ισχύος των διατάξεων του παρόντος, το δε άνοιγμα των νέων δι' αμφοτέρους τους Κλάδους Ασφαλίσεως θα γίνη την 1ην Ιανουαρίου του επομένου της ισχύος έτους.

5. Η υποχρεωτική μηνιαία εισφορά προς τον Κλάδον Συντάξεων του Ταμείου των κατά την ισχύν του παρόντος ησφαλισμένων, οι οποίοι είχαν καταταγή βάσει των διατάξεων της εκάστοτε προϊσχύουσας νομοθεσμίας εις ασφαλιστικές κατηγορίας, περιλαμβανομένων και των καταργηθεισών δια των διατάξεων του Π.Δ. 202/79 (Φ.Ε.Κ. 54 τεύχος Α' της 16.3.79), ορίζεται δι' εκάστην ασφαλιστικήν κατηγορίαν ως εξής:

α) Της Α' ασφαλιστικής κατηγορίας εις δραχμάς 930

β) Της Β' ασφαλιστικής κατηγορίας εις δραχμάς 1.380

γ) Της Γ' ασφαλιστικής κατηγορίας εις δραχμάς 1.850

δ) Της Δ' ασφαλιστικής κατηγορίας εις δραχμάς 2.300

ε) Της Ε' ασφαλιστικής κατηγορίας εις δραχμάς 2.760

στ) Της ΣΤ' ασφαλιστικής κατηγορίας εις δραχμάς 3.850

ζ) Της Ζ' ασφαλιστικής κατηγορίας εις δραχμάς 4.370

*** ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Κατά τις περ.1 και 2 της παρ.Α της ΥΑ Φ.36/1897/1987, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 38 του Ν.1759/1988 (Α 50):

" Α.1.Η ατομική μηνιαία εισφορά κάθε ασφαλισμένου για τον Κλάδο Σύνταξης που προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 61 και από την παρ.5 του άρθρου 110 του πδ. 668/1981,[***όπως αυτή είχε προηγουμένα αναπροσαρμοσθεί από τις 4759/84 ΦΕΚ Β'39 ,4105 /1985 και 136/1986 (Β 140) αποφάσεις Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων] αυξάνεται από 1.7.87, κατά ποσοστό 17% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία στρογγυλοποιημένη σε εκατοντάδα δρχ. ως ακολούθως:

α) Α Ασφαλιστική Κατηγορία Δραχμές 2.700

β) Β " " " 3.900

γ) Γ " " " 5.200

δ) Δ " " " 6.500

ε) Ε " " " 7.900

στ) ΣΤ " " " 10.900

ζ) Ζ " " " 12.300

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Κατά την παρ. Α.1. της Υ.Α. Φ.36/1281/14.7.88, η οποία κυρώθηκε διά του άρθρου 23 παρ. 6 του Ν. 1976/1991 (Α' 184):

"Α.1. Η ατομική μηνιαία εισφορά κάθε ασφαλισμένου για τον κλάδο Σύνταξης, που προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 61 και από την παρ.5 του άρθρου 110 του Π.Δ. 668/81, αυξάνεται, από 1.7.1988, κατά ποσοστό 17% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, στρογγυλοποιημένη σε εκατοντάδα δραχμών, ως ακολούθως:

δρχ.

α) Α Ασφαλιστική κατηγορία	3.200
β) Β Ασφαλιστική κατηγορία	4.600
γ) Γ Ασφαλιστική κατηγορία	6.100
δ) Δ Ασφαλιστική κατηγορία	7.600
ε) Ε Ασφαλιστική κατηγορία	9.300
στ) ΣΤ Ασφαλιστική κατηγορία	12.800

ζ) Ζ Ασφαλιστική κατηγορία 14.400"

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Κατά την παρ. Α.1. της Υ.Α. Φ.36/797/3.5.1989 Υφ. Υγ., Πρόν., Κ.Ασφ., η οποία κυρώθηκε διά του άρθρου 23 παρ. 8 του Ν. 1976/1991 (Α' 184):

"Η ατομική μηνιαία εισφορά κάθε ασφαλισμένου για τον κλάδο Σύνταξης, που προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 61 και από την παρ.5 του άρθρου 110 του Π.Δ. 668/81, αυξάνεται, από 1.5 1989, κατά ποσοστό 20 % και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, στρογγυλοποιημένη σε εκατοντάδα δραχμών, ως ακολούθως:

δρχ.

α) Α Ασφαλιστική κατηγορία	3.800
β) Β Ασφαλιστική κατηγορία	5.500
γ) Γ Ασφαλιστική κατηγορία	7.300
δ) Δ Ασφαλιστική κατηγορία	9.100
ε) Ε Ασφαλιστική κατηγορία	11.200
στ) ΣΤ Ασφαλιστική κατηγορία	15.400
ζ) Ζ Ασφαλιστική κατηγορία	17.300"

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Σύμφωνα με τις παραγράφους Α.1. και 2 της Υ.Α. Φ36/312/1.3.1990, περί αύξησης εισφορών και συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων,

η οποία κυρώθηκε διά του άρθρου 41 παρ. 4 του Ν. 1902/1990 (Α' 138), ορίστηκαν τα ακόλουθα:

"Α.1. Η ατομική μηνιαία εισφορά κάθε ασφαλισμένου για τον Κλάδο Σύνταξης που προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 61 και από την παρ. 5 του άρθρου 110 του π. δ/τος 668/81, αυξάνεται, από 1.3.1990 κατά ποσοστό 25% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, στρογγυλοποιημένη σε εκατοντάδα δραχμών, ως ακολούθως:

α) Α	ασφαλιστική	κατηγορία	δρχ.	4.800
β) Β	>>	>>	>>	6.900
γ) Γ	>>	>>	>>	9.100
δ) Δ	>>	>>	>>	11.400
ε) Ε	>>	>>	>>	14.000
στ) ΣΤ	>>	>>	>>	19.300
ζ) Ζ	>>	>>	>>	21.600

*** ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Κατά την περ.1 της ΥΑ Φ.36/οικ. 384/1993 (Β 228):

" Από 1.3.93, η μηνιαία εισφορά των μέχρι 31.12.92 ασφαλισμένων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων (Τ.Α.Ε.) για τον Κλάδο Σύνταξης που προβλέπεται από την παρ.3 του άρθρου 61 και από την παρ.5 του άρθρου 110, του Π.Δ/τος 668/81, αυξάνεται κατά ποσοστό 15% και ορίζεται κατα ασφαλιστική κατηγορία στρογγυλοποιημένη σε εκατοντάδα δρχ. ως ακολούθως:

Α' Ασφαλιστική κατηγορία δρχ. 7.400

Β' " " " 10.800

Γ' " " " 13.900

Δ' " " " 17.500

Ε' " " " 21.500

ΣΤ' " " " 29.700

Z' " " " 33.100

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Κατά το άρθρο μόνο της ΥΑ Φ.36/289/Β275/1994:

Από 1.2.94 η μηνιαία εισφορά για τον κλάδο Σύνταξης των ασφαλισμένων του ΤΑΕ, που υπήχθησαν στην ασφάλιση, μέχρι 31.12.92 ή υπήχθησαν μετά την 1.1.93 αλλά δεν θεωρούνται "νέοι ασφαλισμένοι" κατά την έννοια του Ν. 2084/92, και που προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 61 και την παρ. 5 του άρθρου 110 του Π.Δ. 668/81, αυξάνεται κατά ποσοστό 16% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία στρογγυλοποιημένη σε εκατοντάδα δρχ. ως ακολούθως:

α) Α ασφαλιστική κατηγορία δρχ. 8.600

β) Β " " 12.300

γ) Γ " " 16.100

δ) Δ " " 20.300

ε) Ε " " 24.900

στ) ΣΤ " " 34.500

ζ) Ζ " " 38.400

Δια πάσας τας περιπτώσεις καθορισμού των μηνιαίων ατομικών εισφορών, υπολογισμού του ποσού της βασικής μηνιαίας συντάξεως κλπ. αι εν άρθρω 61 του παρόντος οριζόμεναι ασφαλιστικάι κατηγορίαι έχουν την ακόλουθον αντιστοιχίαν προς τας ασφαλιστικάς κατηγορίας της προϊσχυούσης νομοθεσίας των κατά την ισχύν του παρόντος ησφαλισμένων:

α) Η Γ' ασφαλιστική κατηγορία του άρθρου 61 προς την Γ' ασφαλιστικήν κατηγορίαν της προϊσχυούσης νομοθεσίας.

β) Η Δ' ασφαλιστική κατηγορία του άρθρου 61 προς την Δ' ασφαλιστικήν κατηγορίαν της προΐσχυούσης νομοθεσίας.

γ) Η Ε' ασφαλιστική κατηγορίαν του άρθρου 61 προς την Ε' ασφαλιστικήν κατηγορίαν της προΐσχυούσης νομοθεσίας.

δ) Η ΣΤ' ασφαλιστική κατηγορία του άρθρου 61 προς την ΣΤ' ασφαλιστικήν κατηγορίαν της προΐσχυούσης νομοθεσίας.

ε) Η Ζ' ασφαλιστική κατηγορία του άρθρου 61 προς την Ζ' ασφαλιστικήν κατηγορίαν της προΐσχυούσης νομοθεσίας.

6. "Από την 1η Ιουλίου 1986 το ποσό της μηνιαίας βασικής σύνταξης που χορηγεί το Ταμείο για σύνταξη αναπηρίας ή γήρατος για 35ετή συντάξιμο χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε ολόκληρος σε μία από τις ασφαλιστικές κατηγορίες, που εκάστοτε ίσχυαν και ισχύουν, ορίζεται ως εξής:

Ασφαλ. κατηγορία	Δρχ.
A	22.590
B	30.330
Γ	38.050
Δ	45.700
E	53.430
ΣΤ	61.140
Z	68.890

Η παραπάνω κλίμακα ισχύει για τους ασφαλισμένους των οποίων ο ασφαλιστικός κίνδυνος θα επέλθει μετά τις 30.6.86.

Οι διατάξεις του δευτέρου, τρίτου και τετάρτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 97 του Π. Δ/τος 668/81 έχουν ανάλογη εφαρμογή και στην περίπτωση που θα υπολογισθεί το ποσό της μηνιαίας βασικής σύνταξης γήρατος ή αναπηρίας για χρόνο μικρότερο

ή μεγαλύτερο των (35) συνταξίμων χρόνων ή για χρόνο που διανύθηκε σε διάφορες ασφαλιστικές κατηγορίες που εκάστοτε ίσχυαν και ισχύουν.

Επίσης αυξάνονται από την 1η Ιουλίου 1986 κατά 1.000 δρχ. τα ποσά των συντάξεων που καταβάλλει το Ταμείο την 30.6.1986 καθώς και τα ποσά των συντάξεων που καταβάλλει μετά την 30.6.1986 καθώς και τα ποσά των συντάξεων που καταβάλλει μετά την 30.6.86 αλλά το συνταξιοδοτικό δικαίωμα των δικαιούχων ανατρέχει πριν από την ημερομηνία αυτή.

Από την ίδια ημερομηνία (1.7.86) καμία σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας μαζί με όλα τα επιδόματα ή τις προσαυξήσεις, μη συμπεριλαμβανομένης και της προσαυξήσεως για απόλυτη αναπηρία, δεν μπορεί να είναι μικρότερη από είκοσι έξι (26) χιλιάδες μηδέν ογδόντα (26.080) δρχ. ούτε μικρότερη από είκοσι τρεις χιλιάδες πεντακόσιες πενήντα (23.550) δρχ. για κάθε συνταξιοδοτούμενη ομάδα μελών οικογενείας αποθανόντος ασφαλισμένου ή συνταξιούχου".

*** Η παρ.6 ,όπως είχε τελευταίως αντικατασταθεί από το άρθρο μόνο του ΠΔ 256/1985 ,ΦΕΚ Α 98 (διόρθ.σφαλμ. στο ΦΕΚ Α 123/1985) και τροποποιηθεί από την Υ.Α. Φ36/808 (Κοιν. Ασφαλίσεων) της 30.4/26.5.86 αντικαταστάθηκε εκ νέου ως από το άρθρο μόνο του ΠΔ 30/1987 (Α 8).

*** ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:Κατά την παρ.Β της ΥΑ Φ.36/1897/1987, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 38 του Ν.1759/1988 (Α 50):

" Β) Αυξάνονται από 1.7.1987 οι συντάξεις και τα τμήματα συντάξεων μέχρι 50.000 δρχ., που καταβάλλει το ΤΑΕ, κατά ποσοστό 15% και τα τμήματα συντάξεων πάνω από 50.000 δρχ., κατά ποσοστό 7% και ορίζεται η νέα κλίμακα των συντάξεων με μικρή στρογγυλοποίηση σε εκατοντάδα δραχμών λόγω αναπηρίας ή γήρατος για 35ετή συντάξιμο χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε εξ ολοκλήρου σε μια από τις ασφαλιστικές κατηγορίες ως ακολούθως:

α) Α Ασφαλιστική Κατηγορία Δραχμές 26.000

β) Β " " " 35.000

γ) Γ " " " 43.800

δ) Δ " " " 52.600

ε) Ε " " " 61.200

στ) ΣΤ " " " 69.500

ζ) Ζ " " " 77.700

Από 1.7.1987 καθορίζονται τα κατώτατα όρια λόγω αναπηρίας ή γήρατος μαζί με όλα τα επιδόματα, μη περιλαμβανομένης και της προσαύξησης για απόλυτη αναπηρία, σε τριάντα χιλιάδες (30.000) δρχ. το μήνα και είκοσι επτά χιλιάδες (27.100) δρχ. το μήνα για τα λόγω θανάτου."

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Σύμφωνα με την παράγραφο Β της Υ.Α. Φ36/312/ 1.3.1990, περί αυξήσεως εισφορών και συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων, η οποία κυρώθηκε διά του άρθρου 41 παρ. 4 του Ν. 1902/1990 (Α' 138), ορίστηκαν τα ακόλουθα:

" Β.1. Αυξάνονται από 1.4.1990 οι συντάξεις που καταβάλλει το ΤΑΕ κατά ποσοστό 15% και ορίζεται η νέα κλίμακα συντάξεων με μικρή στρογγυλοποίηση σε εκατοντάδα δραχμών, λόγω αναπηρίας ή γήρατος για 35ετή συντάξιμο χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε εξ ολοκλήρου σε μία από τις ασφαλιστικές κατηγορίες ως ακολούθως:

α) Α ασφαλιστική κατηγορία δρχ. 39.100

β) Β >> >> >> 52.800

γ) Γ >> >> >> 66.000

δ) Δ >> >> >> 79.200

ε) Ε >> >> >> 92.100

στ) ΣΤ >> >> >> 104.600

ζ) Ζ >> >> >> 117.100

Από 1.4.1990, καθορίζονται τα κατώτατα όρια:

α) λόγω γήρατος ή αναπηρίας μαζί με όλα τα επιδόματα, μη συμπεριλαμβανομένης και της προσαύξησης για απόλυτη αναπηρία σε σαράντα εννέα χιλιάδες τετρακόσιες δραχ. (49.400) το μήνα και

β) λόγω θανάτου σε σαράντα τέσσερις χιλιάδες εξακόσιες δραχ. (44.600) το μήνα.

*** ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Σύμφωνα με την ΥΑ Φ36/οικ.399/1992 (Β'283):

"Αυξάνεται από 1.4.92 οι συντάξεις που καταβάλλει το ΤΑΕ κατά ποσοστό 10%.

Κατά το ίδιο ποσοστό και από την αυτή ημερομηνία αυξάνονται και τα ποσά όπως αυτά ορίζονται από την ισχύουσα κλίμακα συντάξεων λόγω αναπηρίας ή γήρατος, με μικρή στρογγυλοποίηση σε εκατοντάδα δραχμών και διαμορφώνονται κατά ασφαλιστική κατηγορία ως κατωτέρω:

α) Α ασφαλιστική κατηγορία δραχ. 48.600.

β) Β ασφαλιστική κατηγορία δραχ. 65.700.

γ) Γ ασφαλιστική κατηγορία δραχ. 82.100.

δ) Δ ασφαλιστική κατηγορία δραχ. 98.400.

ε) Ε ασφαλιστική κατηγορία δραχ. 114.500.

στ) ΣΤ ασφαλιστική κατηγορία δραχ. 130.000.

ζ) Ζ ασφαλιστική κατηγορία δραχ. 145.500.

2. Από 1.4.1992 καθορίζονται τα κατώτατα όρια:

α) Λόγω γήρατος ή αναπηρίας με όλα τα επιδόματα, μη συμπεριλαμβανομένης και της προσαύξησης για απόλυτη αναπηρία σε εξήντα μία χιλιάδες τετρακόσιες δραχ. (61.400) το μήνα και

β) Λόγω θανάτου σε πενήντα πέντε χιλιάδες τετρακόσιες δραχμές (55.400) το μήνα".

7. Οι κατά την έναρξιν ισχύος του παρόντος συνταξιούχοι του Ταμείου διατηρούν το δικαίωμα αυτών εις σύνταξιν έστω και εάν δεν πληρούν τας υπό του παρόντος οριζόμενας προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως. Αμα τη λήξει καθ' οιονδήποτε τρόπον του δικαιώματος η απόκτησις συνταξιοδοτικού δικαιώματος εκ της αυτής περιπτώσεως υπό νέων δικαιούχων κρίνεται κατά τας διατάξεις του παρόντος, ανεξαρτήτως εάν η ασφαλιστική περίπτωσις επήλθεν προ της ισχύος των διατάξεων τούτων.

Αιτήσεις συνταξιοδότησεως υποβαλλόμεναι προ ή μετά την ισχύν του παρόντος δι' ασφαλιστικές περιπτώσεις επελθούσας μέχρι της ημέρας της ισχύος των διατάξεων του παρόντος Καταστατικού κρίνονται βάσει των προϊσχυουσών διατάξεων.

Απασαι αι υπό της παρ. 2 του άρθρου 97 προβλεπόμεναι προσαυξήσεις, ως και τα υπό του άρθρου 99 προβλεπόμενα Δώρα εορτών και εφ' άπαξ επιδόματα καταβάλλονται και εις τους κατά την ισχύν του παρόντος συνταξιούχους του Ταμείου ή εις εκείνους ως η συνταξιοδότησις επήλθεν μετά την ισχύν του παρόντος αλλά η σύνταξις απενεμήθη προ του χρόνου της ισχύος των διατάξεων τούτων.

Τα εις τους πάσης φύσεως συνταξιούχους του Ταμείου χορηγούμενα επιδόματα απολύτου αναπηρίας διατηρούνται και μετά την ισχύν των διατάξεων του παρόντος εφ' όσον η ασφαλιστική περίπτωσις επήλθεν προ της ισχύος των διατάξεων τούτων, δεν δύνανται όμως να χορηγηθούν εις νέα πρόσωπα και επί των ήδη επελθουσών ασφαλιστικών περιπτώσεων, εφ' όσον δεν προβλέπονται υπό των διατάξεων του παρόντος Καταστατικού.

Αι υπό της προϊσχυούσης νομοθεσίας προβλεπόμεναι μειώσεις του ποσού της συντάξεως λόγω μη συμπληρώσεως του ορίου ηλικίας ή του χρόνου συνταξιοδότησεως

καταργούνται από της ισχύος του παρόντος και δια τους υφισταμένους συνταξιούχους εφ' όσον συνεπληρώθησαν το 70ον έτος της ηλικίας των ή άμα τη συμπλήρωσει του ορίου τούτου. Από της ισχύος ή της συμπλήρωσεως του 70ου έτους της ηλικίας αποδίδεται η πρακρατουμένη διαφορά, αναμορφουμένης αναλόγως της συνταξιοδοτικής αποφάσεως.

Υπό τας αυτάς προϋποθέσεις του προηγουμένου εδαφίου αναμορφούνται και η σύνταξις του θανόντος συνταξιούχου, η δε προκύπτουσα διαφορά απονέμεται εις τους δικαιούχους αυτού, από της ισχύος του παρόντος.

8. Αι διατάξεις του υπ' αριθ. 651/77 Π. Δ/τος "περί δυνατότητος μετατάξεως ησφαλισμένων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων εις ανωτέραν ασφαλιστικήν κατηγορίαν" διατηρούνται εν ισχύι και μετά τας διατάξεις του παρόντος Καταστατικού επί μίαν εισέτι πενταετίαν από της ισχύος του δια πάντας τους ησφαλισμένους και συνταξιούχους της υπ' αυτών προβλεπομένης μετατάξεως δυναμένης να ενεργηθή και κατά δεύτερον στάδιον εις μίαν πάντοτε έτι ανωτέραν κατηγορίαν, εκ των επτά (7) ασφαλιστικών κατηγοριών αίτινες προεβλέποντο εν τη προΐσχυούση νομοθεσία ή εν τη υπό του παρόντος Καταστατικού θεσπιζομένη.

9. Η υπό των διατάξεων του άρθρου 6 του Π.Δ. 81 της 16/27.1.1973 προβλεπομένη κλίμαξ συμπληρωματικής εισφοράς κατ' ασφαλιστικήν κατηγορίαν τροποποιείται από της ισχύος του παρόντος ως ακολούθως:

δρχ.

α) Α Ασφαλιστική Κατηγορία Δραχμές 12.600

β) Β " " " 18.700

γ) Γ " " " 25.000

δ) Δ " " " 29.800

ε) Ε " " " 34.300

*** Η συμπληρωματική εισφορά, όπως αυτή είχε αναπροσαρμοσθεί με τις 4759/1984 (Β'39), 4105/1985 Αποφ. (Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων) και της με αριθ. της 136/1986 Β'140 Απόφ. ΤΑΕ αυξήθηκε από 1-7-1987 κατά 17% οριζόμενη ως άνω δυνάμει της περ.3 της παρ.Α της ΥΑ Φ.36/1897/1987, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 38 του Ν.1759/1988 (Α 50).

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Κατά την παρ. 3 της Υ.Α. Φ.36/1281/14.7.88, η οποία κυρώθηκε διά του άρθρου 23 παρ. 6 του Ν. 1976/1991 (Α' 184):

"Η συμπληρωματική εισφορά που προβλέπεται από την παρ. 9 του άρθρου 110 του Π.Δ 668/81, αυξάνεται από 1.7.1988 κατά 17%, και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, ως ακολούθως:

δρχ.

α) Α Ασφαλιστική κατηγορία	14.800
β) Β Ασφαλιστική κατηγορία	21.900
γ) Γ Ασφαλιστική κατηγορία	29.300
δ) Δ Ασφαλιστική κατηγορία	34.900

ε) Ε Ασφαλιστική κατηγορία 40.200"

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Κατά την παρ. 3 της Υ.Α. Φ.36/797/3.5.1989 Υφυπ. Υγ. Προν. Κ.Ασφ., η οποία κυρώθηκε διά του άρθρου 23 παρ. 8 του Ν. 1976/1991 (Α' 184):

"Η συμπληρωματική εισφορά που προβλέπεται από την παρ. 9 του άρθρου 110 του Π.Δ 668/81, αυξάνεται από 1.5.1989 κατά 20 % και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, ως ακολούθως:

δρχ.

α) Α Ασφαλιστική κατηγορία	17.800
----------------------------	--------

β) Β Ασφαλιστική κατηγορία	26.300
γ) Γ Ασφαλιστική κατηγορία	35.200
δ) Δ Ασφαλιστική κατηγορία	41.900
ε) Ε Ασφαλιστική κατηγορία	48.200"

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Κατά την παρ. 3 της Υ.Α. Φ36/312/1.3.1990 (ΚΟΙΝΗ) η οποία κυρώθηκε διά του άρθρου 41 παρ. 4 του Ν. 1902/1990 (Α 138):

"Η συμπληρωματική εισφορά που προβλέπεται από την παρ.9 του άρθρου 110, του π. δ/τος 668/81 αυξάνεται κατά 25% από 1.3.1990 και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία ως ακολούθως:

α) Α ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	22.200
β) Β >> >> >>	32.900
γ) Γ >> >> >>	44.000
δ) Δ >> >> >>	52.400
ε) Ε >> >> >>	60.200"

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Κατά την παρ. Α.4 της Υ.Α. Φ.36/330 (Κ.ΑΣΦ) της 30.3/1.4.91 περί αυξήσεως εισφορών και συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων (Β' 196):

"Η συμπληρωματική εισφορά που προβλέπεται από την παράγραφο 9 του άρθρου 110 του Π.Δ/τος 668/81 αυξάνεται κατά 17%, από 1.4.1991 και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, ως ακολούθως:

α) Α ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	26.000
β) Β " " "	38.500
γ) Γ " " "	51.500
δ) Δ " " "	61.300
ε) Ε " " "	70.400"

*** ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Κατά την περ.2 της ΥΑ Φ.36/οικ. 384/1993 (Β 228):

" Η συμπληρωματική εισφορά που προβλέπεται από την παρ. 9 του άρθρου 110 του Π.Δ/τος 668/81, αυξάνεται κατά 15% από 1.3.93 και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία ως ακολούθως:

- α) Α' Ασφαλιστική κατηγορία δρχ. 34.000
- β) Β' " " " 50.500
- γ) Γ' " " " 87.500
- δ) Δ' " " " 80.400
- ε) Ε' " " " 92.300"

10. Ο κατά τας ειδικάς διατάξεις αναγνωρισθείς ή αναγνωριζόμενος χρόνος προϋπηρεσίας των εξ Αιγύπτου, Τουρκίας, Ρουμανίας κ.λ.π. αφιχθέντων ή απελαθέντων υπολογίζεται και εξαγοράζεται συμφώνως προς τας περί αυτών ισχύουσας διατάξεις. Εν μη εμπροθέσμω καταβολή του ποσού της εξαγοράς ή των δόσεων εφαρμόζονται και επί των περιπτώσεων τούτων εξ ολοκλήρου αι διατάξεις των παρ. 10 και 17 του άρθρου 61 του παρόντος.

11. Αι διατάξεις του υπ' αριθ. 783 Β.Δ. της 22.12.1964/30.12.1964 "περί καθορισμού ποσοστού εις διαφόρους Οργανισμούς Ο.Γ.Α. κλπ." (Φ.Ε.Κ. 257 Τ.Α' 1964) διατηρούνται εν ισχύ.

12. Οι κατά την ισχύν του παρόντος υπηρετούντες πάσης φύσεως επιμεληταί εισπράξεως ή όργανα εισπράξεως των εισφορών του Ταμείου συνεχίζουν να διέπονται υπό των άρχι τούδε ισχυουσών διατάξεων.

"13. Οσοι διετέλεσαν ασφαλισμένοι του Τ.Α.Ε. και δεν έχουν εκτραπεί σε άλλο επάγγελμα που να υπόκειται στην ασφάλιση άλλου ασφαλιστικού φορέα, ή διατελούν ασφαλισμένοι τούτου, μπορούν με αίτηση τους, που θα υποβληθεί μέσα σε δύο (2) χρόνια από την έναρξη της ισχύος του Διατάγματος τούτου, να ζητήσουν την αναγνώριση μέχρι μιας πενταετίας ανασφάλιστου χρόνου πραγματικής εμπορικής απασχόλησης μετά την έναρξη λειτουργίας του Ταμείου, και πέραν του ομοίου χρόνου που τυχόν έχουν αναγνωρίσει σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 21 του Π.Δ/τος 668/1981.

"14. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται, μετά από σχετική αίτηση και στους έχοντας έννομο συμφέρον δικαιοδόχους θανόντος ασφαλισμένου.

Οι διατάξεις της ίδιας παραγράφου, δεν εφαρμόζονται για τους συνταξιούχους.

Η παραπάνω αναγνώριση ενεργείται με πράξη της αρμόδιας υπηρεσίας, για την έκδοση της οποίας, εκτός από την αίτηση των ενδιαφερομένων, απαιτείται και η υποβολή των

δικαιολογητικών που αποδεικνύουν το χρόνο εμπορικής απασχόλησης και προβλέπονται από τις διατάξεις της παραγρ. 5 του άρθρου 21 του Π.Δ. 668/1981.

Σε αντικειμενική αδυναμία υποβολής, αθροιστικά των παραπάνω απαιτούμενων στοιχείων η αναγνώριση του χρόνου αποδεικνύεται με την υποβολή έστω και ενός των αναφερομένων στοιχείων ως και με ένορκη βεβαίωση δύο εμπόρων ασφαλισμένων ή συνταξιούχων του ΤΑΕ.

Η σχετική πράξη, εκδίδεται από το Ταμείο υποχρεωτικά μέσα σε ένα δίμηνο από την προσκόμιση του τελευταίου δικαιολογητικού".

*** Η παρ.14 αντικαταστάθηκε ως άνω από το άρθρο 4 του ΠΔ 629/1985 (Α 232).

15. Ο χρόνος που αναγνωρίζεται θεωρείται ότι πραγματοποιείται υποχρεωτικά στην ασφαλιστική κατηγορία του κλάδου σύνταξης του Ταμείου, στην οποία ανηκει ο ασφαλισμένος κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης και το ποσό εξαγοράς υπολογίζεται ειδικά με το τρέχον ασφάλιστρο της κατηγορίας αυτής του χρόνου της εξόφλησης προσαυξημένο κατά 50 % συνολικά.

Το ποσό της εξαγοράς του χρόνου που αναγνωρίζεται, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγρ. αυτής καταβάλλεται εφάπαξ, μέσα σε δύο χρόνια από την κοινοποίηση της σχετικής πράξης αναγνώρισης.

Αν η εξόφληση γίνει μέσα σε τρεις μήνες από την παραπάνω κοινοποίηση παρέχεται έκπτωση 10 %.

*** Οι παρ. 13.14 και 15 προστέθηκαν από το άρθρο μόνο του ΠΔ 291/1984 (Α 107).

-άρθρο 1 π.δ. 418/1985 (ΦΕΚ 169, Α)

Το άρθρο 39 του Π.Δ. 669/81 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 9 το Π.Δ. 425/83 και τα άρθρα 5 και 6 του Π.Δ. 17/85, αντικαθίσταται ως εξής:

"Άρθρο 39.

Ποσό σύνταξης λόγω γήρατος και αναπηρίας.

1. α) Από 1.5.1985 το ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης λόγω Γήρατος ή Αναπηρίας των δικαιούχων ασφαλισμένων του ΤΣΑ καθορίζεται σε δραχμές 19.000 που αντιστοιχεί σε 15 συντάξιμα έτη.

Από 1.4.1986 και μετά, κατά μήνα Απρίλιο κάθε έτους, το πιο πάνω ποσό της βασικής σύνταξης αυξάνει κατά το ποσοστό αύξησης των εισφορών, σύμφωνα με το εδαφ. α της παραγράφου 1 του άρθρ. 12 αυτού του Π.Δ/τος μετά προηγούμενη αφαίρεση από αυτό ποσοστού που προκύπτει από την αύξηση των δαπανών συνταξιοδότησης και λοιπών παροχών που πραγματοποιήθηκαν κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος από την αύξηση του αριθμού των συνταξιούχων και των υποχρεώσεων του Ταμείου προς άλλους φορείς από την εφαρμογή των διατάξεων περί διαδοχικής ασφάλισης, σε σχέση με το σύνολο των δαπανών συνταξιοδότησης.

β) Η πιο πάνω βασική μηνιαία σύνταξη, προσαυξάνεται για κάθε επιπλέον συντάξιμο έτος από του 16ου συμπεριλαμβανομένου κατά ποσοστό 3%.

γ) Από την ίδια πιο πάνω προθεσμία (1.5.1985) το ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης λόγω Γήρατος και Αναπηρίας προσαυξάνεται:

αα) Κατά ποσοστό 10 % το μήνα, εφόσον ο συνταξιούχος είναι έγγαμος ή δε σύζυγός του δεν ασκεί κάποιο επάγγελμα ή δεν είναι συνταξιούχος ασφαλιστικού Οργανισμού ή Ν.Π.Δ.Δ. ή του Δημοσίου, ούτε παίρνει επίδομα από άλλη πηγή.

ββ) Κατά ποσοστό 5% το μήνα για κάθε παιδί του συνταξιούχου μέχρι τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας ή του 24ου εφόσον εξακολουθεί τις σπουδές του σε αναγνωρισμένες από το κράτος ανώτατες, ανώτερες ή μέσες σχολές εκπαίδευσης της ημεδαπής ή της αλλοδαπής με την προϋπόθεση ότι είναι άγαμο, δεν εργάζεται ή δεν ασκεί κάποιο επάγγελμα δεν παίρνει για αυτό προσαύξηση ή επίδομα από οποιαδήποτε άλλη πηγή το ίδιο ή κάποιος από τους γονείς του.

δ) Το κατώτατο όριο μηνιαίας σύνταξης λόγω Γήρατος και Αναπηρίας καθορίζεται στο ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης που αντιστοιχεί κάθε φορά στα 15 συντάξιμα έτη.

2. Το ποσό της καταβαλλομένης από το ΤΣΑ μηνιαίας σύνταξης λόγω αναπηρίας προσαυξάνεται κατά 50% της βασικής μηνιαίας σύνταξης αναπηρίας εφόσον ο ανάπηρος βρίσκεται διαρκώς σε κατάσταση που απαιτεί συνεχή επίβλεψη, περιποίηση και συμπαράσταση άλλου προσώπου <απόλυτη αναπηρία>.

3. Τα ποσά των συντάξεων των προσώπων που συνταξιοδοτήθηκαν μέχρι την ισχύ αυτού του Π. Δ/τος αναπροσαρμόζονται με βάση όχι τα πλασματικά αλλά μόνο τα πραγματικά συντάξιμα έτη σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων, εφαρμοζομένων και των διατάξεων του άρθρου 1 του Π. Δ/τος 8/83 (ΦΕΚ 13/20.1.83 τ. Α').

Σε περίπτωση που από την αναπροσαρμογή αυτή προκύπτει μικρότερο ποσό εξακολουθεί να καταβάλλεται το ποσό της σύνταξης που λαμβάνει ο συνταξιούχος αναπροσαρμόζόμενο με κάθε μελλοντική αύξηση.

4. Όπου στις διατάξεις του παρόντος Δ/τος αναφέρεται βασική μηνιαία σύνταξη νοείται το ποσοστό καθοριζόμενο από το εδάφιο α' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου".

-άρθρο 14 Υ.Α. Φ.29/1455/1977 (ΦΕΚ 1028,Β)

1. Το ποσόν της κυρίας συντάξεως, υπολογίζεται συμφώνως προς τα εκάστοτε δια το ΙΚΑ ισχύοντα, εφαρμοζομένων αναλόγως των σχετικών διατάξεων, υπό τας ακόλουθους παρεκκλίσεις:

α) Δια την εξεύρεσιν της κλάσεως υπολογισμού της συντάξεως λαμβάνεται υπ' όψιν ο μέσος όρος των ασφαλιστικών κλάσεων εις ας εφέρετο κατατεταγμένος η ησφαλισμένος κατά την τελευταίαν προ της επελεύσεως του ασφαλιστικού κινδύνου πενταετίαν, εντός της οποίας επραγματοποιήθησαν καταβολαί υποχρεωτικής ή προαιρετικής ασφαλίσεως.

Εαν αι καταβολαί αύται δεν καλύπτουν περίοδον εξήκοντα μηνών, προς συμπλήρωσιν ταύτης λαμβάνονται υπ' όψιν καταβολαί αναγόμεναι εις χρονικήν περίοδον προγενεστέραν της πενταετίας πλην του βιαίου συμβάντος εις περιπτώσεις τούτο επήλθε προ της συμπληρώσεως πενταετούς εν ασφαλίσει υπηρεσίας.

β) Ο μέσος όρος της κλάσεως υπολογισμού της συντάξεως εξευρίσκεται δια της αθροίσεως αριθμητικώς των κλάσεων βάσει των οποίων επραγματοποιήθησαν αι καταβολαί την εν ασφαλίσει υπηρεσίας των εξήκοντα μηνών και της διαιρέσεως του αθροίσματος τούτου δια του 60. Εις περίπτωσιν δεκαδικού πηλίκου το κάτω του ημίσεος δεν λαμβάνεται υπ' όψιν, ίσον δε ή ανώτερον του ημίσεος λογίζεται ως ολόκληρος μονάς.

γ) Εις τα περιπτώσεις απονομής συντάξεως υπό του Ταμείου κατ' εφαρμογήν των περί διαδοχικής ασφαλίσεως διατάξεων, εάν αι προς το Ταμείον καταβολαί υπολείπονται των εξήκοντα μηνών, λαμβάνονται υπ' όψιν, προς συμπλήρωσιν τούτων, αι αποδοχαί βάσει των οποίων επραγματοποιήθησαν καταβολαί εις τον προηγούμενον ασφαλιστικόν φορέα και εν ανυπαρξία τούτων, το ύψος της εισφοράς.

δ) Δια τον χρόνον της προϋπηρεσίας, η αντίστοιχος προσαύξησις του ποσού της συντάξεως υπολογίζεται εις το ήμισυ της προβλεπομένης προσαυξήσεως δια τον χρόνον της πραγματικής εν ασφαλίσει υπηρεσίας.

2. Το ποσόν της επικουρικής συντάξεως αντιστοιχεί προς τα (2/3) δύο τρίτα του ποσού της κυρίας συντάξεως, εφαρμοζομένων διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου.

3. Επί περιπτώσεων διαδοχικής παρά τω Ταμείω ασφαλίσεως κυρίας και επικουρικής ή και αντιστρόφως, το ποσόν της συντάξεως μειούται αναλόγως προς την σχέσιν του χρόνου της επικουρικής ασφαλίσεως έναντι του χρόνου της χώρας τοιαύτης. Η παρούσα διάταξις εφαρμόζεται αναλόγως εις τας περιπτώσεις εφαρμογής υπό του Ταμείου των περί διαδοχικής ασφαλίσεως διατάξεων.

4. Ο χρόνος της προϋπηρεσίας προσαυξάνει το ποσόν της συντάξεως κατά τα εν εδαφίω δ' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου οριζόμενα, αναλόγως προς το είδος της γενομένης εξαγοράς (κυρίας ή επικουρικής).

5. Τα υπό των διατάξεων του ΙΚΑ προβλεπόμενα εκάστοτε επιδόματα οικογενειακών βαρών και απολύτου αναπηρίας, ως και το επίδομα αεροθεραπείας, παρέχονται και εις τους συνταξιούχους του Ταμείου, υφ'ας προϋποθέσεις χορηγούνται ταύτα εις τους συν/χους του ΙΚΑ.

"6. Η σύνταξη που παρέχεται στα ανήλικα τέκνα θανόντος ασφαλισμένου ή συνταξιούχου, καθώς και το επίδομα οικογενειακών βαρών, που παρέχεται στους άμεσους συνταξιούχους για τα ανήλικα τέκνα τους, συνεχίζονται να καταβάλλονται, εφόσον αυτά σπουδάζουν σε Ανώτατες ή Ανώτερες Σχολές του Εσωτερικού ή του Εξωτερικού ή σε Σχολές Μέσης Επαγγελματικής ή Τεχνικής Εκπαίδευσης Εσωτερικού και μέχρι τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας που προβλέπεται από τις διατάξεις της νομοθεσίας του ΙΚΑ, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά".

***Η εντός " " παρ. 6 αντικαταστάθηκε ως άνω διά της παρ. 14 της Υ.Α. Φ.29/3/2962 (Κ.ΑΣΦ) της 7.2/2.4.86 (Β' 141).

7. Το υπό του άρθρου 28 του Νόμου 4476/65 προβλεπόμενον πρόσθετον βοήθημα δια τους μισθωτούς συνταξιούχους παρέχεται και εις τους συν/χους του Ταμείου τους προερχομένους εκ της τάξεως των αυτοτελώς εργαζομένων.

8. Τα εκάστοτε καθοριζόμενα επιδόματα (δώρα) επ' ευκαιρία των εορτών, ως και αι δια γενικών διατάξεων ή αποφάσεων χορηγούμεναι εις τους συν/χους των Οργανισμών Κοινων. Ασφαλίσεως πάσης φύσεως έκτακτοι παροχαί, χορηγούνται και εις τους συν/χους του Ταμείου, υπό τας προϋποθέσεις τας καθοριζομένας δια των εκάστοτε εκδιδομένων Υπουργικών Αποφάσεων.

9. Αι παρεχόμενα εκάστοτε αυξήσεις, προσαρμογαί, προσαυξήσεις και έκτακτοι παροχαί εις του συν/χους του ΙΚΑ, παρέχονται δι' αποφάσεως του Δ.Σ. εγκρινομένης υπό του εποπτεύοντος Υπουργού και εις τους συν/χους του Ταμείου.

Εις την περίπτωσιν ήθελεν διαπιστωθή δι' ητιολογημένης αποφάσεως του Δ.Σ. αδυναμία χορηγήσεως των τοιούτων αυξήσεων ή εκτάκτων παροχών, υποχρεούται τούτο όπως εντός διμήνου υπό της δημοσιεύσεως της σχετικής διατάξεως ή αποφάσεως της αφορώσης την

αναπροσαρμογήν των των υπό του ανωτέρω εδαφίου παροχών να προτείνη εις το εποπτεύον Υπουργείον ταληπτέα μέτρα προς εξασφάλισιν των οικονομικών προϋποθέσεων δια την χορήγησιν τούτων.

άρθρο 3 παρ. 3 ν.3863/2010 (ΦΕΚ 115,Α)

Το άθροισμα των ποσών της βασικής και της αναλογικής σύνταξης λόγω γήρατος, για χρόνο ασφάλισης τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ετών ή λόγω αναπηρίας με ποσοστό 80% και άνω ή λόγω εργατικού ατυχήματος, δεν μπορεί να υπολείπεται του ποσού που αντιστοιχεί σε δεκαπέντε (15) ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως καθορίζονται από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας του 2015, αναπροσαρμοζόμενο εφεξής κατά το ποσοστό αύξησης των συντάξεων. Το κατώτατο αυτό όριο μειώνεται σε κάθε περίπτωση που ο συνταξιούχος λαμβάνει σύνταξη μειωμένη λόγω γήρατος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του νόμου αυτού ή μειωμένη σύνταξη λόγω αναπηρίας. Το συνολικό ποσό της σύνταξης λόγω θανάτου του επιζώντος συζύγου και των τέκνων δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 80% των δύο προηγούμενων εδαφίων.

Άρθρο 34

Με τις διατάξεις του αρ. 34 τροποποιούνται οι ακόλουθες διατάξεις:

-άρθρο 3 του ν.1358/1983 (ΦΕΚ 64,Α)

1. Δικαίωμα αναγνώρισης χρόνου στρατιωτικής υπηρεσίας του άρθρου 1 παρ. 1 και 2 του νόμου αυτού έχουν και οι συνταξιούχοι των οργανισμών κύριας και επικουρικής ασφάλισης και σε περίπτωση θανάτου τους τα μέλη της οικογένειάς τους που δικαιούνται σύνταξη λόγω θανάτου. Η αναγνώριση γίνεται με αίτηση των δικαιούχων ως εξής:

α. Οι συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α. και οργανισμών κύριας ασφάλισης μισθωτών, για τους οποίους ο υπολογισμός και ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις, καταβάλλουν για κάθε μήνα αναγνωριζόμενης στρατιωτικής

υπηρεσίας εισφορά εξαγοράς που υπολογίζεται με βάση το ασφάλιστρο κλάδου σύνταξης εργοδότη και ασφαλισμένου του Ι.Κ.Α. και το 25πλάσιο του τεκμαρτού ημερομίσθιου της ασφαλιστικής κλάσης απονομής της σύνταξης, όπως έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για την αναγνώριση.

β. Οι συνταξιούχοι οργανισμών κύριας ασφάλισης, που ασφαλίζουν αυτοαπασχολούμενους για τους οποίους ο υπολογισμός και ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης γίνεται με ή χωρίς ασφαλιστικές κλάσεις ή μισθωτούς για τους οποίους ο υπολογισμός και ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης δε γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις, καταβάλλουν για κάθε μήνα στρατιωτικής υπηρεσίας που θα αναγνωρισθεί εισφορά εξαγοράς που υπολογίζεται με βάση το ασφάλιστρο κλάδου σύνταξης εργοδότη και ασφαλισμένου του Ι.Κ.Α. και το 25πλάσιο του κατώτατου ημερομίσθιου ανειδίκευτου εργάτη, όπως έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για την αναγνώριση.

γ. Οι συνταξιούχοι των οργανισμών επικουρικής ασφάλισης μισθωτών, για τους οποίους ο υπολογισμός και ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις, καταβάλλουν για κάθε μήνα αναγνωριζόμενης στρατιωτικής υπηρεσίας την εισφορά που προβλέπεται από τη νομοθεσία του κάθε οργανισμού για την αναγνώριση πλασματικού χρόνου που υπολογίζεται στο 25πλάσιο του τεκμαρτού ημερομίσθιου της ασφαλιστικής κλάσης απονομής της σύνταξης, όπως ισχύουν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για την αναγνώριση.

Οπου δεν προβλέπεται τέτοια αναγνώριση, καταβάλλουν εισφορά που υπολογίζεται με βάση το ασφάλιστρο εργοδότη και ασφαλισμένου του οργανισμού του οποίου είναι συνταξιούχοι και το 25πλάσιο του τεκμαρτού ημερομίσθιου της ασφαλιστικής κλάσης απονομής της σύνταξης, όπως ισχύουν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για την αναγνώριση.

δ. Οι συνταξιούχοι οργανισμών επικουρικής ασφάλισης που ασφαλίζουν αυτοαπασχολούμενους για τους οποίους ο υπολογισμός και ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης γίνεται με ή χωρίς ασφαλιστικές κλάσεις ή μισθωτούς που ο υπολογισμός και ο ανακαθορισμός του ποσού της σύνταξης δε γίνεται με ασφαλιστικές κλάσεις, καταβάλλουν για κάθε μήνα αναγνωριζόμενης στρατιωτικής υπηρεσίας εισφορά

εξαγοράς που υπολογίζεται με βάση το 25πλάσιο του κατώτατου ημερομίσθιου ανειδίκευτου εργάτη, όπως ισχύει κατά την υποβολή της αίτησης για την αναγνώριση και ασφάλιστρο 8%.

2. Το ποσό της εξαγοράς του αναγνωριζόμενου κατά την προηγούμενη παράγραφο στους συνταξιούχους χρόνου καταβάλλεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 4 και 5 του προηγούμενου άρθρου.

3. Ως συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό ή την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης των προσώπων των περιπτώσεων β' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού με την προσμέτρηση και του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας λαμβάνονται υπόψη τα ποσά επί των οποίων υπολογίζεται η εισφορά για την εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου.

Για τους συνταξιούχους των περιπτώσεων α' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό ή την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης ο τεκμαρτός μηνιαίος μισθός της ασφαλιστικής κλάσης απονομής της σύνταξης, όπως έχει διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας".

***Το άρθρο 3 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 12 παρ. 5 του Ν. 1759/1988 (Α' 50).

-εδ.γ περ.2 του άρθρου 40 του ν.2084/1992 όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το αρ. 10 παρ. 18 του ν.3863/2010

Οι ημέρες επιδότησης λόγω ασθένειας, λόγω τακτικής ανεργίας και ο προβλεπόμενος από την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. χρόνος απουσίας από την εργασία λόγω κύησης και λοχείας, συνυπολογίζονται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Άρθρο 35

Με την παρ.7 του άρθρου 35 καταργείται από τότε που ίσχυσε η παρ. 3 του άρθρ. 220 του ν.4281/2014 (Α' 160) που έχει ως εξής:

«Άρθρον 220

Θέματα Υπουργείων Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Ναυτιλίας και Αιγαίου και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

«3. Από 1.1.2015 σε όλους τους φορείς Γενικής Κυβέρνησης και Κεντρικής Διοίκησης ή Δημοσίου ή Κράτους, που χορηγούν εφάπαξ παροχές, όπως αυτοί προσδιορίζονται με τις διατάξεις του άρθρου 14, παράγραφος 1. περίπτωση β' και περίπτωση στ' του ν. 4270/2014 (Α' 143), συμπεριλαμβανομένου του Ταμείου Αρωγής Υπαλλήλων Βουλής, κατά τα οριζόμενα στον Κανονισμό της Βουλής έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 18 του ν. 4242/2014 (Α' 50), καθώς και η υπουργική απόφαση Φ.80000/1093/26/12-2-2014 (Β' 313), όπως κάθε φορά ισχύουν. Ειδικά για τα χορηγούμενα εφάπαξ από τους λογαριασμούς των Ταμείων Στρατού, Αεροπορίας, Ναυτικού, Κλάδου Πρόνοιας Τ.Ε.Α.Π.Α.Σ.Α. και Τ.Α.Λ.Σ. η υπουργική απόφαση του προηγούμενου εδαφίου ενσωματώνει ρήτρα διασφάλισης του αξιόμαχου των Σωμάτων αυτών μετά από πρόταση του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου ισχύει για αιτήσεις καταβολής εφάπαξ που υποβάλλονται από την κατάθεση του παρόντος στη Βουλή. Σε περίπτωση μη εφαρμογής των οριζομένων στα προηγούμενα εδάφια το αρμόδιο όργανο διοίκησης παύεται εντός προθεσμίας επτά (7) ημερών από την έναρξη εκάστου έτους εφαρμογής.

Οι φορείς του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, δύνανται μέχρι 31.12.2014 μετά από σύμφωνη γνώμη των αντιπροσωπευτικότερων οργανώσεων των κλάδων ασφαλισμένων και μετά από εκπόνηση αναλογιστικής μελέτης, να μετατρέπονται αυτοδίκαια σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) υποχρεωτικής ασφάλισης κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 7 και 8 του ν. 3029/2002 (Α' 160).»

*** ΠΡΟΣΟΧΗ: Με το άρθρο 119 παρ.2 Ν.4316/2014, ΦΕΚ Α 270/24.12.2014, ορίζεται ότι:

"Η προβλεπόμενη στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 220 του ν. 4281/2014 προθεσμία για τα Ταμεία Στρατού, Αεροπορίας, Ναυτικού, Κλάδου Πρόνοιας ΤΕΑΠΑΣΑ, ΤΑΛΣ, καθώς και του Τ.Α.Υ.Β. κατά τα οριζόμενα στον Κανονισμό της Βουλής παρατείνεται έως τις 28.2.2015".

Η προθεσμία αυτή ΠΑΡΑΤΑΘΗΚΕ εκ νέου έως 30.6.2015 με το άρθρο 31 παρ. 2 του Ν. ΥΠ'ΑΡΙΘ. 4320 (ΦΕΚ Α 29 19.3.2015).

*** ΠΡΟΣΟΧΗ: Κατά το άρθρο 28 παρ.1 Ν.4331/2015,ΦΕΚ Α 69/2.7.2015:

"1. Παρατείνονται έως την 31η Δεκεμβρίου 2015 οι προθεσμίες που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 220 του ν. 4281/2014 (Α' 160)".

Άρθρο 36

-άρθρο 39 του ν.2084/1992 όπως ισχύει

1. Υποχρεωτική ασφάλιση επιτρέπεται σε ένα φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, ένα φορέα επικουρικής ασφάλισης, ένα φορέα ασφάλισης ασθένειας και ένα φορέα ασφάλισης πρόνοιας.

"2. Τα πρόσωπα, για τα οποία προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις υποχρεωτική ασφάλιση σε περισσότερους του ενός ασφαλιστικούς φορείς, ασφαλίζονται υποχρεωτικά σε ένα φορέα, τον οποίο επιλέγουν με δήλωσή τους, που υποβάλλεται κάθε φορά σε όλους τους αρμόδιους φορείς και τους οικείους εργοδότες, εντός έξι (6) μηνών από την ανάληψη της δεύτερης απασχόλησης μισθωτής ή αυτοαπασχόλησης - ή την απόκτηση της ιδιότητας,

Σε περίπτωση μη υποβολής δήλωσης εντός της παραπάνω προθεσμίας η υποχρεωτική ασφάλιση χωρεί στο φορέα που υπάγεται η κατά το πρώτον αναληφθείσα μισθωτή απασχόληση ή αυτοαπασχόληση ή η ιδιότητα, με εξαίρεση την ασφάλιση στο Ταμείο Συντάξεων και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών και στο Ταμείο Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών δημοσίων έργων, η οποία είναι υποχρεωτική.

Προκειμένου για πρόσωπα τα οποία μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος δεν έχουν προβεί σε επιλογή ή έχουν απωλέσει το σχετικό δικαίωμα, καθώς και για τα πρόσωπο της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 2335/1995 η εξάμηνη προθεσμία αρχίζει από την ισχύ του νόμου αυτού, τυχόν δε καταβληθείσες μέχρι την υποβολή της δήλωσης επιλογής ασφαλιστικές εισφορές στο φορέα που δεν επιλέγεται, δεν επιστρέφονται.

Όλα τα παραπάνω πρόσωπα ασφαλιζονται υποχρεωτικά στους φορείς ασθένειας, επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας που αντιστοιχούν στο συνταξιοδοτικό φορέα κύριας ασφάλισης επιλογής τους.

Εάν το ασφαλιστικό καθεστώς επιλογής δεν περιλαμβάνει όλους τους κλάδους ασφάλισης, οι οποίοι υφίστανται στο ασφαλιστικό καθεστώς, στο οποίο τα παραπάνω πρόσωπα μπορούσαν να υπαχθούν λόγω ιδιότητας ή μισθωτής απασχόλησης ή αυτοαπασχόλησης, τότε τα πρόσωπα αυτά, ως προς τους ελλείποντες κλάδους, ασφαλιζονται υποχρεωτικά στους αντίστοιχους κλάδους του ασφαλιστικού καθεστώτος στο οποίο μπορούσαν να υπαχθούν λόγω ιδιότητας ή μισθωτής απασχόλησης ή αυτοαπασχόλησης."

"Εφόσον επιθυμούν, τα πρόσωπα αυτά δύνανται να ασφαλιστούν προαιρετικά και σε περισσότερους του ενός φορείς, αν αυτό προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία, ύστερα από σχετική αίτηση που υποβάλλεται στον αριθμό φορέα εντός της παραπάνω εξαμήνης προθεσμίας.

Στην περίπτωση αυτή υποχρεούνται στην καταβολή του συνόλου των ασφαλιστικών εισφορών ασφαλισμένου, εργοδότη και Κράτους των προβλεπόμενων από τις ισχύουσες διατάξεις για τον οικείο φορέα".

«Σε περίπτωση που προκύπτει υποχρεωτική ασφάλιση στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και στον Ο.Α.Ε.Ε., ο ασφαλισμένος υπάγεται υποχρεωτικά στον Ο.Α.Ε.Ε., για το σύνολο του χρόνου της παράλληλης απασχόλησης, χωρίς δικαίωμα επιλογής ασφαλιστικού οργανισμού, εφόσον ο χρόνος ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. υπολείπεται των εικοσιπέντε (25) ημερών ασφάλισης ανά μήνα.

Πρόσωπα που εξαιρέθηκαν από την υποχρεωτική ασφάλιση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. ή του Ο.Α.Ε.Ε. με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ν. 2084/1992, όπως αυτές ίσχυσαν μέχρι τη συμπλήρωσή τους από τις διατάξεις του παρόντος, επανεξετάζονται με τις διατάξεις του νόμου αυτού μετά τη λήξη της χορηγηθείσας εξαίρεσής τους.

Εκκρεμείς αιτήσεις - ενστάσεις ενώπιον των αρμόδιων διοικητικών οργάνων που κρίνονται μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου αντιμετωπίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής.

Με Απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, ύστερα από γνώμη των ΔΣ των ΟΑΕΕ και ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που εκδίδεται εντός τριμήνου από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καθορίζονται θέματα αναγκαία για την υλοποίηση του παρόντος.»

3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, επιλύεται κάθε αμφισβήτηση που θα προκύψει από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού και ρυθμίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 37

-άρθρο 42 του ν.2084/1992 όπως ισχύει

1. Ο υποχρεωτικά ασφαλισμένος σε φορέα κύριας ασφάλισης δικαιούται να ζητήσει τη συνέχιση της ασφάλισης αυτής εντός έτους από τη διακοπή της, εφόσον:

α. Έχει πραγματοποιήσει στην υποχρεωτική ασφάλιση 1.500 ημέρες εργασίας τουλάχιστον από τις οποίες 300 ημέρες ετνός της τελευταίας πριν από την υποβολή της αίτησης πενταετίας και

β. Δεν υπάγεται στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης.

2. Η κατά την παρ. 1 προαιρετική ασφάλιση πραγματοποιείται για ένα ή περισσότερους από τους υφισταμένους στο φορέα κλάδους ασφάλισης.

3. Ο προαιρετικά ασφαλισμένος βαρύνεται με την εκάστοτε συνολική εισφορά εργοδότη και ασφαλισμένου, η οποία προσδιορίζεται βάσει του μέσου όρου του μισθού του τελευταίου έτους πριν από την διακοπή της υποχρεωτικής ασφάλισης προκειμένου περί μισθωτών ή του ποσού της ασφαλιστικής κατηγορίας επί της οποίας κατέβαλε εισφορές

κατά τη διακοπή της απασχόλησης ο αυτοαπασχολούμενος, αναπροσαρμοσμένων με το εκάστοτε ποσοστό αυξήσεως των συντάξεων.

Εφόσον έχουν πραγματοποιήσει 3.000 ημέρες ή 10 έτη εργασίας, οι συνεχίζοντες προαιρετικά την ασφάλισή τους δύνανται με έγγραφη δήλωσή τους, να κατατάσσονται στην αμέσως ανώτερη ασφαλιστική κλάση ή κατηγορία. Το δικαίωμα αυτό ασκείται μετά τη συμπλήρωση τριετίας σε κάθε ασφαλιστική κλάση ή κατηγορία και πάντως πριν από τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους. Η νέα κατάταξη ισχύει από την 1η Ιανουαρίου του επομένου έτους από την υποβολή της σχετικής δήλωσης.

4. Χρονική περίοδος για την οποία δεν καταβλήθηκαν εισφορές εντός εξι (6) μηνών από της λήξεως της περιόδου στην οποία ανάγονται αυτές, δεν λογίζεται ως χρόνος προαιρετικής ασφάλισης. Εισφορές, οι οποίες καταβλήθηκαν πέραν του μηνός από τότε που κατέστησαν απαιτητές και μέχρι των εξι (6) μηνών, επιβαρύνονται με τα προβλεπόμενα πρόσθετα τέλη.

5. Καθυστέρηση καταβολής εισφορών πέραν του έτους, από τη λήξη της περιόδου στην οποία ανάγονται αυτές, συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος περαιτέρω συνεχίσεως της προαιρετικής ασφάλισης που άρχισε.

6. Ο συνεχίζων προαιρετικά την ασφάλισή του δεν υποχρεούται σε καταβολή εισφορών κατά το χρόνο που λαμβάνει επίδομα ασθενείας.

7. Δεν δύναται να γίνει προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης αν ο ασφαλισμένος κατά την υποβολή της σχετικής αίτησης είναι ανάπηρος κατά την έννοια του στοιχείου β' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951.

8. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται αναλόγως και για την προαιρετική ασφάλιση σε φορείς επικουρικής ασφάλισης.

άρθρο 38

Καταργούνται:

Άρθρο 41 του Α.Ν 1846/1951, οι οποίες είχαν ως εξής :

1. "Ασφαλισμένος του ΙΚΑ δικαιούται να συνεχίσει προαιρετικά την ασφάλισή του σε έναν ή περισσότερους κλάδους του ιδρύματος : α) Εάν αμέσως πριν από την τελευταία ημέρα εργασίας του στην ασφάλιση του ΙΚΑ πενταετία έχει πραγματοποιήσει πεντακόσιες (500) τουλάχιστον ημέρες εργασίας στην ασφάλιση του Ιδρύματος και υποβάλλει έγγραφη δήλωση μέσα σε προθεσμία δώδεκα (12) μηνών από την τελευταία ασφάλισή του στο ΙΚΑ. Η προθεσμία των δώδεκα (12) μηνών, εντός της οποίας πρέπει να υποβληθεί δήλωση προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης, διακόπτεται με την υποβολή αίτησης συνταξιοδότησης, η οποία πρέπει να υποβληθεί εντός του 12μήνου.

Η διακοπείσα προθεσμία αρχίζει εκ νέου από την κοινοποίηση της απόφασης που εκδίδεται επί της αιτήσεως συνταξιοδότησης. β) Εάν έχει πραγματοποιήσει οποτεδήποτε τρεις χιλιάδες (3.000) ημέρες εργασίας στην ασφάλιση ανεξάρτητα από το χρόνο υποβολής της παραπάνω δήλωσης.

*** Το πρώτο εδάφ. αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 60 παρ.3

N.2676/1999 Α 1/5.1.1999.

"Η κατά τα ανωτέρω συνέχιση προαιρετικά της ασφάλισης αρχίζει από την υποβολή αίτησης και διενεργείται για 25 μέρες ασφάλισης το μήνα και 300 το χρόνο. Το ημερομίσθιο που πραγματοποιήθηκαν σε προαιρετική ασφάλιση δε συνυπολογίζονται για τη συμπλήρωση των 500 ή των 3.000 ημερομισθίων για την εκ νέου συνέχιση προαιρετικά της ασφάλισης, εφ' όσον αυτή έχει διακοπεί για λόγους που δεν οφείλονται σε ανάληψη εργασίας ή συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας του ασφαλισμένου".

*** Η εντός " " παρ. 1 του άρθρου 41 αντικαταστάθηκε ως άνω διά του

άρθρου 16 του Ν. 4476/1965 (Α' 103).

*** Το εντός " " ως άνω εδάφιο προσετέθη δια του άρθρ. 22 παρ. 1

του Ν. 1654/1986, ΦΕΚ Α 177.

"2. Οι ασφαλισμένοι, που συνεχίζουν προαιρετικά την ασφάλισή τους, υποχρεούνται να καταβάλλουν κατά μήνα ολόκληρο το ποσό εισφορών εργοδότη και ασφαλισμένου της ασφαλιστικής κλάσης στην οποία, κατά τη χρονολογία υποβολής της αίτησης, κατατάσσονται με βάση τις αποδοχές της ημέρας διακοπής της εργασίας τους.

"Οι κατά το προηγούμενο εδάφιο εισφορές δεν μπορεί να είναι κατώτερες από αυτές που αντιστοιχούν στο 25πλάσιο του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσης στην οποία εμπίπτει κάθε φορά το ημερομίσθιο ανειδίκευτου εργάτη". Με βάση τις 3.000 ημέρες εργασίας, οι συνεχίζοντες προαιρετικά την ασφάλισή τους δύνανται, με έγγραφη δήλωσή τους, να κατατάσσονται στην αμέσως ανώτερη ασφαλιστική κλάση. Το δικαίωμα

αυτό ασκείται μετά τη συμπλήρωση τριετίας σε κάθε ασφαλιστική κλάση και πάντως πριν από τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους.

***Η εντός " " πρώτη περίοδος του πρώτου εδαφίου της παρούσης παραγράφου αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ.3 του άρθρου 10 του Ν.2217/1994 (Α 83)

Η νέα κατάταξη ισχύει από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους από την υποβολή της σχετικής δήλωσης.

Ο συνεχίζων προαιρετικά την ασφάλισή του δεν υποχρεούται σε καταβολή εισφορών κατά το χρόνο που λαμβάνει επίδομα ασθενείας.

Σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής της εισφοράς περισσότερο από τρεις (3) μήνες από τότε που είναι απαιτητή, το ποσό της επιβαρύνεται με τα ίδια πρόσθετα τέλη που επιβαρύνονται οι καθυστερούμενες εισφορές του Ι.Κ.Α. Καθυστέρηση καταβολής της εισφοράς μεγαλύτερη από 24 μήνες συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος για τη συνέχιση της προαιρετικής ασφάλισης.

***Η παρ. 2 του άρθρου 41, όπως είχε τροποποιηθεί διά του άρθρου 46 του Ν. 1539/1985 (Α 64), αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 28 παρ. 1 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α 138).

3. Συνέχιση προαιρετικά της ασφάλισης δεν χωρεί αν ο ασφαλισμένος κατά την υποβολή της σχετικής αίτησης είναι ανάπηρος κατά την έννοια του στοιχείου β' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951".

***Η παρ. 3 του άρθρου 41, όπως είχε αντικατασταθεί διά του άρθρου 2 παρ. 6 του Ν. 825/1978, συμπληρωθεί διά του άρθρου 17 παρ. 2 του Ν. 1469/1984 (Α 111) και αντικατασταθεί διά του άρθρου 22 παρ. 2 του Ν. 1654/1986 (Α 177), αντικαταστάθηκε εκ νέου ως άνω με το άρθρο 28 παρ. 1 του Ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α 138).

4. Οι κατά την δημοσίευσιν του παρόντος συνεχίζοντες προαιρετικώς την ασφάλισιν εις το Ι.Κ.Α., κατατάσσονται οι μεν άνδρες εις την ΙΙΙ κλάσιν, αι δε γυναίκες εις την ΙΙ.

"Μετακλητοί υπάλληλοι του Δημοσίου δύνανται, τη αιτήσει των, να υπαχθούν προαιρετικώς εις τήν ασφάλισιν τού ΙΚΑ, εφαρμοζομένων κατά τὰ λοιπά των διατάξεων του παρόντος άρθρου".

***Το εντός " " τελευταίο εδάφιο προστέθηκε στο άρθρο 41, διά του άρθρου 2 παρ. 8 του Ν. 825/1978 (Α' 189).

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Κατά την παρ. 3 του άρθρου 1 του Ν. 4476/1965 (ΦΕΚ Α 103):

"Δικαίωμα προσθέτου ασφαλίσεως έχει πας ησφαλισμένος είς το ΙΚΑ. Το δικαίωμα προσθέτου ασφαλίσεως κέκτηται ο ενδιαφερόμενος και μετά την διακοπήν της υποχρεωτικής ασφαλίσεως ή της τυχόν κατά το άρθρον 41 του Α.Ν. 1846/1951 προαιρετικής τοιαύτης, εντός έτους από της διακοπής ταύτης."

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Κατά το άρθρο 43 του Ν. 1140/1981 (Α 68):

"Ησφαλισμένοι του ΙΚΑ, συνεχίζοντες την ασφάλισίν των κατά τας διατάξεις του άρθρου 41 του Α.Ν. 1846/ 1951, βάσει αποδοχών των χρονικής περιόδου προγενεστέρας της ισχύος του Ν.Δ. 346/1974 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεών τινων της περί ΙΚΑ Νομοθεσίας", υποχρεούνται εις καταβολήν ασφαλιστικών εισφορών υπολογιζομένων επί του τεκμαρτού ημερομισθίου μιας των εν άρθρω 37 του ΑΝ. 1846/ 1951 ασφαλιστικών κλάσεων, καθοριζομένης δι αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΚΑ, εγκρινομένης παρά του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών."

Άρθρο 22 παράγραφος 1 του Ν. 1654/1986, το οποίο είχε ως εξής :

1. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 41 του α.ν. 1846/51, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 4476/1965, προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

"Η κατά τα ανωτέρω συνέχιση προαιρετικά της ασφάλισης αρχίζει από την υποβολή αίτησης και διενεργείται για 25 μέρες ασφάλισης το μήνα και 300 το χρόνο. Το ημερομίσθια που πραγματοποιήθηκαν σε προαιρετική ασφάλιση δε συνυπολογίζονται για τη συμπλήρωση των 500 ή των 3.000 ημερομισθίων για την εκ νέου συνέχιση προαιρετικά της ασφάλισης, εφ' όσον αυτή έχει διακοπεί για λόγους που δεν οφείλονται σε ανάληψη εργασίας ή συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας του ασφαλισμένου".

2. Η παρ. 3 του άρθρου 41 του α.ν. 1846/1951, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, αντικαθίσταται ως εξής:

"Συνέχιση προαιρετικά της ασφάλισης δε χωρεί, αν ο ασφαλισμένος κατά την υποβολή της σχετικής αίτησης είναι ασφαλιστικά ανάπηρος, κατά την έννοια του α' εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951".

Άρθρο 26 παράγραφος 14 του Νόμου 4075/2012.

14.«14α. Ασφαλισμένοι σε Φορείς ή Κλάδους Κύριας Ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, που εντάχθηκαν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 3029/2002 και των άρθρων 1 και 3 του ν. 3655/2008 μπορούν σε περίπτωση διακοπής καθ' οιονδήποτε τρόπο της υποχρεωτικής ασφάλισης τους να συνεχίσουν προαιρετικά την ασφάλιση τους στον ίδιο φορέα κύριας και επικουρικής ασφάλισης και στους ίδιους κλάδους πρόνοιας και ασθένειας υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 41 του α.ν. 1846/1951 ως ισχύει.»

*** Η παράγραφος 14α αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρου 71 Ν.4144/2013,

ΦΕΚ Α 88/18.4.2013.

β. Οι ασφαλισμένοι, που συνεχίζουν προαιρετικά την ασφάλιση τους, υποχρεούνται να καταβάλουν κατά μήνα ολόκληρο το ποσό εισφορών εργοδότη και ασφαλισμένου του κλάδου ή φορέα στον οποίο υπήγοντο, όπως εκάστοτε ισχύουν, που υπολογίζεται στις τακτικές αποδοχές τελευταίου μήνα πριν τη διακοπή της εργασιακής σχέσης.

γ. Υπό τις αυτές ως άνω προϋποθέσεις η ασφάλιση μπορεί κατόπιν υποβολής σχετικών αιτημάτων των ασφαλισμένων να συνεχίζεται προαιρετικά και στους φορείς επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγείας που ο καθένας ασφαλιζονταν πριν τη διακοπή της εργασιακής σχέσης.

δ. Ο χρόνος της προαιρετικής ασφάλισης λογίζεται ως πραγματικός χρόνος κύριας, επικουρικής ασφάλισης και ασφάλισης πρόνοιας του φορέα ή κλάδου στον οποίο υπήγοντο πριν τη διακοπή της εργασιακής σχέσης και συνυπολογίζεται τόσο για τη θεμελίωση δικαιώματος λήψης σύνταξης και εφάπαξ όσο και για προσαύξηση των αντίστοιχων παροχών.

ε. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ρυθμίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

στ. Στο άρθρο 26 του ν. 3863/2010 (Α 115) προστίθεται παράγραφος 4, ως ακολούθως:
«4. Η αληθής έννοια της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου είναι ότι τυχόν παρεχόμενο οικονομικό κίνητρο από εργοδότη προς εργαζόμενο δεν υπάγεται στο άρθρο 8 παρ. 14 του ν. 3842/2010 (Α 58) εφόσον η σύμβαση εργασίας του εργαζόμενου είναι αορίστου χρόνου και λύεται με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας για τις συμβάσεις αορίστου χρόνου.»

«ζ. Για τους ασφαλισμένους που θα συμμετέχουν από 14.11.2013 και εφεξής σε προγράμματα εθελούσιας εξόδου, που προβλέπουν την κάλυψη των εισφορών προαιρετικής ασφάλισης, πώς

αυτή ορίζεται στις ανωτέρω περιπτώσεις της παραγράφου αυτής, η θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος κρίνεται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, που ισχύουν κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης υπαγωγής στην προαιρετική ασφάλιση και εφόσον η πλήρης καταβολή των εισφορών της προαιρετικής ασφάλισης γίνει εφάπαξ, εντός δύο (2) μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης. Στην περίπτωση αυτή:

αα. το συνταξιοδοτικό δικαίωμα δύναται να ασκηθεί μετά την παρέλευση του χρονικού διαστήματος, που αντιστοιχεί στην προαιρετική ασφάλιση,

ββ. η εφάπαξ προκαταβολή των εισφορών προαιρετικής ασφάλισης γίνεται -σύμφωνα με τα

οριζόμενα στο οικείο πρόγραμμα εθελούσιας εξόδου- εξολοκλήρου από τον εργοδότη, απευθείας στους φορείς υποχρεωτικής ασφάλισης.

η. Ο υπολογισμός των ασφαλιστικών εισφορών για την εφαρμογή της περίπτωσης ζ γίνεται με τα ποσοστά υπολογισμού τους, που ισχύουν κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης. Το κόστος των εισφορών αυτών εκπίπτει ως επιχειρηματική δαπάνη κατά τον προσδιορισμό του κέρδους του εργοδότη από επιχειρηματική δραστηριότητα.

θ. Ασφαλισμένοι, οι οποίοι, έχουν ενταχθεί πριν τις 14.11.2013, ή έχουν υποβάλει αίτηση

υπαγωγής σε καθεστώς προαιρετικής ασφάλισης, δύνανται, με την εφάπαξ καταβολή από τους ίδιους μέχρι τις 31.1.2014, του συνόλου των υπολειπομένων εισφορών, που αφορούν την προαιρετική ασφάλιση να θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα με τις προϋποθέσεις, που ισχύουν κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης υπαγωγής.

*** ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Με το άρθρο 8 παρ.4 Ν.4237/2014, ΦΕΚ Α 36/12.2.2014, ορίζεται ότι:

"4. Ασφαλισμένοι στον κλάδο σύνταξης του τ. ΤΣΠ-ΑΤΕ, οι οποίοι πραγματοποιούν έως και τις

27.3.2014 από πραγματική εργασία ως υπάλληλοι οποιασδήποτε τράπεζας μέχρι 500 ημέρες ασφάλισης στον Κλάδο Σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και αυτή η σχέση εργασίας τους λύνεται έως την ανωτέρω ημερομηνία με οποιονδήποτε τρόπο διέπονται ως προς τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης, από τις διατάξεις της νομοθεσίας του τ. ΤΣΠ-ΑΤΕ, λογιζόμενου ενιαίου στην ασφάλιση του Κλάδου Σύνταξης του τ. ΤΣΠ-ΑΤΕ του ανωτέρω πραγματικού χρόνου ασφάλισης που διανύθηκε στον Κλάδο Σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Για τα πρόσωπα του ανωτέρω εδαφίου και μόνο, η οριζόμενη, στην περίπτωση θ' της παρ. 14 του άρθρου 26 του ν. 4075/2012 όπως ισχύει, προθεσμία της 31.1.2014, παρατείνεται μέχρι

28.2.2014".

ι. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, δύναται να ρυθμιστεί κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, καθώς και η διαδικασία έκδοσης αποφάσεων προαιρετικής ασφάλισης και απόδοσης των ασφαλιστικών εισφορών.»

*** Οι περιπτώσεις ζ' έως και ι' της παρ.14 προστέθηκαν με το άρθρο τέταρτο του ν.4218/2013, ΦΕΚ Α 268/10.12.2013, με έναρξη ισχύος από 9/8/2013 σύμφωνα με το έβδομο άρθρο του αυτού νόμου .

Άρθρο 40

Με τη παρ. 11 του άρ. 40 τροποποιούνται οι ακόλουθες διατάξεις:

- αρ. 34 του Ν.1140/1981:

Πρόσωπα αμέσως ησφαλισμένα εις το Δημόσιον ή εις έτερον φορέα κυρίας ασφαλίσεως υπό την έννοιαν της παραγράφου 8 του άρθρου 18 του Ν.Δ. 1390/1973 δια τους Κλάδους Συντάξεων ή Υγείας, ή λαμβάνοντα παρ'αυτών σύνταξιν, εξαιρέσει της πολεμικής συντάξεως και της τοιαύτης ειρηνικής περιόδου της καταβαλλόμενης παρά του Ελληνικού Δημοσίου εις θύματα ή αναπήρους παθόντας εν υπηρεσία και ένεκα τάυτης, δεν υπάγονται από της 1^{ης} Ιουλίου 1981 εις την ασφάλισιν του ΟΓΑ δια τον οικείον Κλάδον, καταργουμένης πάσης γενικής ή ειδικής αντιθέτου διατάξεως.

-άρ. 2 του Ν. 2458/1997 :

Στην ασφάλιση του Κλάδου υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια όλα τα πρόσωπα που ασφαλίζονται στον ΟΓΑ σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις. Στις περιπτώσεις που και οι δύο σύζυγοι υπάγονται στην ασφάλιση του ΟΓΑ η ασφάλιση είναι υποχρεωτική για τον ένα εκ των συζύγων ύστερα από κοινή δήλωσή τους. Αν δεν υποβληθεί η

παραπάνω κοινή δήλωση, η ασφάλιση χωρεί υποχρεωτικά και για τους δύο συζύγους. Ειδικά οι μοναχοί και οι μοναχές που αναφέρονται στη παρ. 2 του άρθρου 5 του ν.δ/τος 1390/1973 (ΦΕΚ 103 Α') υπάγονται στην ασφάλιση του Κλάδου προαιρετικά. Οι μοναχοί και οι μοναχές ασφαλιζονται στον κλάδο Ασθένειας του ΟΓΑ χωρίς την προϋπόθεση υπαγωγής τους στην ασφάλιση του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών.

Η υπαγωγή στην ασφάλιση αρχίζει την 1^η Ιανουαρίου του επόμενου έτους από τη συμπλήρωση του 21^{ου} έτους της ηλικίας και λήγει στο τέλος του έτους συμπλήρωσης του 64^{ου} έτους της ηλικίας ή την τελευταία ημέρα του μήνα πριν από το θάνατο ή την έναρξη συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας και για όσο χρόνο διαρκεί η αναπηρία. Η ασφάλιση μπορεί να παραταθεί, ύστερα από αίτηση του ασφαλισμένου και πέραν του 64^{ου} έτους της ηλικίας και μόνο για όσο χρόνο απαιτείται για τη θεμελίωση δικαιώματος συνταξιοδότησης λόγω γήρατος.

-Υποπαράγραφος ΙΑ6 παράγραφος 7 ν. 4093/2012:

Όπου από τις κείμενες διατάξεις του ΟΓΑ αναφέρεται το 64^ο έτος της ηλικίας αντικαθίσταται από το 66^ο και όπου το 65^ο από το 67^ο.

Άρθρο 44

-παρ. 30 του άρθρου 1 του ν.4334/2015 όπως ισχύει

Από 1.7.2015 οι εισφορές υγειονομικής περίθαλψης όλων των φορέων κύριας ασφάλισης διαμορφώνονται σε 6% και παρακρατούνται από τις κύριες συντάξεις. Από την ανωτέρω ημερομηνία θεσπίζεται εισφορά 6% υπέρ υγειονομικής περίθαλψης για όλες τις επικουρικές συντάξεις που παρακρατείται από τις καταβαλλόμενες επικουρικές συντάξεις.

Άρθρο 48

α. Με την παρ.1 του άρθρου 49 αντικαθίσταται το άρθρο 49 του ν.422/1981(Α'114) που έχει ως εξής:

«Άρθρο 49 Νέος τρόπος υπολογισμού μερίσματος του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων

1. Το μηνιαίο μέρισμα (Μ) των μετόχων του Μ.Τ.Π.Υ. είναι ίσο με το άθροισμα:

α) του 20% του βασικού μισθού με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας επί τα έτη συμμετοχής στην ασφάλιση του Ταμείου, δια 35, επί τον συντελεστή προσαρμογής (Σ) 0,8075 (α' υπομέρισμα) και

β) του 20% των «τυχόν άλλων αποδοχών» επί τα έτη συμμετοχής εκάστων στην ασφάλιση του Ταμείου, δια 35, επί το συντελεστή προσαρμογής (Σ) 0,8075 (β' υπομέρισμα).

2. Απαραίτητη προϋπόθεση προκειμένου να ληφθούν υπόψη για τον κανονισμό του μερίσματος, ο Βασικός Μισθός, το επίδομα χρόνου υπηρεσίας και οι τυχόν άλλες αποδοχές, είναι να έχουν υποβληθεί οι αποδοχές αυτές στη προβλεπόμενη από τις διατάξεις του άρθρου 26 παρ. 1 περίπτωση α' του π.δ. 422/1981, όπως εκάστοτε ισχύει, κράτηση υπέρ του Μ.Τ.Π.Υ.. Ουδεμία μισθολογική απολαβή ή τμήμα της δεν λαμβάνεται υπόψη για το κανονισμό, εάν δεν έχει υποβληθεί στην κράτηση που προαναφέρεται.

«3. Ως βασικός μισθός για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου νοείται: α) έτη υπηρεσίας έως 31.10.2011» ο βασικός μισθός του μισθολογικού κλιμακίου ή βαθμοί και το χρονοεπίδομα που έφερε ο υπάλληλος την 31.10.2011 και β) για τα έτη υπηρεσίας που αντιστοιχούν από 1.11.2011 και μέχρι την έξοδο ο βασικός μισθός του μισθολογικού κλιμακίου ή βαθμού και χρονοεπιδόματος που φέρει ο υπάλληλος κατά την έξοδο του από την υπηρεσία, τα οποία υπολογιζόμενα σύμφωνα με την παράγραφο 1 δίνουν ποσό α' υπομερίσματος.

4. Ως «τυχόν άλλες αποδοχές» νοούνται τα επιδόματα, οι αποζημιώσεις και τα ποσά που συνεντέλλονται με τις συντάξιμες αποδοχές, αναλόγως των μηνών κατά τα οποία διενεργήθηκε επ' αυτών η προβλεπόμενη κράτηση από την περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 2θ του π.δ. 422/1981, όπως εκάστοτε ισχύει, υπέρ του Μ.Τ.Π.Υ. και οι οποίες υπολογιζόμενες σύμφωνα με την παράγραφο 1 δίνουν ποσό β' υπομερίσματος.

5. Το άθροισμα των ποσών των υπομερισμάτων της παραγράφου 1, όπως αναλύονται στις παραγράφους 3 και 4, αποτελεί το συνολικό ποσό του δικαιούμενου μερίσματος, σύμφωνα με τους ακόλουθους μαθηματικούς τύπους, οι οποίοι βέβαια μπορεί να αναπτυχθούν σε περισσότερους ανάλογα με τα κατά περίπτωση επιδόματα - αποζημιώσεις:

$$A) \alpha' \text{ υπομέρισμα} = (A.\alpha + A.\beta)$$

$$A.\alpha \ 20\% * (BM + \text{επίδομα χρόνου υπηρεσίας έως 31.10.2011}) * [\text{έτη έως 31.10.2011} / 35] * \Sigma$$

$$A.\beta \ 20\% * (BM + \text{επίδομα χρόνου υπηρεσίας από 1.11.2011}) * [\text{έτη υπηρεσίας από 1.11.2011} / 35] * \Sigma$$

$$B) \beta' \text{ υπομέρισμα} =$$

$$20\% * (\text{«τυχόν άλλες αποδοχές»}) * [\text{μήνες} / 420] * \Sigma \text{ Μηνιαίο μέρισμα (M)} = (A' \text{ υπομέρισμα} + \beta' \text{ υπομέρισμα})".$$

***Οι εντός " " παράγραφοι 3, 4 και 5, όπως είχαν τροποποιηθεί αντικαταστάθηκαν ως άνω με το άρθρο 138 παρ. Γ περιπτ.4 του Ν.4052 (ΦΕΚ Α'41/01.03.2012)

6. Εάν κατά την τελευταία διετία συμμετοχής επήλθε για οποιονδήποτε λόγο προσωπική μισθολογική προς τα άνω μεταβολή, υποχρεούται ο μέτοχος να συμπληρώσει τις υπέρ Μ.Τ.Π.Υ. κρατήσεις για ολόκληρη τη διετία αυτή, βάσει των αποδοχών της τελευταίας ημέρας συμμετοχής του.

7. Ο συντελεστής προσαρμογής της παραγράφου 1, καθώς και το κατώτατο όριο μηνιαίου μερίσματος μπορεί να μεταβάλλεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Μ.Τ.Π.Υ...»

*** Το άρθρο 49, όπως είχε αντικατασταθεί από το άρθρο 3 παρ. 1 Ν. 3336/2005 και ερμηνευθεί με το άρθρο 8 του Ν. 3517/2006 (Α' 271), αντικαταστάθηκε ως άνω με την παράγραφο 3 άρθρου 3 Ν.4024/2011, ΦΕΚ Α 226/27.10.2011.»

β. Με την παρ.2 του άρθρου 48 προστίθεται νέα παράγραφος 4 στο άρθρο 40, του π.δ 422/1981 (Α'114) που έχει ως εξής:

«Άρθρον 40

Προϋποθέσεις κτήσεως δικαιώματος εις μέροςμα.

Άρθρ. 2 παρ. 1 εδ. α' και β' του δ. 16/22.4.53.

1. Το προς απονομήν μερίσματος δικαίωμα των μετόχων του Μ.Τ.Π.Υ. αποκτάται εάν ο μέτοχος:

- α) Απομακρυνθή της υπηρεσίας και έχει εικοσαετή συμμετοχήν.
- β) Απολυθή της υπηρεσίας λόγω ορίου ηλικίας ή καταργήσεως θέσεως και έχει δεκαπενταετή συμμετοχήν.

Άρθρ. 4 παρ. 1 ν. 267/76.

γ) Δικαιωθή συντάξεως εκ του Δημοσίου λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας, μη οφειλομένης εις την υπηρεσίαν, κατά τας διατάξεις της παρ. 1γ του άρθρου 1 του Π.Δ. 1041/79 "περί Κώδικος πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων" (άρθρ. 1 παρ. 1 Ν.Δ. 208/74 "περί τροποποιήσεως διατάξεων των του α.ν. 1854/51") και έχει ούτος κατά την ημέραν της εξόδου του εκ της υπηρεσίας ή του θανάτου του δεκαετή τουλάχιστον συμμετοχήν εν αυτώ, επί τη καταβολή εισφοράς δια την εξαγοράν του υπολοίπου, μέχρι συμπληρώσεως 15ετούς συμμετοχής, χρονικού διαστήματος.

Αρθρ. 2 παρ. 1 εδ. β' (περίοδος πρώτη) ν. 512/76.

δ) Δικαιωθή συντάξεως εκ του Δημοσίου, απολυθείς της υπηρεσίας, λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητος συνεπεία τραύματος ή νοσήματος προελθόντος προδήλως και αναμφισβητήτως εξ αιτίας της υπηρεσίας και έχων ποσοστόν αναπηρίας τουλάχιστον πενήντα τοις εκατόν (50%), υπό την προϋπόθεσιν συμπληρώσεως δεκαπενταετούς συμμετοχής εις την ασφάλισιν αυτού, επιτρεπομένης τη αιτήσει του της εξαγοράς, ανεξαρτήτως του χρόνου συμμετοχής, του υπολοίπου μέχρι συμπληρώσεως δεκαπενταετούς συμμετοχής χρονικού διαστήματος.

Η εξαγορά ενεργείται επί τη καταβολή δι' έκαστον εξαγοραζόμενον μήνα συμμετοχής, χρηματικού ποσού ίσου προς την τακτική μηνιαίαν εισφοράν, προσηυξημένην κατά ποσοστόν πενήντα τοις εκατόν (50%).

Δια χρονικόν διάστημα μικρότερον του μηνός καταβάλλεται εισφορά ενός μηνός.

Αρθρ. 2 παρ. 1 εδ. α' ν. 512/76.

2. Οι τυγχάνοντες μέτοχοι του Μ.Τ.Π.Υ. και δικαιούμενοι συντάξεως εκ του Δημοσίου μη συμπληρούντες δε το, κατά τας κειμένας διατάξεις, απαιτούμενον κατά περίπτωσιν κατώτατον όριον συμμετοχής προς απόκτησιν δικαιώματος, μερίσματος εκ του Ταμείου, δύνανται να εξαγοράσουν, τη αιτήσει των, χρόνον ίσον προς τον υπολειπόμενον προς απόκτησιν του δικαιώματος τούτου και πάντως ουχί μείζονα των δύο ετών.

Αρθρ. 4 παρ. 2-3 ν. 267/76 και άρθρ. 2 παρ. 2 ν. 512/76.

3. Αι εν τη παραγράφω 1 περ. γ' και δ' και 2 του παρόντος άρθρου εισφοραί υπολογίζονται βάσει του ποσοστού εισφοράς και του μηνιαίου μισθού του βαθμού εξόδου εκ της υπηρεσίας, των ισχυόντων και τον χρόνον υποβολής της αιτήσεως.

Το προκύπτον ποσόν οφειλής εξοφλείται κατά τα οριζόμενα δι' αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του Μ.Τ.Π.Υ.»

γ. Με την παρ.3 του άρθρου 48, τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 44 του π.δ 422/1981 (Α'114) που έχει ως εξής:

«Άρθρον 44.

Έναρξιν και διακοπή δικαιώματος μερίσματος.

Άρθρ. 10 ν.δ. 12/2-1/3/23 και άρθρ. 2 παρ. 1 εδ. τελευτ. ν. 512/76.

1. Το δικαίωμα προς απονομήν μερίσματος άρχεται:

α) Δια μεν τους μετόχους από της επομένης της διακοπής της μισθοδοσίας του μετόχου.

β) Δια τας χήρας και τα ορφανά ή την χήραν μετέρα και τας αγάμους αδελφάς, του εν υπηρεσία αποβιώσαντος μετόχου, από της επομένης του θανάτου αυτού ή της διακοπής της μισθοδοσίας του κατά περίπτωση.

γ) Δια τας χήρας και τα ορφανά ή την χήραν μετέρα και τας αγάμους ορφανάς αδελφάς του υπό μέρισμα μετόχου από της επομένης τριμηνίας καθ' ην επήλθεν ο θάνατος.

Άρθρ. 11 παρ. 1-2 ν.δ. 12.2-1.3.23.»

δ. Με την παρ.4 του άρθρου 48, τροποποιείται η παράγραφος 4 του άρθρου 44 του π.δ 422/1981 (Α'114) που έχει ως εξής:

4. Το μέρισμα των χηρών παρέχεται ισοβίως, παύει δε άμα η χήρα έλθη, εις νέον γάμον.

ε. Με την παρ.5 του άρθρου 48 τροποποιείται η παράγραφος 5 του άρθρο 44 του π.δ 422/1981 (Α'114) που έχει ως εξής:

«Άρθρον 44.

Έναρξιν και διακοπή δικαιώματος μερίσματος.

"5. Τα ορφανά παιδιά των μετόχων, καθώς και τα αδέρφια των άγαμων μετόχων ή των χήρων χωρίς παιδιά ή των διαζευγμένων χωρίς παιδιά, δικαιούνται μερίσματος εάν τα μεν κορίτσια είναι άγαμα, τα δε αγόρια ανήλικα και άγαμα. Η ενηλικίωση επέρχεται με τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας.

Τα αγόρια που φοιτούν σε ανώτατες και ανώτερες σχολές της ημεδαπής ή ισότιμες της αλλοδαπής, δικαιούνται μερίσματος μέχρι τέλους των σπουδών τους και πάντως όχι πέρα από τη συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας τους, εφ' όσον είναι άγαμα.

Το μερίσμα καταβάλλεται με την προσκόμιση κάθε χρόνο πιστοποιητικού της οικείας σχολής, από το οποίο προκύπτει η κανονική φοίτηση του σπουδαστή".

***Η παρ. 5 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ. 1 του άρθρου 8 του Ν. 1976/1991 (ΦΕΚ Α 184)

Άρθρ. 9 παρ. 2 ν.δ. 12.2-1.3.23.»

στ. Με την παρ.6 του άρθρου 48 τροποποιείται η παράγραφος 6 του άρθρο 44 του π.δ 422/1981 (Α'114) που έχει ως εξής:

«Άρθρον 44.

Έναρξιν και διακοπή δικαιώματος μερίσματος.

6. Προς ανήλικα τέκνα εξομοιούνται και τα ενήλικα άρρενα ορφανά, τα αποδεδειγμένως ως σωματικά ή πνευματικώς ανίκανα.

Αρθρ. 21 παρ. 2 Καταστατικού.»

ζ. Με την παρ.7 του άρθρου 48 τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 45 του π.δ 422/1981 (Α'114) που έχει ως εξής:

«Άρθρον 45.

Μεταβίβασις δικαιώματος εις μέρισμα.

Άρθρ. 17 παρ. 1 του Κατ/κού και άρθρ. 6 παρ. 4 ν.δ. 12.2-1.3.23 ως αντικατ. δι' άρθρ. 1 παρ. 1-2 δ. 30.4-10.5.34.

1....

"Κατ' εξαίρεση, αποκτούν δικαίωμα μερίσματος και τα ενήλικα άρρενα τέκνα ή αδέρφια, εφ' όσον πληρούνται, ανάλογα με την περίπτωση, οι προϋποθέσεις της παραγράφου 5 του προηγούμενου άρθρου".

***Το εντός " " δεύτερο εδάφιο προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 8 του Ν. 1976/1991 (ΦΕΚ Α 184)

Άρθρ. 18 παρ. 1-3 Καταστατικού.»

η. Με την παρ.8 του άρθρου 48 τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 46 του π.δ 422/1981 (Α'114) που έχει ως εξής:

«Άρθρον 46.

Ποσόν μερίσματος ορφανικής οικογενείας

Άρθρ. 19 παρ. 1 Καταστατικού.

1. Τα μερίσματα των εν παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου κατονομαζομένων δικαιούχων χήρας συζύγου ή ορφανών ορίζονται εις το ήμισυ του μερίσματος, όπερ ελάμβανεν ή είχε δικαίωμα να λάβη ο αποβιώσας μέτοχος. Όρίζονται δε εις τα πέντε όγδοα αυτού δια τας εχούσας ένα ανήλικον υιόν ή άγαμον θυγατέρα χήρας και εις τρία τέταρτα αυτού δια τας εχούσας πλείονας του ενός ανηλίκους υιούς ή αγάμους

θυγατέρας, χήρας και δια πλείονας του ενός ορφανούς μητρός ανηλίκους υιούς ή αγάμους θυγατέρας, των δε εν παρ. 4 ορίζονται γενικώς εις το ήμισυ.

Άρθρ. 1 παρ. 4 ν. 48/43.»

θ. Με την παρ.9 του άρθρου 48 τροποποιείται η παράγραφος 2 του άρθρο 47 του π.δ 422/1981 (Α'114) που έχει ως εξής:

«Άρθρον 47.

Δικαιολογητικά απονομής μερίσματος.

Άρθρ. 24 παρ. 1 του Καταστατικού.

2. Η χήρα και τα ορφανά, η χήρα μήτηρ του αποβιώσαντος ή η άγαμος αδελφή ή αδελφαί αυτού, εις την πρώτην περί απονομής μερίσματος αίτησίν των οφείλουσι να επισυνάψωσι πιστοποιήσιν της αρμοδίας δημοτικής ή κοινοτικής αρχής περί της ημέρας της αποβιώσεως του δικαιούχου μετόχου, της ταυτότητος του αιτούντος, του ονόματος και της ηλικίας των επιζώντων τέκνων, προς δε και ότι ή χήρα δεν είχε διαζευχθή.»

ι. Με την παρ.10 του άρθρου 48 προστίθεται εδάφιο στο τέλος του άρθρου 4 του ν.1395/1983 (Α'125), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 4.

"Οι υπαγόμενοι στο άρθρο 3 του ν. 2227/1994 μέτοχοι του Μ.Τ.Π.Υ. δικαιούνται να αναγνωρίσουν ως χρόνο πλασματικής συμμετοχής στο Ταμείο, τόσο χρόνο υπηρεσίας

όσος αναλογεί στην απονεμηθείσα σε αυτούς σύνταξη προς απόληψη μερίσματος ανάλογου προς το χρόνο αυτόν. Το Δημόσιο επιβαρύνεται με πληρωμή κατ' έτος προς το Μ.Τ.Π.Υ. του ποσού της διαφοράς μεταξύ του επιπλέον καταβαλλόμενου μερίσματος και αυτού που προκύπτει από τα πραγματικά χρόνια ασφάλισης τους στο Ταμείο. Η αναπροσαρμογή των μερισμάτων όσων έχουν ήδη μερισματοδοτηθεί γίνεται ύστερα από αίτηση του δικαιούχου στο Μ.Τ.Π.Υ. και τα οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την πρώτη του μήνα, κατά τον οποίο υποβάλλεται η σχετική αίτηση.

*** Το άρθρο 4 αντικαταστάθηκε ως άνω

με την παρ.4 άρθρ.6 Ν.3620/2007,ΦΕΚ Α 276/11.12.2007.»

ια. Με την παρ.11 του άρθρου 48 καταργείται η παράγραφος 2 του άρθρου 39 και η παράγραφος 4 του άρθρου 45 του π.δ.422/1981 (Α'114) , που έχουν ως εξής:

«Άρθρον 39.

Γενικά διατάξεις.

Άρθρ. 13 παρ. 2 Κατ/κού.

2. Κατά τον υπολογισμόν του χρόνου υπηρεσίας το υπερεξάμηνον χρονικόν διάστημα λογίζεται πλήρες έτος.»

«Άρθρον 45.

Μεταβίβασις δικαιώματος εις μέρισμα.

Άρθρ. 17 παρ. 1 του Κατ/κού και άρθρ. 6 παρ. 4 ν.δ. 12.2-1.3.23 ως αντικατ. δι' άρθρ. 1 παρ. 1-2 δ. 30.4-10.5.34.

"4.Το δικαίωμα για απονομή μερίσματος των άγαμων μετόχων ή των χήρων χωρίς παιδιά ή των διαζευγμένων χωρίς παιδιά, μεταβιβάζεται στους γονείς και τα ορφανά από πατέρα αδέρφια του αποβιώσαντος στην υπηρεσία μετόχου ή του μερισματούχου.

Ειδικά για τον πατέρα ή τα άρρενα αδέρφια των άγαμων μετόχων ή μερισματούχων, καθώς και τους γονείς και τα ορφανά από πατέρα αδέρφια των χήρων ή διαζευγμένων χωρίς παιδιά, που πέθαναν πριν από την ισχύ του νόμου αυτού, το μέρος καταβάλλεται από την πρώτη του μήνα κατά τον οποίο υποβάλλεται η σχετική αίτηση.

***Η παρ. 4 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ. 3 του άρθρου 8 του Ν. 1976/1991 (ΦΕΚ Α 184).

Αρθρ. 17 παρ. 3 Καταστατικού.»

Άρθρο 50

Με τις διατάξεις του αρ. 50 τροποποιούνται οι ακόλουθες διατάξεις:

-Άρθρο 31 του ν.4321/2015 (Α,32)

1. Τα πρόσωπα που είναι νόμιμοι εκπρόσωποι, πρόεδροι, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, όπως αυτές προσδιορίζονται στο άρθρο 3 του ν. 4174/2013, Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας (Α' 170), κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσής τους, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα και εις ολόκληρον για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών, πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους. Στα νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που συγχωνεύονται, ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον μαζί με τα πιο πάνω πρόσωπα, για την πληρωμή των κατά το προηγούμενο εδάφιο οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών του διαλυόμενου νομικού προσώπου και εκείνο ή εκείνη η νομική οντότητα που το απορρόφησε ή το νέο νομικό πρόσωπο ή η νέα νομική οντότητα που συστήθηκε, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους. Η προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη των προσώπων που έχουν τις παραπάνω ιδιότητες για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών, πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων που οφείλονται από τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες υπάρχει και κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που εκπροσωπούν.

2. Αν κατά το χρόνο διάλυσης νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας δεν έχουν εξοφληθεί όλες οι υποχρεώσεις του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, οι, κατά το χρόνο διάλυσης αυτών, μέτοχοι ή εταίροι κεφαλαιουχικών εταιρειών με ποσοστό συμμετοχής τουλάχιστον δέκα (10%) τοις εκατό ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρο με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα για την καταβολή των οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών, προσθετών τελών, προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων. Επίσης και κάθε πρόσωπο που υπήρξε μέτοχος ή εταίρος κεφαλαιουχικών εταιρειών με ποσοστό συμμετοχής τουλάχιστον δέκα (10%) τοις εκατό, ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρο με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα για την καταβολή των οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών, προσθετών τελών, προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων, που δημιουργήθηκαν κατά τη χρονική περίοδο της ιδιότητας του μετόχου ή εταίρου. Οι ρυθμίσεις της παραγράφου αυτής δεν ισχύουν για νομικά πρόσωπα και νομικές οντότητες εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών ή αναγνωρισμένο χρηματιστήριο σε άλλο κράτος - μέλος της Ε.Ε..

«3. Τα πρόσωπα που κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για τις οφειλές νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας προς Φ.Κ.Α., κατ' εξαίρεση, είναι δυνατό να εξοφλήσουν ή να ρυθμίσουν αυτοτελώς κατά τις εκάστοτε ισχύουσες περί ρυθμίσεως οφειλών διατάξεις τις οφειλές του νομικού προσώπου προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.), που υπήρχαν κατά την ανάληψη των καθηκόντων τους, καθώς και αυτές που δημιουργήθηκαν κατά τη διάρκεια της θητείας τους, ανεξαρτήτως του χρόνου βεβαίωσής τους.»

*** Η παρ.3 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 68 Ν.4331/2015,ΦΕΚ Α 69/2.7.2015, και ισχύει και για όσες αιτήσεις ρύθμισης έχουν υποβληθεί με τις διατάξεις του παρόντος νόμου εντός της οριζόμενης προθεσμίας.

4. Πρόσωπα ευθυνόμενα για την καταβολή ασφαλιστικών οφειλών εκ μέρους του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, δύνανται να ασκήσουν έναντι των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεσή του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα.

5. Το άρθρο αυτό ισχύει από την ημερομηνία κατάργησης του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 για τα πρόσωπα που ήταν υπεύθυνα με βάση τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 2556/1997 (Α' 270), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 69 του ν. 2676/1999 (Α' 1). Για τα υπόλοιπα πρόσωπα ισχύει από την ψήφιση του παρόντος.

Άρθρο 74

Στο άρθρο 74 αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 35 του ν. 4052/2012 (Α' 41), η οποία έχει ως εξής:

«Άρθρο 35

Σύσταση - Σκοπός

2. Σκοπός του είναι η παροχή μηνιαίας επικουρικής σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου στους εργαζόμενους στον ιδιωτικό, δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα, στις τράπεζες και τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους».

Άρθρο 75

Με την παρ. 1 του άρθρου 75 προστίθεται παρ. 5 στο τέλος του άρθρου 36 του ν. 4052/2012 (Α' 41), το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 36

Ένταξη

1. Στο ΕΤΕΑ εντάσσονται από την έναρξη λειτουργίας του: α) το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ), β) οι τομείς του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα (ΤΕΑΙΤ), γ) το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΕΑΔΥ) και οι τομείς αυτού «ΤΕΑΠΟΚΑ» και «ΤΑΔΚΥ», δ) το Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Τραπεζοϋπαλλήλων (ΕΤΑΤ) ως προς την επικουρική ασφάλιση, ε) οι τομείς του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης του Ταμείου Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (ΤΑΥΤΕΚΩ) και στ) ο Κλάδος Ασφάλισης

Προσωπικού ΔΕΗ του ΤΑΥΤΕΚΩ ως προς τους κατ' επικουρική ασφάλιση ασφαλισμένους του. Το ΕΤΕΑ λειτουργεί με ενιαία διοικητική και οικονομική οργάνωση.

2. Μέχρι την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του ΕΤΕΑ τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο ταμεία, τομείς και κλάδοι δύνανται με αποφάσεις των αντιπροσωπευτικότερων οργανώσεων των ασφαλισμένων κάθε ταμείου ή τομέα ή κλάδου να εξαιρούνται από την ανωτέρω ένταξη.

3. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης δύνανται να εντάσσονται στο ΕΤΕΑ μέχρι 31.12.2012, μετά από σύμφωνη γνώμη των αντιπροσωπευτικότερων οργανώσεων των κλάδων ασφαλισμένων και μετά από εκπόνηση αναλογιστικής μελέτης και άλλα επικουρικά ταμεία, καθώς και όσα από τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου εξαιρέθηκαν.

4. Τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού ταμεία, τομείς ή κλάδοι επικουρικής ασφάλισης που δεν εντάσσονται μέχρι τις 31.12.2012 στο ΕΤΕΑ μετατρέπονται αυτοδίκαια σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) υποχρεωτικής ασφάλισης κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 7 και 8 του ν. 3029/2002 (Α' 160)».

Άρθρο 76

Με το άρθρο 76 αντικαθίσταται το άρθρο 37 του ν. 4052/2012 (Α' 41), το οποίο έχει ως εξής

«Άρθρο 37

Ασφαλιστέα πρόσωπα

1. Στην ασφάλιση του ΕΤΕΑ υπάγονται υποχρεωτικά:

α) οι νεοπροσλαμβανόμενοι στον ιδιωτικό, δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα, στις τράπεζες και τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας μετά την έναρξη λειτουργίας του ΕΤΕΑ, των οποίων τα ταμεία - τομείς ή κλάδοι επικουρικής ασφάλισης είναι ενταγμένοι στο ΕΤΕΑ.

β) οι ήδη ασφαλισμένοι των ταμείων - τομέων και κλάδων επικουρικής ασφάλισης που εντάσσονται στο ΕΤΕΑ.

2. Οι νεοπροσλαμβανόμενοι στον ιδιωτικό, δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα, στις τράπεζες και στις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, των οποίων τα ταμεία-τομείς ή κλάδοι επικουρικής ασφάλισης δεν εντάσσονται στο ΕΤΕΑ, υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση αυτών των ταμείων -τομέων ή κλάδων επικουρικής ασφάλισης».

Άρθρο 77

Με το άρθρο 77 αντικαθίσταται το άρθρο 38 του ν. 4052/2012 (Α'41), το οποίο είχε ως εξής:

«Άρθρο 38**Πόροι**

Πόροι είναι:

1. Τα έσοδα από τις ασφαλιστικές εισφορές των ασφαλισμένων και εργοδοτών. [Το ποσό εισφοράς υπολογίζεται σε ποσοστό 3% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 3% για τον εργοδότη επί των πάσης φύσεως αποδοχών του εργαζόμενου. Τα ποσοστά αυτά προσαυξάνονται για τους υπαγόμενους στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα κατά 1,25% για τον ασφαλισμένο και κατά 0,75% για τον εργοδότη και για τους υπαγόμενους στα υπερβαρέα επαγγέλματα κατά 1 % για τον ασφαλισμένο και 2% για τον εργοδότη. Προβλεπόμενα ποσοστά εισφορών υπέρ των ταμείων - τομέων και κλάδων που εντάσσονται στο ΕΤΕΑ και τα οποία υπερβαίνουν τα οριζόμενα στα προηγούμενα εδάφια ποσοστά, καθώς και οι ασφαλιστές αποδοχές επί των οποίων υπολογίζονται εξακολουθούν να ισχύουν.]

****Τα εντός [] δεύτερο, τρίτο και τέταρτο εδάφια ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΑΝ με τη παρ.3 του άρθρου 5 του ν.4225/2014 (ΦΕΚ Α' 2/07.01.2014) από την έναρξη ισχύος του άρθρου αυτού 1/12/2013.*

2. Τα έσοδα από τις προβλεπόμενες εισφορές υπέρ των ταμείων - τομέων και κλάδων που εντάσσονται στο ΕΤΕΑ, οι πρόσοδοι περιουσίας, καθώς και η απόδοση των κεφαλαίων και αποθεματικών αυτών και κάθε άλλο έσοδο και πόρος που προβλέπεται στην οικεία νομοθεσία ή άλλες γενικές διατάξεις νόμων».

Άρθρο 78

Με το άρθρο 78 αντικαθίσταται το άρθρο 39 του ν. 4052/2012 (Α'41), το οποίο είχε ως εξής:

«Άρθρο 39

Οικονομικό σύστημα λειτουργίας

1. Το ΕΤΕΑ λειτουργεί για όσους ασφαλιζονται για πρώτη φορά από 1.1.2014 με βάση το διανεμητικό σύστημα προκαθορισμένων εισφορών με νοητή κεφαλαιοποίηση. Το ίδιο σύστημα εφαρμόζεται και για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.2013 για το χρόνο ασφάλισης από 1.1. 2015 και εφεξής.

2. Οι ασφαλιστικές εισφορές που καταβάλλονται για κάθε ασφαλισμένο των κατηγοριών αυτών τηρούνται σε ατομικές μερίδες από 1.1.2014».

*** Το άρθρο 39 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο πρώτο υποπαρ. ΙΑ.2. περ.3 ν.4254/2014, ΦΕΚ Α 85/7.4.2014.

Άρθρο 79

Με το άρθρο 79 αντικαθίσταται το άρθρο 40 του ν. 4052/2012 (Α' 41), το οποίο είχε ως εξής:

«Άρθρο 40

Χρόνος ασφάλισης

Χρόνος ασφάλισης είναι:

α) Ο χρόνος για τον οποίο καταβάλλονται ασφαλιστικές εισφορές από την έναρξη λειτουργίας του ΕΤΕΑ και εφεξής.

β) Ο χρόνος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε στους εντασσόμενους φορείς - τομείς και κλάδους, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου που αναγνωρίστηκε και εξαγοράστηκε ή συνεχίζεται η εξαγορά του, καθώς και ο χρόνος που έχει προσμετρηθεί από οποιαδήποτε αιτία, λογίζεται ότι πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του ΕΤΕΑ.

γ) Ο χρόνοι ασφάλισης οι οποίοι αναγνωρίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 40 και 47 του ν. 2084/1992 (Α' 165), του άρθρου 20 του ν. 3232/2004 (Α' 48), και του άρθρου 41 παρ. 7 του ν. 3996/2011 (Α170), όπως ισχύουν κάθε φορά».

Άρθρο 80

Με το άρθρο 80 αντικαθίσταται οι παράγραφοι 1, 2, 3, 4 και 11 του άρθρου 43 του ν. 4052/2012 (Α'41), οι οποίοι είχαν ως εξής:

1. Το Ταμείο διοικείται από τον Πρόεδρο και το Διοικητικό Συμβούλιο.

2. Ο Πρόεδρος επιλέγεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής μετά από πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και διορίζεται με απόφαση του ανωτέρω Υπουργού για τριετή θητεία. Είναι πλήρους απασχόλησης και πρέπει να έχει πτυχίο Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος της ημεδαπής ή ισότιμο πτυχίο της αλλοδαπής, καθώς και να έχει διοικητική εμπειρία και κατάρτιση σε διοικητικά ή οικονομικά θέματα ή σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης ή κοινωνικής πολιτικής.

3. Το Δ.Σ. αποτελείται από:

α) Τον Πρόεδρο.

β) Δύο (2) εκπροσώπους των ασφαλισμένων που προτείνονται από τη Γ.Σ.Ε.Ε. και την ΑΔΕΔΥ, εκ των οποίων ο ένας (1) προέρχεται από τους ασφαλισμένους του ιδιωτικού τομέα και ο δεύτερος από τους ασφαλισμένους του Δημοσίου.

γ) Δύο (2) εκπροσώπους των εργοδοτών, οι οποίοι προτείνονται από το Σ.Ε.Β., τη Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε. και την Ε.Σ.Ε.Ε..

δ) Εναν (1) εκπρόσωπο των ασφαλισμένων που προτείνεται από την ΠΟΑΞΙΑ, την ΠΟΑΣΥ, την Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτικού Προσωπικού Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Τάξης και την ΠΟΕΥΠΣ ή την ΕΑΠΣ.

ε) Εναν (1) εκπρόσωπο των συνταξιούχων, που προτείνεται από τη δευτεροβάθμια οργάνωση του Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Ελληνικής Χωροφυλακής, την Πανελλήνια Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Αστυνομίας Πόλεων και από το Αρχηγείο του Πυροσβεστικού Σώματος.

στ') Εναν εκπρόσωπο των συνταξιούχων που προτείνεται από τις οικείες δευτεροβάθμιες οργανώσεις

ζ') Έναν (1) εκπρόσωπο των υπαλλήλων του Ταμείου, ο οποίος κατά την πρώτη συγκρότηση του Δ.Σ. του Ταμείου και μέχρι την εκλογή του εκπροσώπου των υπαλλήλων του Ταμείου, προτείνεται από την ΠΟΠΟΚΠ.

η) Έναν (1) ειδικό επιστήμονα με εμπειρία και κατάρτιση σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης ή κοινωνικής πολιτικής ή σε θέματα οικονομικά ή διοίκησης και οργάνωσης.

θ) Έναν (1) υπάλληλο που προέρχεται από τη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Προϊστάμενο Διεύθυνσης ή Τμήματος ή υπάλληλο ΠΕ ή ΤΕ κατηγορίας με πενταετή υπηρεσία στη Γ.Γ.Κ.Α..

4. Τα μέλη των περιπτώσεων β', γ', δ' και ε' στ' και ζ' της παραγράφου 3 του παρόντος διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κατόπιν προτάσεων που υποβάλλονται από τις οικείες οργανώσεις μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από την έγγραφη ειδοποίηση της υπηρεσίας.

11. Η θητεία του Προέδρου, του κυβερνητικού επιτρόπου και των μελών του Δ.Σ. είναι τριετής και παρατείνεται αυτοδικαίως μέχρι του διορισμού νέων μελών, όχι όμως περισσότερο από τρεις μήνες από τη λήξη της.

Άρθρο 84

Με το άρθρο 84 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 47 του ν. 4052/2012 (Α'41), η οποία είχε ως εξής:

«Άρθρο 47

Εξουσιοδοτικές διατάξεις

1. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται εντός τριών (3) μηνών από τη σύσταση του ΕΤΕΑ με πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΕΤΕΑ, αναλογιστική μελέτη και γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης (Σ.Κ.Α.) καταρτίζεται ο Κανονισμός Ασφάλισης και Παροχών του ταμείου, με τον οποίο καθορίζονται τα υπαγόμενα στην ασφάλιση πρόσωπα, οι ασφαλιστικές εισφορές και οι πόροι, ο χρόνος ασφάλισης, η αναγνώριση συντάξιμου χρόνου και ο τρόπος εξαγοράς του, τα δικαιούμενα σύνταξης πρόσωπα, οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, η έναρξη και λήξη των παροχών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία ρύθμιση που αφορά τη λειτουργία του ταμείου σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και το ν. 4046/2012 (Α' 28).

Μέχρι την έκδοση του Κανονισμού αυτού εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι καταστατικές διατάξεις των εντασσόμενων ταμείων - τομέων και κλάδων, η γενικότερη νομοθεσία και ο ν. 4046/2012, όπως ισχύουν».

Άρθρο 92

Άρθρο 20 του ν.2434/1996 όπως ισχύει

«1. Από 1.1.2011 το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (Ε.Κ.Α.Σ.) καταβάλλεται στους δικαιούχους σύνταξης γήρατος, αναπηρίας και θανάτου, των οργανισμών κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, καθώς και του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.), από τους φορείς από τους οποίους συνταξιοδοτούνται, εφόσον πληρούν αθροιστικά τις παρακάτω προϋποθέσεις:

α) Οι συνταξιούχοι γήρατος και θανάτου να έχουν συμπληρώσει την 1η Ιανουαρίου 2011 το 60ό έτος της ηλικίας τους. Για τους συνταξιούχους λόγω αναπηρίας, καθώς και για τα τέκνα που λαμβάνουν σύνταξη λόγω θανάτου του γονέα τους, δεν απαιτείται όριο ηλικίας.

β) Το συνολικό καθαρό ετήσιο εισόδημα τους από συντάξεις (κύριες, επικουρικές και βοηθήματα), μισθούς, ημερομίσθια και λοιπά επιδόματα που χορηγήθηκαν σε μισθωτό, να μην υπερβαίνει το ποσό των οχτώ χιλιάδων τετρακοσίων εβδομήντα δύο ευρώ και εννέα λεπτών (8.472,09 ευρώ).

Για τον προσδιορισμό του εισοδήματος αυτού δεν λαμβάνονται υπόψη τα ποσά που αντιστοιχούν στη σύνταξη αναπήρων και θυμάτων πολεμικής περιόδου κατά την εκτέλεση της στρατιωτικής υπηρεσίας, στην ισόβια σύνταξη σε πολύτεκνες μητέρες (ν. 1892/1990, άρθρο 63 παρ. 4, όπως ισχύει), καθώς και στα προνοιακά βοηθήματα του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

γ) Το συνολικό ετήσιο ατομικό φορολογητέο, καθώς και το απαλλασσόμενο ή φορολογούμενο με ειδικό τρόπο εισόδημα του συνταξιούχου να μην υπερβαίνει το ποσό

των εννέα χιλιάδων οκτακοσίων ογδόντα τεσσάρων ευρώ και έντεκα λεπτών (9.884,11 ευρώ).

δ) Το συνολικό ετήσιο οικογενειακό φορολογητέο, καθώς και το απαλλασσόμενο ή φορολογούμενο με ειδικό τρόπο εισόδημα να μην υπερβαίνει το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων τριακοσίων ογδόντα ευρώ και ενενήντα λεπτών (15.380,90 ευρώ).

Τα παραπάνω ποσά αφορούν εισοδήματα που δηλώθηκαν με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του προηγούμενου οικονομικού έτους.

ε) Το συνολικό ακαθάριστο ποσό κύριας και επικουρικής σύνταξης που καταβάλλεται κατά το μήνα έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται και τα πάσης φύσεως επιδόματα, πλην των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων - Πάσχα και επιδόματος αδείας, να μην υπερβαίνει τα οκτακόσια πενήντα (850,00) ευρώ.

Το ποσό σύνταξης, όπως προσδιορίζεται από το πρώτο εδάφιο, δεν πρέπει να υπερβαίνουν κατά τον πρώτο πλήρη μήνα συνταξιοδότησης και όσοι καταστούν συνταξιούχοι μετά την έναρξη ισχύος του νόμου και έως την 31.12.2011.

Για κάθε έτος, αρχής γενομένης από 1.1.2012 και εξής, εξετάζεται το καταβαλλόμενο ως ανωτέρω ποσό συντάξεων κατά το μήνα έκδοσης της υπουργικής απόφασης της αραγράφου 5 ή το δικαιούμενο ποσό συντάξεων κατά τον πρώτο πλήρη μήνα συνταξιοδότησης, αν η συνταξιοδότηση χωρεί μετά την έκδοση της υπουργικής απόφασης.

στ) Διαμένουν μόνιμα στην Ελλάδα.

2. Το Ε.Κ.Α.Σ. χορηγείται και σε εκείνους που καθίστανται συνταξιούχοι των ανωτέρω οργανισμών κύριας ασφάλισης μετά την 1η Ιανουαρίου 2011, εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπο τους οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1.

Στους συνταξιούχους λόγω γήρατος που συμπληρώνουν το όριο ηλικίας μετά την ημερομηνία αυτή, το Ε.Κ.Α.Σ. καταβάλλεται από την 1η του επόμενου μήνα εκείνου που συμπληρώνουν το 60ό έτος της ηλικίας τους.

3. Ποσό επιδόματος:

α. Για συνολικά ποσά εισοδήματος από συντάξεις (κύριες και επικουρικές), μισθούς, ημερομίσθια και λοιπά επιδόματα και μέχρι επτά χιλιάδες επτακόσια δεκαπέντε ευρώ και εξήντα πέντε λεπτά (7.715,65 ευρώ) καταβάλλεται επίδομα διακόσια τριάντα ευρώ (230,00 ευρώ) μηνιαίως.

β. Για συνολικά ποσά εισοδήματος από επτά χιλιάδες επτακόσια δεκαπέντε ευρώ και εξήντα έξι λεπτά (7.715,66 ευρώ) μέχρι του ποσού των οκτώ χιλιάδων τετρακοσίων εβδομήντα δύο ευρώ και εννέα λεπτών (8.472,09 ευρώ) καταβάλλεται ποσό μηνιαίου επιδόματος (Ε.Κ.Α.Σ.) σύμφωνα με τα παρακάτω:

βα. Από επτά χιλιάδες επτακόσια δεκαπέντε ευρώ και εξήντα έξι λεπτά (7.715,66 ευρώ) και μέχρι του ποσού των οκτώ χιλιάδων δεκαοκτώ ευρώ και είκοσι έξι λεπτών (8.018,26 ευρώ) ποσό εκατόν εβδομήντα δύο ευρώ και πενήντα λεπτών (172,50 ευρώ).

ββ. Από οκτώ χιλιάδες δεκαοκτώ ευρώ και είκοσι επτά λεπτά (8.018,27 ευρώ) και μέχρι του ποσού των οκτώ χιλιάδων διακοσίων δεκαεννέα ευρώ και ενενήντα τριών λεπτών (8.219,93 ευρώ) ποσό εκατόν δέκα πέντε ευρώ (115,00 ευρώ).

βγ. Από οκτώ χιλιάδες διακόσια δεκαεννέα ευρώ και ενενήντα τέσσερα λεπτά (8.219,94 ευρώ) μέχρι του ποσού των οκτώ χιλιάδων τετρακοσίων εβδομήντα δύο ευρώ και εννέα λεπτών (8.472,09 ευρώ) ποσό πενήντα επτά ευρώ και πενήντα λεπτών (57,50 ευρώ).

γ. Τα ίδια ως άνω ποσά επιδόματος χορηγούνται και στους συνταξιούχους αναπηρίας που λαμβάνουν πλήρη σύνταξη.

Στους συνταξιούχους γήρατος και αναπηρίας που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη, το επίδομα ισούται με τα 2/3 των ανωτέρω ποσών.

Προκειμένου για συνταξιούχους λόγω αναπηρίας, οποιαδήποτε μεταβολή στο ποσοστό αναπηρίας του δικαιούχου εντός του ίδιου ημερολογιακού έτους στο οποίο καταβάλλεται το Ε.Κ.Α.Σ., δεν επιφέρει οποιαδήποτε μεταβολή στο ποσό του επιδόματος.

Στις περιπτώσεις συνδικαιούχων σύνταξης λόγω θανάτου, τα ποσά του Ε.Κ.Α.Σ. πριμερίζονται κατά το ίδιο ποσοστό επιμερισμού της σύνταξης που προβλέπεται από τη νομοθεσία του κάθε ασφαλιστικού φορέα.

4. Για τις περιπτώσεις των συνταξιούχων που πληρούσαν τις προϋποθέσεις για τη λήψη του Ε.Κ.Α.Σ. για το μέχρι 31.12.2010 χρονικό διάστημα, πλην όμως δεν άσκησαν το δικαίωμα τους ή δεν τους καταβλήθηκε το επίδομα και, εφόσον δεν έχει επέλθει παραγραφή σύμφωνα με το άρθρο 137 του ν. 3655/2008 και την παρ. 6 του άρθρου 40 του α.ν. 1846/1951, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 24 του ν. 2556/1997, όπως ισχύουν μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

5. Από 1.1.2012 και εξής και σε ετήσια βάση τα ποσά που αναφέρονται στα εισοδηματικά κριτήρια της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού δύνανται να αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, με βάση το ποσοστό αύξησης του εισοδήματος σε σχέση με το προηγούμενο έτος, που αναφέρεται στο κριτήριο β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και αντιστοιχεί σε συνταξιούχο πλήρους κατώτατου ορίου κύριας σύνταξης γήρατος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, χωρίς προσαυξήσεις. Με την ίδια απόφαση δύνανται να αναπροσαρμόζονται και τα ποσά του Ε.Κ.Α.Σ. για τις από 1.1.2012 και εφεξής ετήσιες χρονικές περιόδους, με βάση την εξέλιξη του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή του έτους αναπροσαρμογής. Τα ποσά του Ε.Κ.Α.Σ. που καταβλήθηκαν από οποιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα δεν λαμβάνονται υπόψη για την εξέταση της συνδρομής των εισοδηματικών κριτηρίων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

6. Οι συνταξιούχοι που λαμβάνουν σύνταξη από περισσότερους του ενός ασφαλιστικούς φορείς κύριας ασφάλισης, το Δημόσιο ή το ΝΑΤ επιλέγουν με αίτηση τους τον φορέα που θα καταβάλλει το επίδομα. Σε περίπτωση υποβολής ανακριβούς δήλωσης εκ μέρους του συνταξιούχου είτε για τον φορέα καταβολής του επιδόματος είτε για τα εισοδηματικά στοιχεία, καθώς και σε περίπτωση πολλαπλής είσπραξης του επιδόματος, τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά του επιδόματος παρακρατούνται στο διπλάσιο, από το ποσό της κύριας σύνταξης, σε έξι (6) μηνιαίες δόσεις, με απόφαση του αρμόδιου οργάνου του ασφαλιστικού οργανισμού.

7. Ο έλεγχος των εισοδηματικών κριτηρίων χορήγησης του επιδόματος για κάθε έτος διενεργείται το αργότερο μέχρι το τέλος του Απριλίου του αντίστοιχου έτους και σε καμία περίπτωση δεν χορηγούνται ποσά Ε.Κ.Α.Σ. σε μη δικαιούχους από την 1η Μαΐου του ίδιου έτους.

8. Το ποσό του Ε.Κ.Α.Σ. δεν υπόκειται σε ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Κλάδου Ασθένειας των οικείων ταμείων ούτε στην Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων του άρθρου 38 του ν. 3863/2010 (Α'115).

9. Η δαπάνη των ασφαλιστικών φορέων για την καταβολή του Ε.Κ.Α.Σ. καλύπτεται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

10. Το Ε.Κ.Α.Σ. αποτελεί ειδική μη ανταποδοτικού τύπου παροχή σε χρήμα, καταβαλλόμενο με την προϋπόθεση της μόνιμης διαμονής στην Ελλάδα και δεν εξάγεται.

11. Ελάχιστη παροχή κατά την έννοια του άρθρου 58 του Κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 είναι το ποσό της βασικής σύνταξης του άρθρου 2 του ν. 3863/2010, όπως διαμορφώνεται κάθε φορά. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος νόμου. Εκκρεμείς αιτήσεις συνταξιοδότησης κρίνονται με τις ανωτέρω διατάξεις.»

*** Το άρθρο 20, όπως είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 24 Ν.2556/1997, ΦΕΚ Α'270, αντικαταστάθηκε ως άνω με την παράγραφο 1 άρθρου 34 Ν.3996/2011, ΦΕΚ Α 170/5.8.2011. Με την παράγραφο 2 του αυτού άρθρου και νόμου ορίζεται ότι:

" 2. α. Ειδικά για τους κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού δικαιούχους σύνταξης γήρατος, αναπηρίας και θανάτου των Οργανισμών Κύριας Ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, καθώς και του ΝΑΤ, καταβάλλεται από τον επόμενο της δημοσίευσης του νόμου αυτού μήνα ποσό ΕΚΑΣ 30 ευρώ μηνιαίως, εφόσον πληρούν αθροιστικά τις παρακάτω προϋποθέσεις:

αα) Το συνολικό καθαρό ετήσιο εισόδημα τους από συντάξεις (κύριες, επικουρικές και βοηθήματα), μισθούς, ημερομίσθια και λοιπά επιδόματα, κυμαίνεται από 8.472,10 ευρώ μέχρι 9.200,00 ευρώ.

ββ) Το συνολικό ετήσιο οικογενειακό φορολογητέο, καθώς και το απαλλασσόμενο ή φορολογούμενο με ειδικό τρόπο εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των 13.500,00 ευρώ.

Τα παραπάνω ποσά αφορούν εισοδήματα που δηλώθηκαν με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του προηγούμενου οικονομικού έτους.

γγ) Πληρούν όλες τις λοιπές προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του ν. 2434/1996 (Α' 188), όπως ισχύει.

β. Το ανωτέρω ποσό του ΕΚΑΣ χορηγείται και σε εκείνους που καθίστανται συνταξιούχοι των ανωτέρω Οργανισμών Κύριας Ασφάλισης μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπο τους οι προϋποθέσεις της περίπτωσης α' της παραγράφου αυτής. Στους συνταξιούχους λόγω γήρατος ή θανάτου που συμπληρώνουν το απαιτούμενο όριο ηλικίας μετά την δημοσίευση του νόμου, το ανωτέρω ποσό ΕΚΑΣ καταβάλλεται από την πρώτη του επόμενου μήνα εκείνου που συμπληρώνουν το 60ό έτος της ηλικίας τους, με εξαίρεση τους συνταξιούχους λόγω αναπηρίας, καθώς και τα τέκνα που λαμβάνουν σύνταξη λόγω θανάτου του γονέα τους, για τους οποίους δεν απαιτείται όριο ηλικίας.

γ. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 3 και των παραγράφων 5 έως 11 του άρθρου 20 του ν. 2434/1996 (Α' 188), όπως ισχύει".

Άρθρο 96

Με την παρ.1 του άρθρου 96 αντικαθίσταται το άρθρο 42 του ν. 4052/2012 (Α' 41), το οποίο είχε ως εξής:

«Άρθρο 42

Καθορισμός ποσού σύνταξης

1. Το ποσό της καταβαλλόμενης σύνταξης διαμορφώνεται με βάση: α) τα δημογραφικά δεδομένα τα οποία στηρίζονται σε εγκεκριμένους αναλογιστικούς πίνακες θνησιμότητας, β) το πλασματικό ποσοστό επιστροφής που θα εφαρμόζεται στις συνολικά καταβληθείσες εισφορές και το οποίο θα προκύπτει από την ποσοστιαία μεταβολή των συντάξιμων αποδοχών των ασφαλισμένων, γ) την επιλογή ή όχι της μεταβίβασης της σύνταξης στα δικαιούχα μέλη κατά τη στιγμή της συνταξιοδότησης του ασφαλισμένου από τον

επικουρικό του φορέα και δ) τον συντελεστή βιωσιμότητας, ο οποίος θα πρέπει να αναπροσαρμόζει σε ετήσια βάση τις νέες και τις ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις, μέσω ενός μηχανισμού μειωμένης τιμαριθμικής αναπροσαρμογής, ανάλογα με τις καταβαλλόμενες εισφορές, έτσι ώστε να αποφεύγεται η δημιουργία ελλειμμάτων στο ταμείο, αποκλείοντας κάθε μεταφορά πόρων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Εάν και μετά την εφαρμογή του συντελεστή βιωσιμότητας προκύψει οποιοδήποτε έλλειμμα, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από τεκμηριωμένη πρόταση της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, το ποσό της σύνταξης θα αναπροσαρμόζεται πριν από την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους, με την προϋπόθεση της μη ύπαρξης ελλείμματος σε αυτό και το επόμενο έτος, αποκλείοντας κάθε μεταφορά πόρων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Αυτό θα πρέπει να επανεξετάζεται σε τριμηνιαία βάση και αν απαιτούνται περισσότερες προσαρμογές θα λαμβάνονται κατά τη διάρκεια του τρέχοντος έτους.

2. Μέχρι 31.3.2012 εκδίδεται απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από σύμφωνη γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, με την οποία καθορίζονται οι τεχνικές παράμετροι, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την υλοποίηση της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

«3. Για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.2013, οι οποίοι συνταξιοδοτούνται μετά την 1.1.2015, το ποσό της σύνταξης αποτελείται από το άθροισμα δύο τμημάτων:

α) το τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισης τους έως 31.12.2014 υπολογίζεται σύμφωνα με τις οικείες καταστατικές διατάξεις και τη γενικότερη νομοθεσία, όπως ισχύουν,

β) το τμήμα της σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισης τους από 1.1.2015 και εφεξής υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού.»

*** Η παράγραφος 3 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο πρώτο υποπαρ.ΙΑ.2 . περ.3 Β Ν.4254/2014, ΦΕΚ Α 85/7.4.2014. Με τη περίπτωση 3Γ της αυτής υποπαραγράφου ορίζεται ότι:

" Γ. Το ποσό της καταβαλλόμενης σύνταξης του ΕΤΕΑ διαμορφώνεται από 1.7.2014 σύμφωνα με το συντελεστή βιωσιμότητας που προβλέπεται από τις διατάξεις της περίπτωσης δ` της παρ.1 του άρθρου 42 του ν. 4052/2012".

[4. Τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου αυτού έχουν εφαρμογή και στα ταμεία, τομείς ή κλάδους επικουρικής ασφάλισης που από 1.1.2013 μετατρέπονται αυτοδίκαια σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) υποχρεωτικής ασφάλισης σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα άρθρα 7 και 8 του ν. 3029/2002 (Α' 160)].

**** Η παράγραφος 4 ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΕ με την παρ.2 άρθρο 12 της από 31.12.2012 Π.Ν.Π. ΦΕΚ Α 256/31.12.2012, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο ν.4147/2013, ΦΕΚ Α 98/26.4.2013.*

Άρθρο 104

Με το άρθρο 104 αντικαθίσταται η παρ. 8 του άρθρου 27 του Α.Ν. 1846/1951 όπως αναριθμήθηκε σε παρ. 7 με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 56 του ν.2676/1999 (Α,1) η οποία είχε ως εξής:

Εισφοραί αχρεωστήτως εισπραχθείσαι, επιστρέφονται επί τη αιτήσεϊ του ενδιαφερομένου, εντόκως κατά 5%. Η διάταξις αυτή δεν ισχύει δια τας υπέρ των κλάδων ασφαλίσεως παροχών ασθενείας εις χρήμα και εις είδος εισπραχθείσας αχρεωστήτως εισφοράς.

Ο ησφαλισμένος δικαιούται ν' απαιτήση την απ' ευθείας εις αυτόν πληρωμήν του αναλογούντος αυτών εξ εισφορών του ποσού εκ των αχρεωστήτως εισπραχθεισών εισφορών μετά του εκ 5% τόκου.

Άρθρο 107

Με το άρθρο 107 τροποποιείται η παρ. 15 του άρθρου 17 του Ν. 3996/2011 η οποία είχε ως εξής:

Επιθεωρητές Εργασίας των οποίων η κινητή περιουσία ζημιώνεται ή καταστρέφεται ολοσχερώς ή εν μέρει κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή εξ αφορμής αυτής δικαιούνται αποζημίωσης από το Ελληνικό Δημόσιο. Αν το αντικείμενο που καταστράφηκε ή υπέστη φθορές ήταν ασφαλισμένο, αξίωση αποζημίωσης κατά του Δημοσίου υπάρχει μόνο για το επιπλέον της ασφαλιστικής αποζημίωσης ποσό.

Υποκατάσταση της ιδιωτικής ασφαλιστικής εταιρείας στα δικαιώματα του ασφαλισμένου για το καταβληθέν ποσό του ασφαλισματος αποκλείεται.

Άρθρο 108

Με το άρθρο 108 τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 62, του Ν.4170/2013 η οποία είχε ως εξής:

1. Συστήνεται «Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών» (Σ.Μ.Τ.Λ. και Λ.Π.) των πιστωτικών ιδρυμάτων και των ιδρυμάτων πληρωμών που λειτουργούν στην Ελλάδα με σκοπό τη διευκόλυνση της διαβίβασης των αιτημάτων παροχής πληροφοριών από το σύνολο των υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων και του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος του Υπουργείου Οικονομικών, την Οικονομική Αστυνομία, τον Οικονομικό Εισαγγελέα, τον Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, την Αρχή Καταπολέμησης της νομιμοποίησης των εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και ελέγχου των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης, που αφορούν σε κάθε στοιχείο και πληροφορία για φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που τηρούνται στα πιστωτικά ιδρύματα και τα ιδρύματα πληρωμών, σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας για την άρση του τραπεζικού και επαγγελματικού απορρήτου, καθώς και του απορρήτου των στοιχείων έναντι των παραπάνω αρχών και υπηρεσιών του δημοσίου και της αυτοματοποιημένης πρόσβασης τους σε αυτό. Τα πιστωτικά ιδρύματα και τα ιδρύματα πληρωμών ορίζονται για τους σκοπούς της παρούσας διάταξης ως υπόχρεα πρόσωπα. Οι ως άνω αρχές και υπηρεσίες του Δημοσίου φέρουν την ευθύνη επιβεβαίωσης της νομιμότητας και σκοπιμότητας των διαβιβαζόμενων αιτημάτων παροχής πληροφοριών. Η πρόσβαση και των λοιπών αρχών, υπηρεσιών και φορέων του Δημοσίου στο Σ.Μ.Τ.Λ. και Λ.Π. επιτρέπεται μόνο αν προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία η άρση των απορρήτων του πρώτου εδαφίου της παρούσας.

«Τα στοιχεία και οι πληροφορίες που διαβιβάζονται από τα πιστωτικά ιδρύματα και τα ιδρύματα πληρωμών μέσω του Σ.Μ.Τ.Λ. και Λ.Π. αφορούν τις υποχρεώσεις των ιδρυμάτων αυτών σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3691/2008 κατά την τελευταία δεκαετία από την ημερομηνία υποβολής κάθε αιτήματος παροχής πληροφοριών προς το Σ.Μ.Τ.Λ. και Λ.Π..»

*** Το τελευταίο εδάφιο της παρ.1 προστέθηκε με το άρθρο ενδέκατο παρ.1 Ν.4211/2013, ΦΕΚ Α 256/28.11.2013.

ΜΕΡΟΣ Β' - "ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΥΧΕΡΩΝ ΠΑΙΓΝΙΩΝ"

Άρθρο 114 Ρυθμίσεις φορολογίας εισοδήματος:

Άρθρο 15, παράγραφος 1

1. Το φορολογητέο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις υποβάλλεται σε φόρο, σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Φορολογητέο εισόδημα (Ευρώ)	Φορολογικός συντελεστής (%)
≤ 25.000	22%
25.000,01 έως και 42.000	32%
> 42.000	42%

Άρθρο 16

1. Ο φόρος που προκύπτει κατά την εφαρμογή του άρθρου 15 μειώνεται κατά το ποσό των δύο χιλιάδων εκατό (2.100) ευρώ, όταν το φορολογητέο εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι ενός χιλιάδων (21.000) ευρώ. Εάν το ποσό του φόρου είναι μικρότερο των δύο χιλιάδων εκατό (2.100) ευρώ, το ποσό της μείωσης περιορίζεται στο ποσό του αναλογούντος φόρου.
2. Για φορολογητέο εισόδημα το οποίο υπερβαίνει το ποσό των είκοσι ενός χιλιάδων (21.000) ευρώ, το ποσό της μείωσης μειώνεται κατά εκατό (100) ευρώ ανά χίλια (1.000) ευρώ του φορολογητέου εισοδήματος.
3. Όταν το φορολογητέο εισόδημα υπερβαίνει το ποσό των σαράντα δύο χιλιάδων (42.000) ευρώ δεν χορηγείται μείωση φόρου.

Άρθρο 21, παράγραφος 1

1. Ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα θεωρείται το σύνολο των εσόδων από τις επιχειρηματικές συναλλαγές μετά την αφαίρεση των επιχειρηματικών δαπανών, των αποσβέσεων και των προβλέψεων για επισφαλείς απαιτήσεις. Στα έσοδα από τις επιχειρηματικές συναλλαγές περιλαμβάνονται και τα έσοδα από την πώληση των στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης, καθώς και το προϊόν της εκκαθάρισής της, όπως αυτά προκύπτουν στη διάρκεια του φορολογικού έτους. Ειδικά, για τον προσδιορισμό του εισοδήματος από αγροτική επιχειρηματική δραστηριότητα στα έσοδα από επιχειρηματικές συναλλαγές περιλαμβάνονται τα έσοδα από την παραγωγή γεωργικών, πτηνοτροφικών, κτηνοτροφικών, δασοκομικών, υλοτομικών και αλιευτικών προϊόντων. Ειδικά, για τους ασκούντες ατομική αγροτική επιχειρηματική δραστηριότητα, οι αγροτικές ενισχύσεις και επιδοτήσεις που χορηγούνται στα πλαίσια της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, περιλαμβάνονται στον προσδιορισμό του κέρδους από αγροτική επιχειρηματική δραστηριότητα μόνο κατά το μέρος των ενισχύσεων και επιδοτήσεων που υπερβαίνει τα δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ, οι δε αγροτικές αποζημιώσεις στο σύνολό τους, δεν συνυπολογίζονται.

Άρθρο 29, παράγραφοι 1 και 3

1. Τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα φορολογούνται σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Φορολογητέο εισόδημα (ευρώ)	Συντελεστής (%)
≤ 50.000	26%
> 50.000	33%

3. Τα κέρδη από ατομική αγροτική επιχείρηση φορολογούνται με συντελεστή δεκατρία τοις εκατό (13%).

Άρθρο 40, παράγραφοι 1 και 4

1. Τα μερίσματα φορολογούνται με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%).

4. Το εισόδημα από ακίνητη περιουσία φορολογείται σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Εισόδημα από ακίνητη περιουσία (ευρώ)	Συντελεστής (%)
≤ 12.000	11%

> 12.000	33%
----------	-----

Άρθρο 64, παράγραφος 1, περίπτωση α'

1. Οι συντελεστές παρακράτησης φόρου είναι οι εξής:
α) για μερίσματα δέκα τοις εκατό (10%),

Άρθρο 58, παράγραφος 1

1. Τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα που αποκτούν τα νομικά πρόσωπα και οι νομικές οντότητες που τηρούν διπλογραφικά βιβλία, καθώς και τα νομικά πρόσωπα της περίπτωσης γ' του άρθρου 45 που τηρούν απλογραφικά φορολογούνται με συντελεστή είκοσι εννέα τοις εκατό (29%). Όταν οι υπόχρεοι των περιπτώσεων β', δ', ε' στ' και ζ' του άρθρου 45 τηρούν απλογραφικά βιβλία τα κέρδη που αποκτούν από επιχειρηματική δραστηριότητα φορολογούνται σύμφωνα με την κλίμακα της παραγράφου 1 του άρθρου 29.

Άρθρο 115 Ρυθμίσεις επί των τυχερών παιγνίων

1. Ν. 4346/2015 (Α'152)

.....

Άρθρο 12

«1. Επιβάλλεται ειδικό τέλος πέντε (0,05) λεπτών του ευρώ, ανά στήλη, κάθε παιγνίου της ΟΠΑΠ Α.Ε..

Το ειδικό τέλος βαρύνει τον παίκτη και αποδίδεται στο Ελληνικό Δημόσιο, απευθείας, από την ΟΠΑΠ Α.Ε..

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται η διαδικασία και ο χρόνος απόδοσης του ειδικού τέλους, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

2. Στο Παράρτημα του Ν. 4174/2013 (Α'170), όπως ισχύει, μετά τη φράση «Φόρος επί του ζύθου (άρθρο 39 του β.δ. 24.9/20.10.1958, όπως ισχύει)» προστίθεται η φράση «Ειδικό Τέλος Παιγνίων ανά στήλη».

3. Η ισχύς των προηγούμενων παραγράφων αρχίζει από την 1.1.2016.»

2. Ν. 4002/2011 (Α'180)

.....

Άρθρο 50

«5. Για όλα τα τυχερά παίγνια η συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στα έσοδα καθορίζεται σε τριάντα τοις εκατό (30%) επί του μικτού κέρδους που αφορά τα ποσά τα οποία προέρχονται από την εκμετάλλευση της δραστηριότητας του κατόχου της άδειας.

Τα έσοδα αυτά αποδίδονται στο Δημόσιο κάθε τρίμηνο και πάντως όχι αργότερα από τις 16 Ιανουαρίου, 16 Ιουλίου και τις 16 Οκτωβρίου κάθε έτους, για το προηγούμενο ημερολογιακό τρίμηνο.»